


PRILOGA 1 (spremni dopis – 1. del):

 <p>REPUBLIKA SLOVENIJA MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT</p> <p>Masarykova cesta 16 1000 Ljubljana Slovenija e-naslov: gp.mizs@gov.si</p>
Številka: 0070-13/2015
Ljubljana, 15. 12. 2016
EVA 2013-3330-0161
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Zakon o športu – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne ... sprejela:
SKLEP
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o športu (EVA 2013-3330-0161) in ga posreduje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po rednem postopku.
Mag. Lilijana Kozlovič GENERALNA SEKRETARKA
Priloge: <ul style="list-style-type: none">– predlog sklepa Vlade Republike Slovenije– predlog zakona
Prejmejo: ministrstva in vladne službe
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
<ul style="list-style-type: none">- dr. Boro Štrumbelj, generalni direktor Direktorata za šport (MIZŠ)- mag. Mojca Pečnik Ternovšek, sekretarka (MIZŠ)
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
Zunanji člani delovne skupine za pripravo predloga novega Zakona o športu:

- **Dušan Hauptman**, Inšpektorat RS za šolstvo in šport;
- **mag. Janez Sodržnik**, Strokovni svet RS za šport;
- **mag. Miran Kos**, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, za področje vrhunškega športa;
- **Matej Planko**, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, za področje športne rekreacije;
- **Iztok Čop**, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, za področje organiziranosti v športu;
- **Gabrijel Gros**, Zavod za šport RS Planica, za področje prostočasne športne vzgoje otrok in mladine;
- **Polona Sladič**, Zveza za šport invalidov Slovenije - Paraolimpijski komite, za področje športa invalidov;
- **Janko Dvoršak**, Slovenska antidopinška organizacija;
- **dr. Jakob Bednarik**, Fakulteta za šport;
- **Dejan Stefanovič**, Sindikat športnikov Slovenije;
- **Mojca Gobec**, Ministrstvo za zdravje;
- **Peter Pogačar**, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti;
- **Alenka Komljanec**, Ministrstvo za notranje zadeve za področje upravnih notranjih zadev in naturalizacije;
- **Tomislav Omejec**, Ministrstvo za notranje zadeve za področje javnega reda in miru;
- **Joža Kraljič**, Ministrstvo za notranje zadeve za področje zaposlovanja športnikov;
- **Irena Zakotnik**, Ministrstvo za finance;
- **Eva Štravs Podlogar**, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Sodelovanje navedenih članov delovne skupine ni bremenilo javnofinančnih sredstev.

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- dr. Maja Makovec Brenčič, ministrica za izobraževanje, znanost in šport,
- dr. Andreja Barle Lakota, državna sekretarka na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport,
- dr. Tomaž Boh, državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport,
- dr. Boro Štrumbelj, generalni direktor Direktorata za šport na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport,
- mag. Mojca Pečnik Ternovšek, sekretarka, Direktorat za šport na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport.

5. Kratek povzetek gradiva:

Zakon o športu je bil sprejet 4. marca 1998, veljati pa je začel 5. aprila 1998. Od uveljavitve je bil zakon spremenjen samo z določbami Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 97/01; ZSDP) in z določbami Zakona o omejevanju porabe alkohola (Uradni list RS, št. 15/03; ZOPA).

Ob sprejetju je zakon predstavljal nivo doseženega soglasja med predstavniki civilnega in javnega interesa. Zakon regulira zelo obsežno in raznoliko področje družbenega dogajanja in se dotika izjemno obsežne strukture državljanov v Republiki Sloveniji. Dejavnost civilne športne sfere v Sloveniji predstavlja 7.232 športnih društev (36 % vseh društev v Sloveniji), 96 športnih zvez na nacionalni ravni (od tega 66 nacionalnih panožnih športnih zvez, 29 nacionalnih športnih zvez in OKS) in 87 športnih zvez na lokalni ravni (register društev in register športnih organizacij), ki združujejo okrog 334.000 članov športnih društev (17 % populacije).

Aprila 2014 je bila v Državnem zboru soglasno sprejeta nova Resolucija o nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji 2014–2023 (Uradni list RS, št. 26/14). Po sprejetju resolucije je meseca maja 2014 takratni minister za šport imenoval delovno skupino za pripravo predloga novega Zakona o športu.

Predlagani Zakon o športu določa obseg in načine uresničevanja javnega interesa na področju športa v Republiki Sloveniji, ureja način izvajanja politike športa z določitvijo nacionalnega in letnega programa športa, določa organe, ki so pristojni za izvajanje javnega interesa na področju športa in mehanizme za njegovo uresničevanje, določa pogoje za opravljanje strokovnega dela v športu, ureja vsebino in postopek sprejemanja programov usposabljanj za strokovno delo v športu, določa pravice športnikov, določa javne športne objekte in površine za šport v naravi, ureja športne prireditve, opredeljuje splošna načela delovanja v športu, zbirke podatkov v športu ter inšpekcijski nadzor na področju športa. Zakon prinaša večjo preglednost nad porabo javnih sredstev, ki se namenjajo za športne programe in druga področja športa, prepoveduje zaračunavanje odškodnin za športnike, ki nimajo sklenjenih pogodb in ne prejemajo plačila za svoje športno udejstvovanje, omogoča mehanizme za hitrejšo razdeljevanje javnih sredstev med izvajalce letnega programa športa, poenostavlja sistem usposabljanj oziroma poklicnih kvalifikacij na področju strokovnega dela v športu, ureja posebnosti dela na področju športa.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

(Samo če izberete DA pod točko 6.a.)

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
<ul style="list-style-type: none"> – prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov, – obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih 				

oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Kratka obrazložitev

Določbe novega Zakona o športu ne prinašajo novih finančnih bremen za proračun.

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- delovanje občin.

DA

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: DA

Po objavi predloga na portalu e-demokracija je bil 25. 2. 2016 organiziran usklajevalni sestanek na katerem so bile pojasnjene predlagane rešitve in upoštevane podane pripombe. 21. 6. 2016 jim je bil posredovan predlog Zakona o športu v verziji, ki je priloga tega gradiva in nanj nismo prejeli pripomb.

- Združenju občin Slovenije ZOS: DA

Po objavi predloga na portalu e-demokracija je bil 3. 3. 2016 organiziran usklajevalni sestanek na katerem so bile pojasnjene predlagane rešitve in upoštevane podane pripombe. 21. 6. 2016 jim je bil posredovan predlog Zakona o športu v verziji, ki je priloga tega gradiva in nanj nismo prejeli pripomb.

– Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA

Po objavi predloga na portalu e-demokracija je bil 3. 2. 2016 organiziran usklajevalni sestanek na katerem so bile pojasnjene predlagane rešitve in upoštevane podane pripombe. 21. 6. 2016 jim je bil posredovan predlog Zakona o športu v verziji, ki je priloga tega gradiva in nanj nismo prejeli pripomb.

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

– večinoma.

9. Predstavitev sodelovanja javnosti:

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:

DA

(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)

(Če je odgovor DA, navedite:

Datum objave: 28. 12. 2015

V razpravo so bili vključeni:

– nevladne organizacije in predstavniki zainteresirane javnosti

Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez

Šahovska zveza Slovenije

Plesna zveza Slovenije

Košarkarska zveza Slovenije

Planinska zveza Slovenije

Badmintonska zveza Slovenije

Teniška zveza Slovenije

Hokejska zveza Slovenije

Ribiška zveza Slovenije

Nogometna zveza Slovenije

Streliška zveza Slovenije

Avto-moto zveza Slovenije

Slovenska potapljaška zveza

Školska zveza Slovenije

Športna zveza Nova gorica

Športna zveza Ajdovščina

Združenje slovenskih športnih društev v Italiji

Športna unija Slovenije

Fundacija za šport

Klub Slovenskih Olimpijcev

Sindikar športnikov Slovenije

Zveza društev upokojencev Slovenije

Stičišče NVO osrednje Slovenije

Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij

Združenje športnih centrov Slovenije

UKC Ljubljana – Klinični inštitut za medicino dela, prometa in športa

ZZZS

Zdravstveni dom Radovljica

Urad Varuha človekovih pravic

UKOM

Ministrstvo za finance

– predstavniki strokovne javnosti.

STROKOVNI SVET REPUBLIKE SLOVENIJE ZA ŠPORT

Po javni obravnavi so bili organizirani sestanki s:

- SOS, ZOS, ZMOS;

- predstavniki zainteresirane javnosti s področja športne rekreacije (OKS-Združenje športnih zvez,

Planinske zveze Slovenije, Športne unije Slovenije, Sokolske zveze, Fitnes zveze, Športne zveze Ljubljana, Fakulteta za šport);

- Uradom Varuha človekovih pravic;
- Kliničnim inštitutom za medicino dela, prometa in športa pri UKC Ljubljana;
- posameznimi Nacionalnimi panožnimi športnimi zvezami (smučarska, nogometna, atletska, konjeniška, odbojka, hokej, rokomet, idr.);
- Sindikatom športnikov Slovenije in Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije;
- nekdanjimi vrhunskimi športniki združenimi v Klubu Slovenskih Olimpijcev;
- UKOM;
- Ministrstvo za finance.

Podane pripombe so bile v večini upoštevane in dogovorjene med zainteresiranimi deležniki.

Strokovni svet RS za šport je gradivo obravnaval na 20. redni seji 12. aprila 2016 ter na podlagi dopolnitev in usklajevanj podal pozitivno mnenje na predlog besedila v verziji, ki je bila posredovana v medresorsko usklajevanje 7. julija, na svoji 21. redni seji, 28. junija 2016.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Predlog civilne športne sfere (OKS-ZŠZ, športne zveze, športna društva) in Strokovnega sveta RS za šport, da bi moral občinski svet pred sprejemom letnega programa športa na lokalni ravni pridobiti soglasje občinske športne zveze, če ta obstaja, ni bil upoštevan, saj so predlogu nasprotovali SOS, ZOS in ZMOS, ki so navedli, da so občine po Ustavi RS samoupravne in za svoje delovanje ne potrebujejo pridobivati soglasij.

Gradivo je bilo v mnenje posredovano in usklajevano tudi z Informacijskim pooblaščencom Republike Slovenije in Komisijo za preprečevanje korupcije.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

DA

dr. Maja Makovec Brenčič
MINISTRICA

ZAKON O ŠPORTU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o športu je bil sprejet 4. marca 1998, veljati pa je začel 5. aprila 1998. Od uveljavitve je bil zakon spremenjen samo z določbami Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 97/01; ZSDP) in z določbami Zakona o omejevanju porabe alkohola (Uradni list RS, št. 15/03; ZOPA).

Ob sprejetju je zakon predstavljal raven doseženega soglasja med predstavniki civilnega in javnega interesa. Zakon regulira zelo obsežno in raznoliko področje družbenega dogajanja in se dotika izjemno obsežne strukture državljanov v Republiki Sloveniji. Dejavnost civilne športne sfere v Sloveniji predstavlja 7.232 športnih društev (36 % vseh društev v Sloveniji), 96 športnih zvez na nacionalni ravni (od tega 66 nacionalnih panožnih športnih zvez, 29 nacionalnih športnih zvez in OKS) in 87 športnih zvez na lokalni ravni (register društev in register športnih organizacij), ki združujejo okrog 334.000 članov športnih društev (17 % populacije).

Prve razprave o spremembah zakona so se začele že leta 2006. Takrat so bile narejene prve ocene, ali veljavni zakon ter iz njega izpeljani podzakonski predpisi in takrat veljavni Nacionalni program športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2000 – 2010 omogočajo uresničevanje pričakovanj in ciljev na področju športa. Zakon o športu se je v tem obdobju dodobra uveljavil v praksi, zato je njegova uporaba pokazala tudi nekatere pomanjkljivosti, nedorečenosti in neuskladenosti, hkrati pa potrdila tudi precej dobrih opredelitev in rešitev. V tem obdobju je tudi država Slovenija na različnih družbenih področjih doživela spremembe, ki so bile posledica hitrih sprememb v splošnem družbenem dogajanju, država se je vključila v globalizacijske tokove in je postala polnopravna članica Evropske unije, zato so se zahteve in potrebe državljanov dinamično spreminjale, zaznane so bile spremembe življenjskega sloga, tudi na področju zadovoljevanja telesno-gibalnih in drugih športnih potreb. Konec leta 2006 je takratno Ministrstvo za šolstvo in šport izvedlo šestih regijskih razprav o veljavnem Zakonu o športu, na katerih so sodelovali predstavniki zainteresiranih deležnikov, športnih društev in klubov, občinskih športnih zvez, javnih zavodov, ki delujejo na področju športa, lokalnih skupnosti, odgovornih za področje športa, nacionalnih panožnih športnih zvez, sindikalnih združenj na področju športa, izvajalcev letnih programov športa in medijev.

Številni kazalniki kažejo, da je šport v Republiki Sloveniji v zadnjih 18 letih doživel vsestransko rast in kakovostni razvoj. Pomembno so k temu pripomogli ukrepi države in lokalnih skupnosti, opredeljeni v Nacionalnem programu športa (2000), ki je bil sprejet na podlagi Zakona o športu. Povečala se je strokovnost dela z otroki in mladino, z zagotavljanjem infrastrukturnih pogojev za izvajanje športne dejavnosti pa je bila zlasti z intenzivnimi vlaganji občin zgrajena mreža športnih površin, ki zagotavlja 0,33 m² pokritih in 3,18 m² nepokritih športnih površin na prebivalca. Oblikovan je bil sistem izobraževanja, usposabljanja, izpopolnjevanja in napredovanja strokovnih kadrov v športu, obsežna in uspešna je tudi znanstveno-raziskovalna dejavnost v športu.

Nekateri podporni mehanizmi slovenskemu športu pa v preteklem obdobju niso bili udeleženi. Soočamo se s težavami pri uveljavljanju zdravstvenega varstva športnikov, skrbi za celostni osebni razvoj vrhunskih športnikov in vzpostavljanju statusnih pravic trenerjev, pri razvoju in uveljavljanju športne dejavnosti otrok in mladine s posebnimi potrebami in športnega udejstvovanja invalidov, pri racionalizaciji uporabe javnih športnih površin in objektov ter pomanjkanju ustrezne vadbene infrastrukture za nekatere športne panoge.

Aprila 2014 je bila v Državnem zboru Republike Slovenije soglasno sprejeta nova Resolucija o nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji 2014–2023 (Uradni list RS, št. 26/14). Pri snovanju nove strategije slovenskega športa je bilo vodilo vizija, da mora šport ostati pomemben del kulture našega naroda, za posameznika pa postati in ostati nujen del zdravega življenjskega sloga

in pozitivne življenjske naravnosti.

Zaradi več znanstveno dokazanih pozitivnih učinkov na posameznika in družbo je javni interes Republike Slovenije, da se njeni prebivalci več in bolj kakovostno ukvarjajo s športom in gibalnimi dejavnostmi za ohranjanje zdravja. Skladno s tem poslanstvom in vizijo so bili postavljeni temeljni cilji nacionalnega programa športa do leta 2023 in sicer:

1. povečati delež športno dejavnih odraslih prebivalcev Slovenije na 70 %;
2. v skupnem deležu športno dejavnih odraslih prebivalcev Slovenije povečati delež redno športno dejavnih odraslih prebivalcev Slovenije za 5 odstotnih točk;
3. povečati delež športno dejavnih prebivalcev v strokovno vodenih programih za 3 odstotne točke;
4. povečati število športnikov v tekmovalnih sistemih za 3 odstotne točke;
5. obdržati število vrhunskih športnikov;
6. povečati prepoznavnost športa kot pomembnega družbenega podsistema.

Skupen namen predvidenih ukrepov je zagotavljanje možnosti za kakovostno športno udejstvovanje s povečanjem dostopnosti do športa, konkurenčnostjo športnih organizacij in kakovostjo športnih programov. Ukrepi nacionalnega programa športa so opredeljeni v sedmih sklopih, in sicer:

1. športni programi (vsebinska osnova športa);
2. športni objekti in površine za šport v naravi (materialna podlaga za izvajanje športa);
3. razvojne dejavnosti v športu (podpora za posamezniku primerno in varno izvajanje športnih dejavnosti);
4. organiziranost v športu (zagotavljanje konkurenčnosti in preglednosti poslovanja športnih organizacij);
5. športne prireditve in promocija športa (krepitev promocije športa in ustvarjanje ekonomskih in družbenih koristi);
6. družbena in okoljska odgovornost v športu (zagotavljanje spodbudnega trajnostno naravnega okolja za razvoj športa);
7. podporni mehanizmi za šport (spodbudno družbeno okolje za razvoj športa in preprečevanje zlorab v športu).

Ravnanje z nacionalnim programom športa temelji na povezovanju vseh upravnih, strokovnih in organizacijskih nalog vseh vpletenih nosilcev posameznih dejavnosti nacionalnega programa. Za izpeljavo nacionalnega programa športa so soodgovorni vsi nosilci dejavnosti nacionalnega programa (ministrstva, lokalne skupnosti, OKS-ZŠZ, NPŠZ idr.) in izvajalci nacionalnega programa (društva, zveze, zavodi, šole, gospodarske družbe idr.).

Cilji nacionalnega programa bodo sicer doseženi s pretežnim sofinanciranjem prebivalstva, podjetij in s prostovoljnim delom, vendar pa javne finance in podporni mehanizmi delujejo kot večkratnik teh sredstev, saj spodbujajo razvoj športne dejavnosti.

Potrebna sredstva za izpeljavo letnih programov športa na državni ravni določita pristojno ministrstvo za šport za državna proračunska sredstva in svet Fundacije za šport za sredstva iz naslova iger na srečo. Za lokalno raven pa določijo ta sredstva občinski sveti.

Za doseganje ciljev, določenih v nacionalnem programu športa, je treba zagotoviti ustrezno zakonsko podlago, zato je takratni minister za šport maja 2014 ustanovil medresorsko delovno skupino za pripravo predloga novega Zakona o športu.

Zunanji člani delovne skupine za pripravo predloga novega Zakona o športu so bili:

- **Dušan Hauptman**, Inšpektorat Republike Slovenije za šolstvo in šport;
- **mag. Janez Sodrznik**, Strokovni svet Republike Slovenije za šport;
- **mag. Miran Kos**, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, za področje vrhunškega športa;
- **Matej Planko**, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, za področje športne rekreacije;
- **Iztok Čop**, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, za področje organiziranosti v športu;

- **Gabrijel Gros**, Zavod za šport Republike Slovenije Planica, za področje prostočasne športne vzgoje otrok in mladine;
- **Polona Sladič**, Zveza za šport invalidov Slovenije – Paraolimpijski komite, za področje športa invalidov;
- **Janko Dvoršak**, Slovenska antidopinška organizacija;
- **dr. Jakob Bednarik**, Fakulteta za šport;
- **Dejan Stefanovič**, Sindikat športnikov Slovenije;
- **Mojca Gobec**, Ministrstvo za zdravje;
- **Peter Pogačar**, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti;
- **Alenka Komljanec**, Ministrstvo za notranje zadeve, za področje upravnih notranjih zadev in naturalizacije;
- **Tomislav Omejec**, Ministrstvo za notranje zadeve, za področje javnega reda in miru;
- **Joža Kraljič**, Ministrstvo za javno upravo, za področje zaposlovanja športnikov;
- **Irena Zakotnik**, Ministrstvo za finance;
- **Eva Štravs Podlogar**, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Medresorska delovna skupina se je sestala na 12. sejah in sodelovala pri pripravi predloga novega Zakona o športu, ki ga je Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport (v nadaljnjem besedilu: MIZŠ) nato usklajevalo z vsemi deležniki. MIZŠ je osnutek novega Zakona o športu predstavilo na treh posvetih s predstavniki lokalnih skupnosti in lokalnih športnih društev in športnih zvez, na katerih jim je bil predstavljen tudi novi Nacionalni program športa v Republiki Sloveniji 2014–2023. Posvet za vzhodno Slovenijo je bil organiziran 11. novembra 2014 v Zrečah, za zahodno Slovenijo 13. novembra 2014 v Portorožu in za osrednjo Slovenijo 18. novembra 2014 v Ljubljani. Na posvetih je bilo največ razprav v zvezi z izvajanjem letnega programa športa na lokalni ravni in možnostjo upravljanja športnih objektov in površin za šport v naravi. Obe tematiki smo v predlogu novega zakona ustrezno naslovili in jasneje opredelili.

18. novembra 2014 in 28. maja 2015 je MIZŠ organiziralo tudi posveta za Nacionalne panožne športne zveze, na katerih je predstavilo predlog novega sistema usposabljanja za strokovno delo v športu.

5. maja 2015 je MIZŠ organiziralo sestanek s predstavniki Skupnosti občin Slovenije, Združenjem občin Slovenije in Združenjem mestnih občin Slovenije kot tudi predstavniki javnih financerjev, ki namenijo največ javnih sredstev za šport. Na sestanku jim je bil predstavljen predlog novega Zakona o športu. Na podlagi pripomb, ki so jih posredovali na predlog, je ministrstvo organiziralo še dodatne usklajevalne sestanke, in sicer 3. februarja 2016 s predstavniki Združenja mestnih občin Slovenije, 25. februarja 2016 s predstavniki Skupnosti občin Slovenije in 3. marca 2016 s predstavniki Združenja občin Slovenije.

Predstavniki ministrstva so se aktivno udeleževali tudi javnih razprav in okroglih miz, ki jih je v zvezi s predlogom novega Zakona o športu organizirala civilna športna sfera.

Na podlagi ugotovitev, ki so izšle iz opravljenih javnih razprav in prispelih predlogov zainteresirane javnosti, ter na podlagi zaznanih težav pri izvajanju veljavnega zakona je nastal predlog novega Zakona o športu, ki bo odpravil pomanjkljivosti pri veljavni ureditvi in dal ustrezno pravno podlago za doseganje ciljev, opredeljenih v novem nacionalnem programu športa.

Ocena veljavnega zakona je bila opravljena leta 2006 (dokument št. 6710-37/2006 z dne 6. februarja 2007), dobrih osem let po njegovi uveljavitvi. Iz analize izhaja: da veljavni zakon potrebuje natančnejše opredelitve subjektov in njihovih pristojnosti v mreži športnih subjektov; da je potrebna natančnejša opredelitev javnega interesa na področju športa; da je treba jasno opredeliti vlogo države in vlogo civilne družbe na področju športa; da je potrebna določena zaščita vseh subjektov na področju športa; da je treba natančneje opredeliti športne aktivnosti, ki so predmet urejanja pri tem je treba večji poudarek nameniti skrajnima starostnima strukturama (športu otrok in starejših) in invalidom; da je treba na novo opredeliti strokovno delo v športu; da je treba poenotiti in opredeliti merila za razdeljevanje javnih sredstev v športu in zagotoviti večjo preglednost nad porabo in namensko rabo teh sredstev; da je treba zaposlovanje vrhunskih športnikov urediti na ravni zakona; da je treba na novo opredeliti pojma »športnik« in »vrhunski športnik«; da je treba delo v športu

uskladiti z delovnopravno zakonodajo; da je potrebna nova opredelitev velikih športnih prireditev; da je treba povsem na novo opredeliti področje nadzora v športu (vrste in obseg); da je treba jasno definirati razvide in evidence in jih ustrezno urediti glede na veljavne določbe Zakona o varstvu osebnih podatkov.

V veljavnem zakonu je pomanjkljivo urejen sistem usposabljanja strokovnih delavcev v športu. Po veljavni ureditvi programe usposabljanja za opravljanje strokovnega dela v športu določa Strokovni svet Republike Slovenije za šport, ko pridobi pozitivno mnenje Fakultete za šport Univerze v Ljubljani in Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez. Z zakonom pa niso določene vsebine in obseg usposabljanj, trajanje usposabljanj, veljavnost programov, kdo in na kakšen način lahko izvaja usposabljanja, kdo nadzoruje izvajanje programom usposabljanj, stopnje usposobljenosti. Veljavni zakon tudi nikjer ne postavlja meje, kaj je strokovno delo v športu. V praksi zato obstajajo primeri, v katerih se je potrdil program usposabljanja, ki je predstavljal podlago za opravljanje strokovnega dela na tem področju, strokovni delavci na tistem področju pa so nato izpodbijali ustreznost regulacije, in sicer z utemeljitvijo, da njihovo področje ni področje športa (npr. področje joge, kjer gre za pretežno duhovne aktivnosti in v manjši meri za gibalne). Takšna ureditev je pripeljala do nepregledne ureditve, v kateri imamo na dan 28. junija 2016 211 veljavnih poklicnih kvalifikacij na področju športa. Z vsako naslednjo sejo Strokovnega sveta Republike Slovenije za šport pa se potrdijo novi programi usposabljanja – tako je bilo na primer sredi decembra 2015 veljavnih več kot 350 programov usposabljanj. Ker država oziroma pristojno ministrstvo formalno ni udeleženo v sistemu strokovnih usposabljanj na področju športa, ki pomenijo podlago za opravljanje strokovnega dela v športu, država tudi nima ustreznega nadzora in ne more jamčiti za ustrezno kakovost ali verodostojnost izvedenih strokovnih usposabljanj, ki posameznikom dajejo dovoljenje za opravljanje dela na področju športa. Na urejanje sistema usposabljanj za opravljanje strokovnega dela v športu vpliva tudi Zakon o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, ki implementirana naslednje direktive Evropske unije:

1. Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L št. 354 z dne 28. 12. 2013, str. 132; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/36/ES);
2. Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343 z dne 23. 12. 2011, str. 1);
3. Direktivo 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (prenovitev) (UL L št. 337 z dne 20. 12. 2011, str. 9);
4. Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155 z dne 18. 6. 2009, str. 17);
5. Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
6. Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132 z dne 19. 5. 2011, str. 1).

V veljavnem zakonu tudi ni dovolj natančno urejeno razdeljevanje javnih sredstev, ki jih država, lokalne skupnosti in Fundacija za šport namenjajo za doseganje javnega interesa v športu, na kar je opozorilo Računsko sodišče Republike Slovenije v revizijskem poročilu: »Kdo in kako uresničuje javni interes na področju športa?« št. 1211-4/2005-19 z dne 11. julija 2006. V poročilu je zapisano, da sistem ni dovolj povezan, ko gre za uresničevanje ciljev nacionalnega programa, kar se nanaša predvsem na povezanost in sodelovanje med lokalno in državno ravno in tudi Fundacijo za šport, ki v mrežo nacionalnega programa ni vključena, ustanovljena pa je bila s ciljem uresničevanja javnega interesa na področju športa. Zato v predlogu novega Zakona o športu enotno urejamo način doseganja ciljev nacionalnega programa z določbami, ki nalagajo, da morajo vsi javni financerji na področju športa slediti strukturi in prednostnim nalogam, ki jih opredeljuje nacionalni program. Predlog zakona določa tudi enoten postopek za razdeljevanje javnih sredstev, ki se namenjajo za uresničevanje javnega interesa na področju športa, s čimer se želi doseči čim učinkovitejša poraba teh sredstev.

Nadalje je Računsko sodišče Republike Slovenije ugotovilo, da bi pristojno ministrstvo moralo skrbeti za uresničevanje javnega interesa na področju športa predvsem kot povezovalac aktivnosti vseh subjektov, ki sodelujejo pri izvajanju nacionalnega programa. Sprejem letnega programa športa na državni ravni bi moral biti pripravljen na osnovi spremljanja doseganja ciljev in merjenja uspešnosti doseženih rezultatov. Cilji bi morali jasno izražati usmeritve države na področju športa, poleg tega pa bi morali vključevati tudi roke in načine za njegovo uresničevanje ter predvsem opredelitev odgovornosti za izvedbo posameznega cilja, katerega merjenje uspešnosti bi potekalo na podlagi uveljavljene metodologije. Na podlagi ugotovitev Računskega sodišča Republike Slovenije predlog zakona opredeljuje način spremljanja nacionalnega programa na podlagi metodologije, ki jo določi pristojni minister. Prav tako predlog zakona uvaja sprejem izvedbenega načrta nacionalnega programa, ki določa aktivnosti za uresničitev ciljev nacionalnega programa, pri vsaki aktivnosti pa so določeni rok izvedbe in nosilci, ki so odgovorni za uresničevanje. S tem so postavljene sistemske rešitve za učinkovitejše doseganje ciljev nacionalnega programa in javnega interesa.

Varuh človekovih pravic je v letnem poročilu za leto 2009, 2010 in 2015 opozarjal na neprimerno zaračunavanje odškodnin za prestop otroka v drugo športno organizacijo. Varuh je zato priporočal, da naj se vprašanje primernosti odškodnin otrok pri prestopih med športnimi klubi uredi v Zakonu o športu. Na podlagi pobude varuha človekovih pravic je bil v sodelovanju z nacionalnimi panožnimi športnimi zvezami pripravljen člen, ki vsakemu, ki se s športom ne ukvarja profesionalno, omogoča prost prestop v drug športni klub. Odškodnino je možno zaračunati samo v primeru, da je športnik star vsaj 15. let in da med športnikom in športno organizacijo obstaja pisna pogodba na podlagi katere športnik dobiva plačilo, ki je višje od minimalne plače v Republiki Sloveniji.

Izvajanje veljavnega zakona pa je pokazalo tudi, da področje nadzora ni ustrezno urejeno. Inšpektorat, pristojen za področje športa, se je pri svojem delu soočal z nezmožnostjo ukrepanja ob ugotovljenih nepravilnostih, saj za svoje delovanje ni imel zadostnih zakonskih podlag. To pomanjkljivost odpravlja predlog novega zakona, ki zelo natančno opredeljuje nadzorne organe za posamezno področje dejavnosti v športu, prav tako pa natančno določi, kaj lahko posamezni nadzorni organ naredi v primeru ugotovljenih nepravilnosti. Zakon natančneje opredeljuje tudi globe za storjene prekrške.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Temeljni cilji novega Zakona o športu so:

- povečati preglednost nad porabo in namensko rabo javnih sredstev,
- izboljšati kakovost strokovnega dela v športu,

- omogočiti svobodno udejstvovanje v tekmovalnem športu vsem športnikom, ki ne prejemajo plačila,
- urediti in zaščititi pravice športnikov,
- urediti posebnosti opravljanja dela v športu,
- povečati prepoznavnost Republike Slovenije,
- povečati pooblastila inšpekcije v športu.

Večina temeljnih ciljev novega Zakona o športu je namenjena zagotavljanju pogojev, da se prebivalci Republike Slovenije več in bolj kakovostno ukvarjajo s športom.

2.2 Načela

Izhodišče novega zakona je načelo zakonitosti, saj v zakonu urejamo sistem uresničevanja javnega interesa v športu s poenotanim sistemom financiranja športnih programov in področij, ki je bil predhodno neustrezno urejen v podzakonskih aktih ali prepuščen odločitvam posameznih javnih financerjev, kar je bil tudi eden od ključnih očitkov Računskega sodišča Republike Slovenije. S celovitejšo zakonsko dikcijo odpravljamo to pomanjkljivost in določamo pregleden sistem določanja javnih sredstev za izbiro programov in področij letnega programa športa.

Načelo transparentnosti je uvedeno z jasno opredeljenimi merili, ki bodo uporabljena za izbor programov in področij letnega programa športa, ki se financirajo iz javnih sredstev. Prav tako zakon določa obveznosti prejemnikov javnih sredstev, ki bodo morali javno objaviti izračune cen športnih programov za katere so prejeli javna sredstva.

Z novim Zakonom o športu se zasleduje načelo demokratičnosti in participacije. Novi zakon še naprej podpira evropski model športa, ki je bil osnova sprejetega Nacionalnega programa športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 in ki temelji na društveni organiziranosti, ko se državljani prostovoljno združujejo v športna društva in tam uveljavljajo skupne interese. Športna društva se kot osnovne športne organizacije nato na lokalni ravni združujejo v občinske športne zveze, na nacionalni ravni pa v nacionalne športne zveze. Večina občinskih in nacionalnih športnih zvez ter drugih športnih združenj je združenih v reprezentativno slovensko krovno športno organizacijo: Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez.

Načelo samostojnosti in odgovornosti se kaže v povečanju avtonomnega odločanja NPŠZ, ZŠIS-POK in OKS-ZŠZ, ki samostojno pripravijo in izvajajo programe usposabljanja za strokovno delo v športu ter so odgovorni za strokovni razvoj posamezne športne panoge oziroma športne dejavnosti.

Načelo trajnostnega razvoja se zasleduje pri uresničevanju javnega interesa v športu predvsem na področju športnih objektov oziroma površin za šport v naravi, kjer se predvidevata vzdrževanje in obnavljanje po načelih trajnostnega razvoja, zlasti uravnoteženega ravnanja z okoljem ter pri organizaciji športnih prireditev, kjer mora organizator športne prireditve pripraviti oceno negativnih vplivov na okolje in družbo ter načrtovati ukrepe za njihovo zmanjšanje. Načelo trajnostnega razvoja želi spodbuditi razvoj športa, ki bo prispeval k trajnostnemu razvoju naše družbe. Ta je tesno povezan s pojmom pozitivne zapuščine športa in temelji na treh stebrih: gospodarskem razvoju, družbenem razvoju in varstvu okolja.

Zakon s svojimi določbami zasleduje načelo spodbujanja vseživljenjske gibalne dejavnosti in zdravega načina življenja, predvsem na področju športnih programov ter športnih objektov in površin za šport v naravi, ustvarja spodbudno okolje za razvoj različnih oblik športne dejavnosti za vse skupine prebivalstva, s čimer posamezniku v vsakem obdobju njegovega življenja zagotavlja možnosti za dejavno sodelovanje na področju športa v varnem in zdravem okolju. S spodbujanjem gibalne dejavnosti vseh skupin prebivalcev bo šport postal in ostal nujen del zdravega življenjskega sloga vsakega posameznika.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Vzpostavitev enotnega sistema razdeljevanja javnih sredstev za uresničevanje javnega interesa

Računsko sodišče Republike Slovenije je v svojem revizijskem poročilu »Kdo in kako uresničuje javni interes na področju športa?«, št. 1211-4/2005-19 z dne 11. julija 2006, zapisalo, da sistem uresničevanja javnega interesa ni dovolj povezan, ko gre za uresničevanje ciljev nacionalnega programa, kar se nanaša predvsem na povezanost in sodelovanje med lokalno in državno ravno in tudi Fundacijo za šport, ki v mrežo nacionalnega programa ni vključena, ustanovljena pa je bila s ciljem uresničevanja javnega interesa na področju športa. Predlog zakona zato določa enoten postopek za razdeljevanje javnih sredstev, ki se namenjajo za uresničevanje javnega interesa na področju športa, s čimer se želi doseči čim učinkovitejša poraba teh sredstev. Zato v predlogu novega Zakona o športu enotno urejamo način doseganja ciljev nacionalnega programa z določbami, ki nalagajo, da morajo vsi javni financerji na področju športa slediti strukturi in prednostnim nalogam, ki jih opredeljuje nacionalni program.

V poglavju IV. Postopek izbire in sofinanciranje programov in področij letnega programa športa (v nadaljnjem besedilu: LPŠ) se določi način izbire programov in področij LPŠ na državni ravni, lokalni ravni in pri Fundaciji za šport in splošna merila za izbor posameznih športnih programov in področij letnega programa športa. Vsak izmed izvajalcev razpisa (ministrstvo, občina ali Fundacija za šport) pa sprejme podzakonski akt s katerim podrobneje določi način izbora in uporabo posameznih meril za izbor. Sredstva se bodo praviloma razdeljevala na podlagi javnega razpisa, kjer se bodo izbrali tisti programi in področja LPŠ, ki bodo ocenjeni bolje ali ovrednoteni višje, ali na podlagi sklenitve neposredne pogodbe v primerih, ko je možni izvajalec programa en sam. Za vsa vprašanja v zvezi z razdeljevanjem javnih sredstev, ki v tem zakonu niso urejena drugače, se smiselno uporablja Zakon o splošnem upravnem postopku. Postopki, predpisani v tem zakonu, pa ne veljajo za razdeljevanje sredstev evropske kohezijske politike, ki se izvajajo v skladu s predpisi, ki urejajo to področje.

Bistvena prednost, ki jo prinaša predlog novega Zakona o športu, je, da se lahko, ne glede na določbe Zakona o javnih financah, uvede postopek javnega razpisa pred sprejetjem proračuna, pri čemer se odločba o izboru programov in področij, ki se sofinancirajo, ne sme izdati do sprejetja proračuna. Gre za ureditev, ki je primerljiva z ureditvijo na področju kulture in je pomembna zaradi zagotovitve hitrejšega razdeljevanja javnih sredstev, kar bo omogočalo, da se bodo določena dejanja razdeljevanja sredstev lahko izpeljala že pred potrditvijo državnega in lokalnih proračunov. V zadnjih letih je zaradi poznega sprejemanja proračunov prihajalo do tega, da so končni uporabniki javna sredstva prejeli šele v drugi polovici leta, ob tem, da so morali uresničevati javni interes neprekinjeno, kar je povzročalo veliko težav športnim organizacijam na lokalni in državni ravni.

Predlog zakona pa na novo določa tudi dolžnosti izvajalcev letnega programa športa. Za zagotovitev večje preglednosti nad porabo javnih sredstev in bolj transparentnega poslovanja na področju športa zakon določi, da morajo vsi izvajalci letnega programa športa javno objaviti izračune cen svojih športnih programov, za katere prejemajo javno financiranje. Način in obliko izračuna bo določil minister s pravilnikom.

Za zagotavljanje javnega interesa in za čim večjo vključenost prebivalcev v športne programe se želi zagotoviti, da so programi, ki so v celoti financirani iz javnih sredstev, za končnega uporabnika oziroma vadečega brezplačni. Za programe, ki so delno sofinancirani, pa se mora cena ustrezno znižati. Država in lokalne skupnosti skozi različne mehanizme (nacionalne in občinske panožne športne šole, razpisi LPŠ) spodbujajo čim večjo vključenost državljanov v športne programe, zato se želi, da so ti programi dostopni čim večjemu številu posameznikov. Če država in lokalne skupnosti zagotovijo financiranje strokovnega kadra, financirajo delovanje športnih organizacij in dajo brezplačno v uporabo športne objekte oziroma površine za šport v naravi, morajo biti takšni

programi za posameznika brezplačni.

Predlagatelj tudi želi preprečiti prelivanje sredstev med posameznimi programi in želi zagotoviti namensko porabo sredstev, ki jih prebivalci plačajo zase ali za svoje otroke oziroma jih lokalne skupnosti ali drugi javni financerji plačajo za udeležbo/vadbo v posameznih športnih programih. V praksi obstajajo primeri, ko lokalna skupnost za izvedbo posameznega športnega programa nudi brezplačno uporabo športnega objekta ali površine za šport v naravi, posamezniki plačajo vadnino za udeležbo v tem programu, lokalne skupnosti ali država sofinancirajo delo strokovnega kadra, ki izvaja vadbo oziroma športni program, cena takšnega programa pa je enaka ceni, kjer ni nobenega javnega sofinanciranja, zato bi se morala vsa ta vložena sredstva nujno odražati tudi na ceni posameznega programa. Dejansko pa je cena posameznih športnih programov enaka ne glede na to ali so bila prejeta določena javna sredstva ali ne. Sredstva, ki bodo plačana za posamezen program, ki se sofinancira iz javnih sredstev, bodo smela biti porabljena izključno za stroške, nastale v zvezi z izvedbo tega programa.

b) Sistem strokovnega usposabljanja za pridobitev poklicnih kvalifikacij na področju športa

Sistem na novo ureja področje strokovnega usposabljanja na področju športa, ki je v veljavnem zakonu pomanjkljivo urejen. Po veljavni ureditvi programe usposabljanja za opravljanje strokovnega dela v športu določa Strokovni svet Republike Slovenije za šport, ko pridobi pozitivno mnenje Fakultete za šport Univerze v Ljubljani in Olimpijskega komiteja Slovenije – Združenja športnih zvez. Z veljavnim zakonom pa niso določeni vsebine in obseg usposabljanj, trajanje usposabljanj, veljavnost programov, kdo in na kakšen način lahko izvaja usposabljanja, kdo nadzoruje izvajanje programom usposabljanj, stopnje usposobljenosti.

Na urejanje sistema usposabljanj na področju športa vpliva Zakon o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev, ki implementirana naslednje direktive Evropske unije:

1. Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L št. 255 z dne 30. 9. 2005, str. 22), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L št. 354 z dne 28. 12. 2013, str. 132; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/36/ES);
2. Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343 z dne 23. 12. 2011, str. 1);
3. Direktivo 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (prenovitev) (UL L št. 337 z dne 20. 12. 2011, str. 9);
4. Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155 z dne 18. 6. 2009, str. 17);
5. Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
6. Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132 z dne 19. 5. 2011, str. 1).

Predlog zakona jasno opredeli, kaj je strokovno delo v športu. Gre za delo na področju športnih programov in obsega načrtovanje, organiziranje, izvajanje, spremljanje in vrednotenje procesa športne vadbe. Gre za kontinuiran proces vadbe oziroma učenja in ne za enkratne aktivnosti, kjer se posameznik z določeno aktivnostjo ukvarja samo enkrat in je namen ukvarjanja zabava (npr. kanjonig, soteskanje, zip-line, slackline ipd., ki imajo naravno aktivnosti za zabavo).

Strokovno delo v športu lahko opravlja strokovno izobražen ali strokovno usposobljen kader v skladu s kompetencami, ki jih pridobi v javnoveljavnih programih izobraževanja ali usposabljanja. Sistem razvoja kadrov v športu je s tem predlogom zakona razdeljen na ravni izobraževanja in usposabljanja strokovnih delavcev v športu.

Na ravni izobraženih se z zakonom določata ravni visokošolsko izobraženih (prva in druga bolonjska stopnja) in višješolsko izobraženih, medtem, ko sta na ravni usposabljanja vzpostavljeni dve stopnji, prva in druga stopnja.

Ravni celotnega sistema so hierarhično urejene in raven izobraženih je v hierarhiji postavljena višje kot raven usposobljenih, pri čemer na ravni izobraženih priznavamo višjo raven kompetenc visokošolsko izobraženim kot višješolsko izobraženim.

Na ravni usposobljenih kadrov pa se priznava višja stopnja kompetenc na drugi stopnji, kakor tistim, ki so usposobljeni na prvi stopnji.

Javnoveljavni izobraževalni programi so tisti, ki so urejeni v skladu z Zakonom o visokem šolstvu ali Zakonom o višjem strokovnem izobraževanju. Javnoveljavni programi usposabljanja pa se določijo v skladu s tem zakonom.

Zaradi velikega števila trenutno veljavnih programov usposabljanj na področju športa predlog zakona omejuje število programov in določa, da bodo morali posamezniki za opravljanje strokovnega dela v športu imeti enega izmed štirih programov usposabljanj. To so programi za športno treniranje, šport invalidov, šport starejših in športno rekreacijo. Za športne panoge, ki imajo evidentiran uradni tekmovalni sistem, bo za opravljanje strokovnega dela treba imeti strokovno usposobljenost za športno treniranje, ne glede na to, v katerem športnem programu bo strokovni delavec delal.

Predlog zakona določa, da program usposabljanja za športno treniranje pripravijo nacionalne panožne športne zveze, vsaka za vsako svojo panogo. Program usposabljanja za šport invalidov pripravi Zveza za šport invalidov v sodelovanju z URI Soča, program usposabljanja za šport starejših in športno rekreacijo pa pripravi OKS-ZŠZ v sodelovanju z visokošolskimi zavodi, ki izvajajo javnoveljavne programe na področju športa. Navedeni pripravljavci programov usposabljanj bodo pristojni tudi za organiziranje usposabljanj in za spremljanje in evalvacijo usposabljanj. Način priprave, spremljanja in evalviranja programov usposabljanj se bo podrobneje določil s pravilnikom o strokovnem delu v športu.

Zakon predvideva imenovanje akreditacijske komisije za programe usposabljanj na področju športa, ki bo opravljala delo, ki ga zdaj opravlja Komisija za programe usposabljanj in izobraževanj v športu pri Strokovnem svetu Republike Slovenije za šport. Akreditacijska komisija bo sestavljena iz izkušenih strokovnjakov na področju izobraževanja oziroma usposabljanja v športu ali medicine športa in bo delovala neodvisno. Imenovala jo bo Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za šport, ministra, pristojnega za zdravje, visokošolskih zavodov, ki izvajajo javnoveljavne izobraževalne programe na področju športa, OKS-ZŠZ kot predstavnika civilne športne sfere in na predlog ZŠIS-POK kot predstavnika športa invalidov. Akreditacijska komisija bo skrbela, da bodo programi, ki jih bo potrdil minister, pristojen za šport, med seboj primerljivi in da bodo zagotavljali enake standarde kakovosti in obseg kompetenc, ki jih bo posameznik pridobil z

uspešno zaključenim usposabljanjem.

c) Prost prestop

Varuhinja človekovih pravic je v svojih poročilih večkrat opozorila na problematiko zaračunavanja odškodnin oziroma denarnih nadomestil otrokom oziroma njihovim zakonitim zastopnikom ob menjavi kluba. Predlog zakona določa, da se športniku ne sme zaračunati odškodnina za prestop, razen če ima s športno organizacijo sklenjeno pisno pogodbo in na njeni podlagi prejema višje plačilo, kot so njegovi dejanski stroški za pripravo in tekmovanja. Kot meja za zaračunavanje odškodnine se določi povprečno mesečno plačilo športniku v višini minimalne plače v Republiki Sloveniji.

Nacionalne panožne športne zveze pa lahko določijo sistem nadomestil za vzgojo športnikov. Nadomestilo za vzgojo športnika se sme urejati samo oziroma zgolj med športnimi društvi oziroma klubi in njegovo zaračunavanje ne sme v nobeni obliki vplivati na možnost prostega prestopa športnika v drug klub in nadaljevanje njegove športne poti drugje.

V primeru, da bodo določbe internih aktov športnih organizacij oziroma pogodb, sklenjenih med športnikom in športno organizacijo, v nasprotju z zakonom bodo nične.

Za uveljavitev teh določb je predviden nadzor inšpektorja, pristojnega za šport, ki bo v primeru ugotovljenih nepravilnosti lahko izdal odločbo, s katero bo naložil odpravo ugotovljenih nepravilnosti in izrekel predpisano kazen kršitelju.

d) Nacionalne barve državnih reprezentanc

Zaradi večje prepoznavnosti Slovenije v tujini zakon uvaja poenotenje nacionalnih barv za državne reprezentance. Športniki, ki bodo na mednarodnem tekmovanju predstavljali Republiko Slovenijo, morajo biti oblečeni v športno opremo, ki je v kombinaciji zelene, modre ali bele barve. Športna oblačila bodo morala vsebovati tudi grb ali zastavo Republike Slovenije. V primeru, ko bi bili navedene barve in simboli v nasprotju s pravili mednarodnih športnih zvez, se športna oblačila oblikujejo tako, da čim bolj sledijo podanim usmeritvam.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predvidene spremembe zakona ne bodo prinesle dodatnih obveznosti za državni proračun. Predlog Zakona o športu prav tako nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu na naslednjih proračunskih postavkah:

- PP 222010 – Investicije v športno infrastrukturo
- PP 561910 – Šport otrok in mladine ter športna rekreacija
- PP 710010 – Programi vrhunškega športa
- PP 715910 – Strokovne in razvojne naloge
- PP 150060 – Opolnomočenje ciljnih skupin -14-20-V-EU
- PP 150062 – Opolnomočenje ciljnih skupin -14-20-V-SLO
- PP 150063 – Opolnomočenje ciljnih skupin -14-20-Z-SLO

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog Zakona o športu ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

Hrvaška

Skladno z Zakonom o športu šport na Hrvaškem temelji na športnih društvih. Vladni resor, pod katerega sodi šport, je Ministrstvo za znanost, izobraževanje in šport z Upravo za šport. Kot strokovno telo vlade deluje Strokovni svet za šport, ki je pristojen za razvoj in kakovost športa na Hrvaškem. Tudi hrvaški zakon predvideva sprejetega nacionalnega strateškega dokumenta, ki določi cilje za razvoj športa in ukrepe za njihovo uresničevanje. Zakon določi pravne subjekte, ki delujejo na področju športa.

Na regionalni ravni (21 županij) so pri upravnih organih oddelki za šport. Na ravni NVO se v županijah (teritorialni nivo upravno-politične organiziranosti) športna društva povezujejo v županijske športne zveze, te pa v nacionalne panožne športne zveze. Krovna organizacija civilne organiziranosti hrvaškega športa je Hrvaški olimpijski komite HOK, ki je opredeljen v zakonu in združuje 80 nacionalnih panožnih športnih zvez, v katera se prek županijskih športnih zvez povezujejo športna društva (v 38 strokovnih športih zvez olimpijskih športov, 32 zvez neolimpijskih športov in sedem pridruženih zvez članic ter tričasne zveze članice HOK). Prav tako so opredeljeni Hrvaški paraolimpijski komite, Študentsko športno združenje in Zveza za športno rekreacijo.

Finska

Na Finskem je šport zelo pomembna dejavnost in nacionalna pravica vsakega državljana. Večinoma temelji na prostovoljnem delu članov različnih športnih organizacij, ki so največkrat neprofitne. Cilje, vrednote in odgovornost opredeljuje Zakon o promociji športa in gibalne dejavnosti, sprejet leta 2015. Zakon ureja promocijo gibalne dejavnosti in vrhunškega športa; določa pristojnosti in odgovornosti za sodelovanje med državo in lokalnimi oblastmi, upravne organe na državni ravni, upravičence za sofinanciranje iz javnih sredstev in način sofinanciranja iz javnih sredstev.

Športna politika je usmerjena v tri smeri: šport za vse, s ciljem povečati število telesno aktivnih prebivalcev, ustvarjanje pogojev za športno dejavnost ter delovanje športnih društev in organizacij (poudarjajo zlasti prostovoljstvo, kar temelji na finski kulturi) in prek športa razvijanje raznih oblik sodelovanja – vse do mednarodne ravni, vrhunski šport s ciljem doseganja vrhunskih mednarodnih dosežkov in gibalne dejavnosti s ciljem ohranjanja zdravja. Centralne, regionalne in lokalne vlade ustvarjajo in zagotavljajo pogoje za spodbudno okolje za šport in fizično aktivnost, športne organizacije pa skrbijo za operativno izvajanje aktivnosti.

Za šport je na državni ravni odgovorno Ministrstvo za izobraževanje in kulturo s svojim oddelkom za šport, ki je odgovoren za splošne usmeritve, financiranje športa, razvoj športne znanosti, načrtovanje in gradnjo športnih objektov, koordinacijo športa in vodenje mednarodne politike na področju športa. Na lokalni ravni so za področje športa pristojne regionalne upravne agencije. Zakon opredeljuje tudi Nacionalni svet za šport in Regionalni svet za šport, ki predstavljata strokovne posvetovalne organe vlade oziroma regionalnih upravnih agencij.

Šport temelji na društveni organizacijski strukturi. Krovna organizacija nevladnih športnih organizacij je Finska športna federacija (FSF), v katero so se leta 1993 združile tri dotlej delujoče nevladne krovne organizacije: SVUL – Centralna športna zveza Finske, ki je skrbela za množični in vrhunski šport, CIF – Švedska centralna športna zveza Finske (včlanjuje predvsem Švede, živeče na Finskem), SPL – Nogometna zveza Finske, razen TUL – Delavske športne zveze. Finski olimpijski komite – FOC je, kot povsod po svetu, pristojen za olimpijske športe in povezave.

Nemčija

Nemčija nima posebnega zakona, ki bi na zvezni ravni urejal športne dejavnosti. Vendar pa ustava in Civilni zakon določata, da imajo nemški državljani pravico do udeležbe na športnih tekmovanjih. Na lokalni ravni je vsaka država razvila svoje lastne športne predpise, ki spodbujajo ljudi, da sodelujejo na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Na zvezni ravni je Ministrstvo za notranje zadeve pristojno, da sofinancira in spodbuja razvoj športa. Nemška športna politika temelji na naslednjih načelih: avtonomiji, financiranju športnih dejavnosti in sodelovanju s športnimi organizacijami.

Eden od pomembnejših vidikov športa je financiranje, ki je v Nemčiji prisotno tako na zvezni kot na deželni ravni. Ministrstvo za notranje zadeve je sprejelo več uredb, ki urejajo način financiranja športnih aktivnosti. Denar, ki ga športna društva ali drugi pravni subjekti, ki se ukvarjajo s športom prejemajo se zagotavlja iz sredstev državnega proračuna v obliki subvencij ali prek prihodkov od loterije. Javna sredstva je mogoče pridobiti le v primerih, če: projekt ne more biti podprt z drugimi sredstvi; je organizaciji, ki prejema sredstva, mogoče zaupati; sredstva ne bodo preusmerjena na druge projekte; je prejemnik finančno solventen; so sredstva zagotovljena. Vlada preverja, da se sredstva pravilno porabijo.

Nemčija ima več kot 84 športnih zvez. Najpomembnejše med njimi so Nemška športna konfederacija (Deutscher Sportbund, DSB) in Nemški olimpijski komite. DSB združuje vse zvezne in državne športne organizacije. Mnoga podjetja, ki sodelujejo v izobraževalnih in znanstvenih dejavnostih, povezanih s športom, so prav tako člani DSB. Športne organizacije v Nemčiji ureja civilni zakonik. Davčni zakon predvideva davčne oprostitve za neprofitne športne organizacije.

Ocenjuje se, da je 30 % nemškega prebivalstva včlanjenega v športne klube, katerih delo temelji na prostovoljstvu. Prav zaradi priznavanja pomena tega dela so v Nemčiji uveljavili posebno zakonodajo za davčne olajšave za društva, ki temeljijo na volonterski organiziranosti in delujejo v javnem interesu. V zadnjih letih se je pod prizmo podjetništva izjemno razvila ponudba komercialnih športov in športnih dejavnosti (fitnes, adrenalinski športi ipd.).

Naraščajoča kritika športne javnosti po neuspehu na OI v Pekingu (2008) je na področju nevladnih športnih organizacij privedla do združitve Nemškega olimpijskega komiteja in Nemške športne konfederacije v Nemško olimpijsko športno zvezo (Deutscher Olympischer Sportbund – DOSB), krovno organizacijo nemškega športa, ki združuje 99 članic (18 deželnih športnih zvez, 61 panožnih športnih zvez – 34 olimpijskih in 27 neolimpijskih, 20 ostalih športnih zvez) in predstavlja največje nemško civilno združenje. Odgovorna je za skupno zastopanje svojih članic v razmerju do države, javnosti in predstavlja nemški šport v mednarodnem prostoru.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Zakon uvaja nov sistem potrjevanja programov usposabljanj za strokovno delo v športu. Število programov usposabljanj se bo zmanjšalo z 211 veljavnih programov na dan 28. junija 2016 na štiri programe, pri tem, da je na programu športno treniranje možnih več smeri, za vsako športno panogo, ki ima evidentiran svoj tekmovalni sistem, svoja smer. Trajanje veljavnosti programov ne bo več časovno omejeno na štiri leta, temveč je vezano na samo spremljanje in evalviranje programov, ki se bodo posodobili v primeru, da bo takšna potreba izhajala iz opravljene evalvacije.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

– organizacijo dejavnosti v prostoru in rabo prostora,
Organizatorji velike mednarodne športne prireditve bodo morali h kandidaturi za organizacijo takšne prireditve predložiti oceno negativnih vplivov na okolje in družbo z načrtovanimi ukrepi za njihovo zmanjševanje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Niso predvidene posledice za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

– zaposlenost in trg dela

S predlogom zakona je predvidena pravna podlaga za opravljanje dela športnika oziroma strokovnega delavca v športu. Športnik ali strokovni delavec v športu bosta lahko sklenila pogodbo o zaposlitvi, v kateri se bosta z delodajalcem dogovorila o posebnostih opravljanja dela. Športnik ali strokovni delavec pa si bosta lahko uredila status poklicnega športnika ali zasebnega športnega delavca, na podlagi katerega bosta lahko samostojno opravljala delo na podlagi sklenjene pogodbe o delu.

– zdravstveno varstvo

Izvajalci športnih programov bodo morali zagotoviti, da proces športne vadbe ne bo škodil vadečim. Prav tako športnik v času bolezni ali poškodbe ni dolžan trenirati oziroma tekmovali. Telesne obremenitve, prisotne pri vadbi, zahtevajo zdravega športnika, pri čemer zdravje ni pojmovano samo kot odsotnost bolezni, temveč kot stanje telesne, duševne in socialne blaginje. Trening ali tekmovanje v času poškodbe ali bolezni lahko povzroči dodatno okvaro zdravja. Posebej ranljiva skupina so otroci in mladostniki.

– posledice na enakost spolov

Zakon vzpostavlja možnosti za ukvarjanje s športom za vsakega prebivalca Slovenije ne glede na spol.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Niso predvidene posledice za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Niso predvidene posledice za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo predstavljen ciljnim skupinam na različnih predstavitev, organiziranih na regionalni ravni za lokalne skupnosti, občinske športne zveze in športna društva, ki delujejo na lokalni ravni, na ministrstvu, pristojnem za šport, ipd. Poleg tega se bodo tudi po sprejetju zakona, podobno kot že v fazi pripravljavanja sprememb in novega zakona, novosti predstavljale na novinarskih konferencah, javnih predstavitev ter spletnih predstavitev.

Zakon o športu uresničuje cilje in ukrepe Resolucije o nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji 2014–2023, ki predvideva letno spremljanje in poročanje. Oblikovana bo strokovna skupina za pripravo poročil o izvajanju ciljev in ukrepov nacionalnega programa športa. Poročilo bo vsako drugo leto posredovano Vladi Republike Slovenije in Državnemu zboru Republike Slovenije. V strokovno skupino bodo vključeni vsi ključni deležniki na področju športa. Spremljanje temelji na kvantitativnih kazalnikih in ekspertni oceni.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Pri pripravi zakona je sodelovala medresorska delovna skupina za pripravo predloga novega Zakona o športu, ki se je sestala na 12. sejah in katere zunanji člani so bili:

- **Dušan Hauptman**, Inšpektorat Republike Slovenije za šolstvo in šport;
- **mag. Janez Sodrznik**, Strokovni svet Republike Slovenije za šport;
- **mag. Miran Kos**, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, za področje vrhunskega športa;
- **Matej Planko**, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, za področje športne rekreacije;
- **Iztok Čop**, Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, za področje organiziranosti v športu;
- **Gabrijel Gros**, Zavod za šport Republike Slovenije Planica, za področje prostočasne športne vzgoje otrok in mladine;
- **Polona Sladič**, Zveza za šport invalidov Slovenije – Paraolimpijski komite, za področje športa invalidov;
- **Janko Dvoršak**, Slovenska antidopinška organizacija;
- **dr. Jakob Bednarik**, Fakulteta za šport;
- **Dejan Stefanovič**, Sindikat športnikov Slovenije;
- **Mojca Gobec**, Ministrstvo za zdravje;
- **Peter Pogačar**, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti;
- **Alenka Komljanec**, Ministrstvo za notranje zadeve za področje upravnih notranjih zadev in naturalizacije;
- **Tomislav Omejec**, Ministrstvo za notranje zadeve za področje javnega reda in miru;
- **Joža Kraljič**, Ministrstvo za javno upravo za področje zaposlovanja športnikov;
- **Irena Zakotnik**, Ministrstvo za finance;
- **Eva Štravs Podlogar**, Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

MIZŠ je osnutek novega Zakona o športu predstavilo na treh posvetih s predstavniki lokalnih skupnosti in lokalnih športnih društev in športnih zvez, na katerih jim je bil predstavljen tudi novi Nacionalni program športa v Republiki Sloveniji 2014–2023. Posvet za vzhodno Slovenijo je bil organiziran 11. novembra 2014 v Zrečah, za zahodno Slovenijo 13. novembra 2014 v Portorožu in za osrednjo Slovenijo 18. novembra 2014 v Ljubljani. Na posvetih je bilo največ razprave v zvezi z izvajanjem letnega programa športa na lokalni ravni in možnostjo upravljanja športnih objektov in površin za šport v naravi. Obe tematiki smo v predlogu novega zakona ustrezno naslovili in jasneje opredelili.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona

Predlagatelj je prvič osnutek novega Zakona o športu predstavil na treh posvetih s predstavniki lokalnih skupnosti in lokalnih športnih društev in športnih zvez. Posvet za vzhodno Slovenijo je bil organiziran 11. novembra 2014 v Zrečah, za zahodno Slovenijo 13. novembra 2014 v Portorožu in za osrednjo Slovenijo 18. novembra 2014 v Ljubljani. Na posvetih je bilo največ razprave v zvezi z izvajanjem letnega programa športa na lokalni ravni in možnostjo upravljanja športnih objektov in površin za šport v naravi. Obe tematiki smo v predlogu novega zakona ustrezno naslovili in jasneje opredelili.

18. novembra 2014 in 28. maja 2015 je MIZŠ organiziralo tudi posveta za Nacionalne panožne športne zveze, na katerih je bil predstavljen predlog novega sistema usposabljanja za strokovno delo v športu.

5. maja 2015 je MIZŠ prvič organiziralo sestanek s predstavniki Skupnosti občin Slovenije, Združenjem občin Slovenije in Združenjem mestnih občin Slovenije – kot predstavniki javnih financerjev, ki namenijo največ javnih sredstev za šport – na katerem jim je bil predstavljen predlog novega Zakona o športu.

Predlog zakona je bil na portalu e-demokracija (<https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov>) in na spletni strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport (<http://www.mizs.gov.si/>) objavljen dne 28. decembra 2015. Mnenja, predloge in pripombe so lahko sporočali do 8. februarja 2016.

Prejeli smo mnenja, predloge in pripombe naslednjih subjektov:

- Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez;
- Šahovska zveza Slovenije;
- Plesna zveza Slovenije;
- Košarkarska zveza Slovenije;
- Planinska zveza Slovenije;
- Badmintonska zveza Slovenije;
- Teniška zveza Slovenije;
- Hokejska zveza Slovenije;
- Ribiška zveza Slovenije;
- Nogometna zveza Slovenije;
- Strelska zveza Slovenije;
- Avto-moto zveza Slovenije;
- Slovenska potapljaška zveza;
- Sokolska zveza Slovenije;
- Športna zveza Nova Gorica;
- Športna zveza Ajdovščina;
- Združenje slovenskih športnih društev v Italiji;
- Športna unija Slovenije;
- Fundacija za šport;
- Klub slovenskih olimpijcev;
- Sindikat športnikov Slovenije;
- Zveza društev upokojencev Slovenije;
- Stičišče NVO osrednje Slovenije;
- Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij;
- Združenje športnih centrov Slovenije;
- UKC Ljubljana – Klinični inštitut za medicino dela, prometa in športa;
- ZZZS;
- Zdravstveni dom Radovljica;
- Urad varuha človekovih pravic;
- UKOM;
- Ministrstvo za finance in
- Strokovni svet Republike Slovenije za šport.

Na podlagi pripomb, ki so jih posredovali SOS, ZOS in ZMOS, je ministrstvo organiziralo dodatne usklajevalne sestanke, in sicer 3. februarja 2016 s predstavniki Združenja mestnih občin Slovenije, 25. februarja 2016 s predstavniki Skupnosti občin Slovenije in 3. marca 2016 s predstavniki Združenja občin Slovenije.

Po javni obravnavi so bili organizirani sestanki z naslednjimi deležniki:

- predstavniki zainteresirane javnosti s področja športne rekreacije (OKS–Združenje športnih zvez, Planinske zveze Slovenije, Športne unije Slovenije, Sokolske zveze, Fitnes zveze, Športne zveze Ljubljana, Fakultete za šport);
- Uradom varuha človekovih pravic;
- Kliničnim inštitutom za medicino dela, prometa in športa pri UKC Ljubljana;
- posameznimi nacionalnimi panožnimi športnimi zvezami (smučarska, nogometna, atletska, konjeniška, odbojka, hokej, rokomet idr.);
- Sindikatom športnikov Slovenije in Zvezo svobodnih sindikatov Slovenije;
- nekdanjimi vrhunskimi športniki združenimi v Klubu slovenskih olimpijcev;
- UKOM;
- Ministrstvom za finance.

Podane pripombe so bile v večini upoštevane in dogovorjene med zainteresiranimi deležniki.

Strokovni svet Republike Slovenije za šport je gradivo obravnaval na 20. redni seji 12. aprila 2016 ter na podlagi dopolnitev in usklajevanj podal pozitivno mnenje na predlog besedila v verziji, ki je

priloga tega gradiva, na svoji 21. redni seji 28. junija 2016.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Predlog civilne športne sfere (OKS-ZŠZ, športne zveze, športna društva) in Strokovnega sveta Republike Slovenije za šport, da bi moral občinski svet pred sprejemom letnega programa športa na lokalni ravni pridobiti soglasje občinske športne zveze, če ta obstaja, ni bil upoštevan, saj so predlogu nasprotovali SOS, ZOS in ZMOS, ki so navedli, da so občine po Ustavi Republike Slovenije samoupravne in jim za svoje delovanje ni treba pridobivati soglasij.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Maja Makovec Brenčič, ministrica za izobraževanje, znanost in šport,
- dr. Andreja Barle Lakota, državna sekretarka na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport,
- dr. Tomaž Boh, državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport,
- dr. Boro Štrumbelj, generalni direktor Direktorata za šport na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport,
- mag. Mojca Pečnik Ternovšek, sekretarka, Direktorat za šport na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport.

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O ŠPORTU

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon določa javni interes na področju športa, mehanizme za njegovo uresničevanje, organe, ki so zanj pristojni oziroma odgovorni, in pogoje za opravljanje strokovnega dela v športu, pravice športnikov oziroma športnic (v nadaljnjem besedilu: športnikov), javne športne objekte in površine za šport v naravi, športne prireditve, zbirke podatkov ter nadzor na področju športa.

2. člen (pomen izrazov)

Posamezni izrazi po tem zakonu imajo naslednji pomen:

1. dopolnilno strokovno delo je izvajanje podpornih aktivnosti pri strokovnem delu v športu (baletno-koreografska podpora, psihološka podpora, svetovanje za ustrezno prehrano, fizioterapevtska podpora itd.) v športnih panogah, ki imajo evidentiran uradni tekmovalni sistem pri Olimpijskem komiteju Slovenije – Združenju športnih zvez (v nadaljnjem besedilu: OKS-ZŠZ);
2. kakovostni šport so programi priprav in tekmovanj športnikov in športnih ekip v članskih starostnih kategorijah, ki ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev statusa vrhunskega športnika, tekmujejo pa v tekmovalnih sistemih nacionalnih panožnih športnih zvez (v nadaljnjem besedilu: NPŠZ) do naslova državnega prvaka ter na mednarodnih tekmovanjih;
3. kategoriziran športnik je športnik, ki je državljan Republike Slovenije, star najmanj 14 let, in ima naziv mladinskega, državnega, perspektivnega, mednarodnega, svetovnega ali olimpijskega razreda;
4. kompetence so znanja, spretnosti in odgovornosti, ki jih strokovni delavec oziroma strokovna delavka (v nadaljnjem besedilu: strokovni delavec) v športu pridobi z uspešno zaključenim izobraževanjem v javnoveljavnih izobraževalnih programih oziroma z usposabljanjem v javnoveljavnih programih usposabljanj v določenem delokrogu;
5. obštudijska športna dejavnost so različne oblike športnih dejavnosti študentov v kraju študija;
6. perspektivni športnik je športnik, ki je dosegel ustrezen rezultat na mednarodnem tekmovanju v mladinskih starostnih kategorijah, kategoriji mlajših članov ali absolutni kategoriji;
7. poklicni športnik je športnik, ki je vpisan v razvid poklicnih športnikov, po tem zakonu in samostojno opravlja delo v športu kot svojo izključno ali dopolnilno dejavnost;
8. prostočasna športna vzgoja otrok in mladine so športne dejavnosti, ki nadgrajujejo gibalne dejavnosti v predšolskem obdobju in šolsko športno vzgojo, ter obšolski športni programi, namenjeni vsem otrokom in mladini, ter športni programi otrok in mladine, ki niso del tekmovalnih sistemov panožnih športnih zvez in jih ponujajo vzgojno-izobraževalni zavodi, društva in zasebniki;
9. šport invalidov so vse pojavne oblike športa, s katerim se ukvarjajo invalidi izven šolskega sistema;
10. šport starejših je športno-rekreativna gibalna dejavnost oseb, starejših od 65 let;
11. športna organizacija je pravna oseba, ki deluje na področju športa;
12. športna rekreacija so različne pojavne oblike športne gibalne dejavnosti, s ciljem ohranjanja zdravja, dobrega počutja in vitalnosti, druženja, tekmovanja oziroma zabave;
13. športna vzgoja otrok in mladine s posebnimi potrebami je prilagojeno izvajanje gibalnih programov, ki jih izvajajo vzgojno-izobraževalni zavodi in društva;
14. športna vzgoja otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport, so športni

programi, ki jih izvajajo športna društva ter NPŠZ in so namenjeni sistematični pripravi na tekmovanja in tekmovanjem;

15. športnik je posameznik, ki je registriran v skladu z 32. členom tega zakona;
16. športno društvo oziroma zveza športnih društev je društvo oziroma zveza, ki je registrirana v skladu s predpisi, ki urejajo društva in ima v temeljnem aktu šport opredeljen kot pretežno dejavnost;
17. trener je strokovni delavec v športu, ki opravlja strokovno delo na programih iz 4. do 7. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona;
18. uradni tekmovalni sistem je sistem tekmovanj v Republiki Sloveniji in mednarodnih tekmovanj v posamezni športni panogi, ki so stopenjsko razvrščena glede na njihovo medsebojno konkurenčnost, so v skladu s pravili NPŠZ ali pravili mednarodnih športnih zvez in jih je evidencial OKS-ZŠZ;
19. vrhunski šport so programi priprav in tekmovanj vrhunskih športnikov, usmerjenih v doseganje vrhunskih športnih dosežkov na mednarodni ravni;
20. vrhunski športnik je športnik mednarodnega, svetovnega ali olimpijskega razreda, ki je dosegel vrhunski rezultat na mednarodnem tekmovanju v absolutni starostni kategoriji;
21. zasebni športni delavec je fizična oseba, ki je vpisana v razvid zasebnih športnih delavcev po tem zakonu in samostojno opravlja delo v športu kot svojo izključno ali dopolnilno dejavnost.

3. člen (splošna načela delovanja v športu)

Na področju športa se zasledujejo predvsem naslednja načela:

1. vzpostavljanje možnosti za ukvarjanje s športom za vsakega prebivalca Republike Slovenije ne glede na spol, raso, socialni status, versko prepričanje, jezik in narodnost ali kakršno koli drugo okoliščino;
2. vzpostavljanje možnosti za kakovostno športno udejstvovanje v varnem in zdravem okolju;
3. varstvo in krepitev moralnih in etičnih vrednot in izogibanje nepoštenemu doseganju rezultatov (doping, prirejanje tekmovalnih izidov);
4. skrb za varstvo športne dediščine;
5. skrb za trajnostni razvoj;
6. spodbujanje športnega obnašanja.

4. člen (javni interes v športu)

(1) Javni interes v športu obsega naloge nacionalnega in lokalnega pomena, ki se določijo v Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: nacionalni program) in so namenjene zagotavljanju pogojev, da se prebivalci Republike Slovenije več in bolj kakovostno ukvarjajo s športom in gibalnimi dejavnostmi za ohranjanje zdravja in se uresničuje zlasti na področjih:

1. športnih programov iz prvega odstavka 6. člena tega zakona;
2. športnih objektov in površin za šport v naravi;
3. razvojne dejavnosti v športu;
4. organiziranosti v športu;
5. športnih prireditev in promocije športa;
6. družbene in okoljske odgovornosti v športu.

(2) Javni interes v športu v lokalnih skupnostih se določi z občinskimi letnimi programi športa, ki morajo biti v skladu z nacionalnim programom.

5. člen
(načini uresničevanja javnega interesa)

(1) Država uresničuje javni interes v športu z zagotavljanjem materialnih pogojev in sredstev za uresničevanje nacionalnega programa, načrtovanjem, gradnjo in vzdrževanjem javnih športnih objektov in površin za šport v naravi ter z zagotavljanjem spodbudnega davčnega in administrativnega okolja za šport.

(2) Lokalna skupnost uresničuje javni interes v športu z zagotavljanjem sredstev za izvedbo letnega programa športa na lokalni ravni, načrtovanjem, gradnjo in vzdrževanjem lokalno pomembnih športnih objektov in površin za šport v naravi v lasti lokalne skupnosti ter s spodbujanjem in zagotavljanjem pogojev za opravljanje in razvoj športnih dejavnosti.

(3) Fundacija za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Fundacija za šport) uresničuje javni interes v športu z zagotavljanjem sredstev za izvedbo letnega programa športa Fundacije za šport ter s spodbujanjem in zagotavljanjem pogojev za opravljanje in razvoj športnih dejavnosti.

(4) Sredstva za uresničevanje javnega interesa se zagotavljajo iz državnega proračuna, proračuna lokalnih skupnosti, Fundacije za šport, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, donacij, sponzorskih sredstev in drugih virov.

(5) Skladno z zakonom, ki ureja področje prostovoljstva, javni interes na področju športa uresničujejo tudi posamezniki, ki s svojim delom, znanjem in izkušnjami prispevajo k izboljšanju kakovosti ukvarjanja s športom in k razvoju solidarnega, humanega in enakopravnega športnega okolja.

6. člen
(športni programi in izvajalci)

(1) Športni programi po tem zakonu so različne pojavne oblike športa, namenjene posameznikom vseh starosti, in sicer:

1. prostočasna športna vzgoja otrok in mladine;
2. športna vzgoja otrok in mladine s posebnimi potrebami;
3. obštudijska športna dejavnost;
4. športna vzgoja otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport;
5. kakovostni šport;
6. vrhunski šport;
7. šport invalidov;
8. športna rekreacija;
9. šport starejših.

(2) Izvajalci športnih programov po tem zakonu so:

1. športna društva in športne zveze, registrirane v Republiki Sloveniji;
2. športna društva in športne zveze slovenskih zamejcev v Italiji, Avstriji in na Madžarskem;
3. zavodi za šport po tem zakonu;
4. pravne osebe, registrirane za opravljanje dejavnosti v športu v Republiki Sloveniji;
5. ustanove, ki so ustanovljene za splošno koristen namen na področju športa, v skladu z zakonom, ki ureja ustanove;
6. zavodi s področja vzgoje in izobraževanja, ki izvajajo javnoveljavne programe;
7. lokalne skupnosti.

(3) Izvajalci športnih programov iz prejšnjega odstavka delujejo oziroma izvajajo športne programe v skladu s svojim temeljnim oziroma ustanovitvenim aktom in v skladu s tem zakonom, izvajalci iz 1. točke prejšnjega odstavka tega člena pa tudi s pravili NPŠZ za svojo športno panogo.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja področje turizma, izvajalcem športnih programov iz 1. in 6. točke drugega odstavka tega člena ni treba izpolnjevati pogojev za opravljanje dejavnosti turističnih aranžmajev ali paketnih storitev, če gre za izvajanje športnih programov iz prvega odstavka tega člena.

7. člen
(znanstvenoraziskovalno delo v športu)

(1) Znanstvenoraziskovalno delo na področju športa obsega preučevanje delovanja človekovega organizma pod vplivom vadbe oziroma treninga ter učinkov le-teh na zdravje in uspešnost delovanja človeka v različnih nalogah, obremenitvah in okoljih.

(2) Izvajalci znanstvenoraziskovalnega dela na področju športa so:

1. visokošolski zavodi, ki izvajajo javno veljavne študijske programe prve ali druge stopnje na področju športa;
2. druge pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje raziskovalne dejavnosti v skladu z zakonom, ki ureja raziskovalno in razvojno dejavnost, na področju športa.

(3) Izvajalci iz prejšnjega odstavka zagotavljajo strokovno podporo programom iz druge alineje 3. točke 15. člena tega zakona.

II. NACIONALNI PROGRAM ŠPORTA

8. člen
(nacionalni program)

(1) Nacionalni program je strateški dokument razvojnega načrtovanja športne politike, ki določa:

1. javni interes na področju športa;
2. cilje in prednostne naloge športne politike;
3. športne programe;
4. investicije v športne objekte in površine za šport v naravi;
5. razvojne, strokovne in raziskovalne dejavnosti v športu;
6. organiziranost v športu;
7. športne prireditve in promocijo športa;
8. družbeno in okoljsko odgovornost v športu;
9. podporne mehanizme za šport.

(2) V nacionalnem programu se opredelijo ukrepi in določijo kazalniki, po katerih se meri njegovo uresničevanje.

(3) Nacionalni program določa strateške, finančne, kadrovske in organizacijske usmeritve, ki so potrebne za njegovo uresničitev.

(4) Nacionalni program se sprejema za obdobje desetih let.

9. člen
(priprava in sprejemanje)

(1) Nacionalni program sprejme Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) na predlog Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

(2) Predlog nacionalnega programa predloži vladi ministrstvo, pristojno za šport (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), skupaj z mnenjem Strokovnega sveta Republike Slovenije za šport (v nadaljnjem besedilu: strokovni svet) in soglasjem OKS-ZŠZ.

(3) Če OKS-ZŠZ in ministrstvo ne dosežeta soglasja iz prejšnjega odstavka, ministrstvo predloži nacionalni program v obravnavo vladi, če z njim po ponovni obravnavi soglašata strokovni svet.

10. člen
(izvedbeni načrt)

(1) Za izvajanje nacionalnega programa vlada v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi, po predhodno pridobljenem mnenju strokovnega sveta in soglasju OKS-ZŠZ, sprejme izvedbeni načrt nacionalnega programa (v nadaljnjem besedilu: izvedbeni načrt), ki podrobneje ureja ukrepe in usmeritve nacionalnega programa.

(2) Če soglasje iz prejšnjega odstavka ni podano, vlada sprejme izvedbeni načrt, če z njim po ponovni obravnavi soglašata strokovni svet.

(3) Za dejavnosti v izvedbenem načrtu, ki izhajajo iz ukrepov nacionalnega programa, se določijo nosilci in čas za njihovo izvedbo.

(4) Izvedbeni načrt se sprejme za celotno obdobje veljavnosti nacionalnega programa.

11. člen (poročanje)

(1) Vlada vsaki dve leti državnemu zboru predloži poročilo, ki ga pripravi ministrstvo, o izvajanju nacionalnega programa z oceno rezultatov.

(2) Javni zavod za šport Republike Slovenije Planica za potrebe priprave poročila iz prejšnjega odstavka zbere in uredi podatke, ki mu jih posredujejo lokalne skupnosti, pristojna ministrstva, Fundacija za šport, Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve in drugi nosilci dejavnosti iz nacionalnega programa.

III. LETNI PROGRAM ŠPORTA

12. člen (letni program športa na državni ravni)

(1) Izvajanje izvedbenega načrta na državni ravni za posamezno koledarsko leto določi minister, pristojen za šport (v nadaljnjem besedilu: minister), po predhodnem mnenju strokovnega sveta in OKS-ZŠZ, z letnim programom športa na državni ravni, ki določa programe in področja športa, ki se sofinancirajo v posameznem koledarskem letu, in obseg javnih sredstev, ki se zagotavljajo v državnem proračunu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko minister sprejme letni program športa na državni ravni brez predhodnih mnenj iz prejšnjega odstavka, če ju strokovni svet in OKS-ZŠZ ne podata v roku enega meseca.

13. člen (letni program športa na lokalni ravni)

(1) Izvajanje nacionalnega programa na lokalni ravni za posamezno koledarsko leto določi občinski svet, po predhodnem mnenju občinske športne zveze, če ta obstaja, z letnim programom športa na lokalni ravni, ki določa programe in področja športa, ki se sofinancirajo v posameznem koledarskem letu, in obseg javnih sredstev, ki se zagotavljajo v proračunu lokalne skupnosti, pri čemer upošteva strukturo in prednostne naloge, opredeljene v nacionalnem programu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko občinski svet sprejme letni program športa na lokalni ravni brez predhodnega mnenja iz prejšnjega odstavka, če ga občinska športna zveza ne poda v roku enega meseca.

14. člen (letni program športa Fundacije za šport)

Letni program športa Fundacije za šport določa programe in področja športa, ki se sofinancirajo v

posameznem koledarskem letu, in obseg javnih sredstev, ki se zagotavljajo iz sredstev Fundacije za šport, pri čemer Fundacija za šport upošteva strukturo in prednostne naloge, opredeljene v nacionalnem programu in izvedbenem načrtu.

15. člen

(programi in področja ter izvajalci letnega programa športa)

(1) Programi in področja, za izvajanje katerih se z letnim programom športa določa obseg javnih sredstev za sofinanciranje, so lahko:

1. športni programi iz prvega odstavka 6. člena tega zakona;
2. športni objekti in površine za šport v naravi;
3. razvojne dejavnosti v športu:
 - izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih delavcev v športu;
 - statusne pravice športnikov, trenerjev in strokovna podpora programom;
 - založništvo v športu;
 - znanstvenoraziskovalna dejavnost v športu;
 - informacijsko-komunikacijska tehnologija na področju športa;
4. organiziranost v športu;
5. športne prireditve in promocija športa:
 - športne prireditve;
 - javno obveščanje o športu;
 - športna dediščina in muzejska dejavnost v športu;
6. družbena in okoljska odgovornost v športu.

(2) Izvajalci letnega programa športa po tem zakonu so pravne osebe, ki so kot izvajalci športnih programov določeni v drugem odstavku 6. člena tega zakona.

IV. POSTOPEK IZBIRE IN SOFINANCIRANJA PROGRAMOV IN PODROČIJ LETNEGA PROGRAMA ŠPORTA

16. člen

(način izbire programov in področij letnega programa športa)

(1) Pri izbiri programov oziroma področij letnega programa športa se uporabljajo naslednja merila:

1. za športne programe
 - iz 1. do 3., 8. in 9. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona:
 - a) cena športnega programa;
 - b) kompetentnost strokovnih delavcev;
 - c) število vadečih;
 - iz 4. do 7. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in strokovno podporo teh programov:
 - a) kompetentnost strokovnih delavcev;
 - b) konkurenčnost športne panoge;
 - c) nacionalni oziroma lokalni pomen športne panoge;
 - d) število športnikov oziroma razširjenost športne panoge;
 - e) uspešnost športne panoge;
2. za investicije v gradnjo, obnovo oziroma vzdrževanje športnih objektov in površin za šport v naravi:
 - dostopnost vsem prebivalcem;
 - obstoj športnih objektov in površin za šport v naravi;
 - vrednost investicije;
 - zagotavljanje vadbenih površin za več športnih panog;
3. za razvojne dejavnosti v športu:
 - na področju izobraževanja, usposabljanja in izpopolnjevanja strokovnih delavcev v športu:
 - a) deficitarnost;
 - na področju statusnih pravic športnikov:
 - a) nacionalni oziroma lokalni pomen športne panoge;
 - b) naziv športnika oziroma športna uspešnost;
 - c) število športnikov oziroma razširjenost športne panoge;

- d) uspešnost in konkurenčnost športne panoge;
- na področju založništva:
 - a) deficitarnost;
 - b) reference;
- na področju znanstvenoraziskovalne dejavnosti:
 - a) izvedljivost in gospodarnost projekta;
 - b) razvojna kakovost;
 - c) relevantnost in potencialni vpliv projekta;
 - d) reference;
- na področju informacijsko-komunikacijskih tehnologij:
 - a) deficitarnost;
 - b) dostopnost informacijsko-komunikacijske tehnologije za uporabnike;
 - c) uporabnost informacijsko-komunikacijske tehnologije;
- 4. za organiziranost v športu:
 - na področju kakovostnega in vrhunskega športa:
 - a) konkurenčnost športne panoge;
 - b) nacionalni oziroma lokalni pomen športne panoge;
 - c) število športnikov oziroma razširjenost športne panoge;
 - d) uspešnost športne panoge;
 - na področju športne rekreacije, pristočasne športne vzgoje otrok in mladine oziroma na področju obštudijske športne dejavnosti:
 - a) delovanje na nacionalni oziroma lokalni ravni;
 - b) organiziranost na nacionalni oziroma lokalni ravni;
 - c) število vadečih;
- 5. za športne prireditve in promocijo športa:
 - športne prireditve:
 - a) mednarodna oziroma lokalna odmevnost;
 - b) množičnost;
 - c) raven prireditve;
 - d) ustreznost vsebine (pretežno športna);
 - javno obveščanje:
 - a) nacionalni oziroma lokalni doseg medija;
 - b) pogostost pojavljanja;
 - c) vsebina;
 - športna dediščina:
 - a) izvedljivost projekta;
 - b) nacionalni oziroma lokalni pomen projekta;
- 6. za družbeno in okoljsko odgovornost v športu:
 - izvedljivost projekta;
 - nacionalni oziroma lokalni pomen projekta;
 - odličnost projekta.

(2) Minister v podzakonskem aktu podrobneje določi izvajalce posameznih programov in področij letnega programa športa na državni ravni, podrobnejše pogoje in merila za izbor in sofinanciranje izvajanja letnega programa športa, način določitve višine sofinanciranja, postopek izbora in sofinanciranja izvajanja letnega programa športa, način sklepanja in vsebino pogodb o sofinanciranju ter način izvajanja nadzora nad pogodbami o sofinanciranju.

(3) Občinski svet z odlokom podrobneje določi izvajalce posameznih programov in področij letnega programa športa, podrobnejše pogoje in merila za izbor in sofinanciranje izvajanja letnega programa športa na lokalni ravni, način določitve višine sofinanciranja, postopek izbora in sofinanciranja izvajanja letnega programa športa, način sklepanja in vsebino pogodb o sofinanciranju ter način izvajanja nadzora nad pogodbami o sofinanciranju.

(4) Svet Fundacije za šport s splošnim aktom podrobneje določi izvajalce posameznih programov in področij letnega programa športa Fundacije za šport, podrobnejše pogoje in merila za izbor in sofinanciranje izvajanja letnega programa športa na lokalni ravni, način določitve višine sofinanciranja, postopek izbora in sofinanciranja izvajanja letnega programa športa, način sklepanja in vsebino pogodb o sofinanciranju ter način izvajanja nadzora nad pogodbami o sofinanciranju.

(5) Postopek izbora in sofinanciranja izvajanja letnega programa športa na državni ravni izvede ministrstvo, na lokalni ravni občina, izvajanja letnega programa športa Fundacije za šport pa Fundacija za šport (v nadaljnjem besedilu: izvajalec razpisa).

17. člen
(vrste in uporaba postopkov)

(1) Postopek sofinanciranja izvajanja letnega programa športa iz javnih sredstev se lahko izvede kot:

1. javni razpis;
2. sklenitev neposredne pogodbe.

(2) Postopek sofinanciranja izvajanja letnega programa športa iz javnih sredstev se izvede kot javni razpis. V okviru razpisanih sredstev se sofinancirajo tisti programi ali področja letnega programa športa, ki so glede na pogoje in merila iz javnega razpisa najboljše ocenjeni oziroma ovrednoteni najvišje.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se za dodelitev sredstev državnega proračuna, namenjenih za sofinanciranje:

1. priprave in udeležbe na mednarodnih več panožnih športnih tekmovanjih iz 1. do 4., 6. in 10. točke drugega odstavka 77. člena tega zakona, katerih nosilec je OKS-ZŠZ oziroma ZŠIS-POK;
2. udeležbe na univerzijadi oziroma evropskih univerzitetnih igrah, katerih nosilec je Slovenska univerzitetna športna zveza;
3. izvajanja športnega programa ali področja, ki je sofinanciran iz proračuna mednarodne športne organizacije ali Evropske unije in je bil izbran na javnem razpisu, ki ga je izvedla institucija zunaj Republike Slovenije;
4. investicij v javne športne objekte in površine za šport v naravi, če ti presegajo pomen, ki ga imajo za lokalno skupnost, oziroma je to potrebno zaradi skladnega razvoja države in je to v javnem interesu, potreba po izgradnji ali posodobitvi teh športnih objektov in površin za šport v naravi pa izhaja iz mreže javnih športnih objektov in površin za šport v naravi iz 72. člena tega zakona;

lahko sklene neposredna pogodba.

18. člen
(smiselna uporaba splošnega upravnega postopka)

Za vprašanja postopka izbora in sofinanciranja izvajanja letnega programa športa, ki niso urejena s tem zakonom ali na njegovi podlagi sprejetimi predpisi, se smiselno uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

19. člen
(uvedba in ustavitev postopka javnega razpisa)

(1) Izvajalec razpisa sprejme sklep o začetku javnega razpisa za izbor in sofinanciranje izvajanja letnega programa športa (v nadaljnjem besedilu: javni razpis), s katerim določi predmet sofinanciranja, predviden obseg javnih sredstev, cilje, ki se jih da doseči z javnim razpisom, in besedilo javnega razpisa.

(2) Javni razpis se lahko začne ne glede na določbo zakona, ki ureja javne finance, o pogojih za začetek postopka za dodelitev sredstev, pri čemer odločbe o izbiri ni mogoče izdati pred sprejetjem proračuna za leto, v katerem se odločba izdaja.

(3) Javni razpis ministrstva in Fundacije za šport se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, javni razpis lokalne skupnosti pa v uradnem glasilu. Javni razpis se objavi tudi na spletni strani izvajalca razpisa.

(4) Izvajalec razpisa lahko do izdaje odločb iz 28. člena tega zakona s sklepom ustavi postopek javnega razpisa. Izvajalec razpisa sklep o ustavitvi postopka objavi na način, kot je bilo objavljeno besedilo javnega razpisa, in o tem obvesti tudi vse, ki so oddali vlogo na javni razpis (v nadaljnjem

besedilu: vlagatelji). Zoper sklep o ustavitvi postopka javnega razpisa pritožba ni dovoljena.

20. člen
(komisija)

(1) Postopek javnega razpisa vodi komisija, ki jo s sklepom imenuje izvajalec razpisa. Komisija preveri pravočasnost in popolnost vlog, opravi pregled popolnih vlog, jih oceni na podlagi zahtev in meril, ki so navedena v javnem razpisu ter izvajalcu razpisa poda predlog izbora in sofinanciranja programov in področij letnega programa športa.

(2) Komisijo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana.

(3) Predsednik in člani komisije ne smejo biti z vlagatelji, ki kandidirajo za dodelitev sredstev, interesno povezani v smislu poslovne povezanosti, sorodstvenega razmerja (v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštete četrtga kolena), v zakonski zvezi, v zunajzakonski skupnosti, v svaštvu do vštete drugega kolena tudi, če so te zveze, razmerja oziroma skupnosti že prenehale. Prav tako ne smejo sodelovati pri delu komisije, če obstajajo druge okoliščine, ki bi vplivale na njihovo neobjektivnost in nepristranskost (npr. osebne povezave).

(4) Predsednik in člani komisije podpišejo izjavo o prepovedi interesne povezanosti.

(5) Če je predsednik ali člana komisije z vlagateljem poslovno, sorodstveno ali osebno povezan se izloči iz komisije in se to evidentira v zapisniku.

21. člen
(besedilo javnega razpisa)

(1) Objava javnega razpisa mora vsebovati:

1. naziv in sedež izvajalca razpisa;
2. pravno podlago za izvedbo javnega razpisa;
3. predmet javnega razpisa;
4. navedbo osnovnih pogojev za kandidiranje na javnem razpisu in meril;
5. predviden obseg javnih sredstev za sofinanciranje;
6. določitev obdobja, v katerem morajo biti porabljena dodeljena sredstva;
7. rok, do katerega morajo biti predložene vloge za dodelitev sredstev;
8. datum odpiranja vlog za dodelitev sredstev;
9. rok, v katerem bodo vlagatelji obveščeni o izidu javnega razpisa;
10. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko vlagatelji dvignejo razpisno dokumentacijo, oziroma elektronski naslov, na katerega lahko zaprosijo zanjo.

(2) V javnem razpisu se lahko poleg podatkov iz prejšnjega odstavka objavijo tudi drugi podatki, če je to potrebno glede na predmet javnega razpisa.

22. člen
(razpisna dokumentacija)

(1) V razpisni dokumentaciji morajo biti navedeni vsi podatki, ki omogočajo izdelavo popolne vloge za dodelitev sredstev.

(2) Izvajalec razpisa objavi razpisno dokumentacijo na svojih spletnih straneh oziroma mora zainteresiranim omogočiti vpogled v razpisno dokumentacijo in jim jo na zahtevo predati.

23. člen
(razpisni rok)

Rok za prijavo na razpis se določi z javnim razpisom in mora biti dovolj dolg, da lahko vlagatelj pripravi kakovostno vlogo v skladu z zahtevanimi pogoji v javnem razpisu in razpisni dokumentaciji.

24. člen
(vloge)

- (1) Vloge na javni razpis se obravnavajo posamično.
- (2) Vloga mora biti oddana v zaprti ovojnici, ki je označena z »Ne odpiraj – vloga« in navedbo javnega razpisa, na katerega se nanaša. Ovojnica je lahko označena tudi na drug ustrezen način, iz katerega izhaja, da gre za vlogo na določen javni razpis.
- (3) Ovojnica, ki ni označena v skladu s prejšnjim odstavkom, se vrne vlagatelju.
- (4) Vloga na javni razpis je lahko tudi elektronska, če je tako določeno v javnem razpisu. Način elektronske predložitve vloge mora biti določen v razpisni dokumentaciji.
- (5) Vloga mora biti izvajalcu razpisa dostavljena do roka, ki je določen v javnem razpisu, ne glede na način oddaje. Vloga, ki k izvajalcu razpisa prispe po poteku razpisnega roka, je prepoznana.

25. člen
(odpiranje vlog)

- (1) Odpiranje prejetih vlog vodi komisija in se izvede v roku, ki je predviden v javnem razpisu. Odpirajo se samo v roku dostavljene in pravilno označene ovojnice.
- (2) Odpiranje prejetih vlog ni javno.
- (3) Za vsako vlogo komisija ugotovi, ali je pravočasna, ali jo je podala oseba, ki se lahko prijavi in ali je popolna. Komisija o odpiranju vlog vodi zapisnik.
- (4) Vlogo, ki ni pravočasna ali je ni vložila upravičena oseba, izvajalec razpisa zavrže s sklepom. Pritožba zoper sklep ni dovoljena.

26. člen
(poziv k dopolnitvi vloge)

- (1) Komisija v roku osmih dni od odpiranja vlog pisno pozove tiste vlagatelje, katerih vloge ne vsebujejo vseh z razpisno dokumentacijo zahtevanih dokumentov (nepopolne vloge), da jih dopolnijo. Rok za dopolnitev ne sme biti daljši od 15 dni.
- (2) Če vlagatelj vloge ne dopolni v zahtevanem roku, izvajalec razpisa vlogo zavrže s sklepom. Pritožba zoper sklep ni dovoljena.

27. člen
(ocenjevanje in vrednotenje vlog)

- (1) Komisija opravi strokovni pregled popolnih vlog, tako da preveri izpolnjevanje razpisnih pogojev in jih oceni na podlagi meril, določenih z javnim razpisom in razpisno dokumentacijo, ter glede na to pripravi predlog za izbor in sofinanciranje programov in področij letnega programa športa.
- (2) Športna društva imajo pod enakimi pogoji prednost pri izvajanju programov in področij letnega programa športa.
- (3) Ne glede na prejšnji odstavek imajo pod enakimi pogoji pri izvajanju športnih programov iz 1. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona prednost pri izvajanju letnega programa športa izvajalci iz 1. in 6. točke drugega odstavka 6. člena tega zakona.
- (4) Komisija o opravljenem strokovnem pregledu in ocenjevanju iz prejšnjega odstavka vodi zapisnik, v katerem natančno navede razloge za razvrstitev in predlog, kateri programi ali področja letnega programa športa se sofinancirajo v določenem obsegu, kateri pa se glede na višino sredstev in razvrstitev ne financirajo.

(5) Ocenjevanje in vrednotenje vlog ter zapisnik komisije niso javni.

28. člen
(odločba)

(1) Na podlagi predloga komisije izvajalec razpisa izda odločbo o izbiri ter obsegu sofinanciranja ali o zavrnitvi sofinanciranja programa ali področja letnega programa športa.

(2) Odločba o izbiri je podlaga za sklenitev pogodb o sofinanciranju izvajanja letnega programa športa.

29. člen
(poziv k podpisu pogodbe)

(1) Ob izdaji odločbe o izbiri izvajalec razpisa vlagatelja pozove k podpisu pogodbe o sofinanciranju izvajanja letnega programa športa.

(2) Če se vlagatelj v roku osmih dni ne odzove, se šteje, da je odstopil od vloge za sofinanciranje.

30. člen
(ugovor)

(1) Vlagatelj, ki meni, da izpolnjuje pogoje in merila iz javnega razpisa in da mu razpisana sredstva neopravičeno niso bila dodeljena, lahko v roku osmih dni od vročitve odločbe iz 28. člena tega zakona vloži ugovor pri izvajalcu razpisa. Vloženi ugovor ne zadrži podpisa pogodb z izbranimi vlagatelji.

(2) Predmet ugovora ne morejo biti merila za ocenjevanje vlog.

(3) Izvajalec razpisa o ugovoru odloči v roku 30 dni od njegovega prejema. Odločitev o izbiri je s tem dokončna.

31. člen
(dolžnosti in pravica izvajalcev letnega programa športa)

(1) Izvajalec športnega programa, ki je izbran za izvajanje letnega programa športa na državni ali lokalni ravni ali letnega programa športa Fundacije za šport, je dolžan javno objaviti izračun cene športnega programa, za katerega izvajanje prejema javna sredstva. Način in obliko izračuna cene predpiše minister.

(2) Športni programi, ki so v celoti financirani iz javnih sredstev, so za uporabnika brezplačni. V primeru delnega sofinanciranja športnih programov iz javnih sredstev mora izvajalec letnega programa športa stroške, ki jih krijejo vadeči, sorazmerno zmanjšati.

(3) Finančna sredstva, ki jih izvajalci letnega programa športa prejmejo za izvedbo posameznega športnega programa oziroma za udeležbo v posameznem športnem programu, se smejo porabiti samo za stroške izvedbe športnega programa, za katerega so namenjeni.

(4) Izvajalec, ki je izbran za izvajanje letnega programa športa na državni ravni je dolžan pri pojavljanju v tujini uporabljati nacionalno znamko Slovenije, če to ni v nasprotju s pravili mednarodnih športnih zvez ali s pravili Mednarodnega olimpijskega komiteja.

(5) Izvajalcu športnega programa iz 1. točke drugega odstavka 6. člena tega zakona, ki ima status društva v javnem interesu in ki je izbran za izvajanje letnega programa športa na državni ali lokalni ravni ali letnega programa športa Fundacije za šport, ne glede na določbe zakona, ki ureja društva v javnem interesu, ni treba ministrstvu poročati o opravljenem delu in programu prihodnjega delovanja.

V. ŠPORTNIKI

32. člen
(športnik)

(1) Posameznik se registrira kot športnik, če je star najmanj 12 let, je član športnega društva, ki je včlanjeno v NPŠZ ali ZŠIS-POK, in ima s strani OKS-ZŠZ potrjen nastop na tekmovanju uradnega tekmovalnega sistema ter je vpisan v evidenco registriranih in kategoriziranih športnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je športnik tudi posameznik, mlajši od 12 let, ki je registriran v športni panogi z zgodnjim usmerjanjem, določeni v skladu s pogoji in kriteriji iz drugega odstavka 33. člena tega zakona.

33. člen
(sistem kategorizacije športnikov)

(1) Športnik, ki je star najmanj 14 let in je državljan Republike Slovenije, se glede na dosežen rezultat na uradnem tekmovanju razvrsti v naziv mladinskega, državnega, perspektivnega, mednarodnega, svetovnega ali olimpijskega razreda.

(2) Podrobnejše pogoje in kriterije za registracijo in razvrstitev v naziv kategoriziranega športnika, ločeno za individualne in za kolektivne športne panoge, določi strokovni svet, na predlog OKS-ZŠZ in jih objavi na spletni strani ministrstva in OKS-ZŠZ.

(3) OKS-ZŠZ vodi evidenco registriranih in kategoriziranih športnikov.

34. člen
(prestop v drugo športno organizacijo)

(1) Športnik lahko prestopi iz športne organizacije v drugo športno organizacijo.

(2) Športna organizacija lahko od športnika, starejšega od 15 let, zahteva plačilo odškodnine za prestop, če ima z njim sklenjeno pisno pogodbo, v kateri je to določeno in na podlagi katere prejema plačilo v višini najmanj bruto minimalne plače v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek športna organizacija ne sme zahtevati plačila odškodnine, če so dejanski stroški, ki jih krije športnik za pripravo in tekmovanja, v uradnih tekmovalnih sistemih višji od plačila iz prejšnjega odstavka.

(4) Če tako določajo pravila NPŠZ, lahko športna organizacija, iz katere športnik izstopa, zaračuna nadomestilo za vzgojo športnika športni organizaciji, v katero športnik prestopa.

(5) Določbe internega akta športne organizacije ali pogodbe iz drugega odstavka tega člena, ki so v nasprotju s tem členom, so nične.

35. člen
(pravice)

(1) Dobitniki olimpijskih, paraolimpijskih, medalj z olimpijade gluhih, medalj s šahovske olimpijade ali medalj s svetovnih prvenstev v olimpijskih kolektivnih športnih panogah ali olimpijskih športnih disciplinah individualnih športnih panog so upravičeni do povračila stroškov izobraževanja za pridobitev izobrazbe po javnoveljavnih izobraževalnih programih v Republiki Sloveniji, in sicer enkrat na vsaki ravni izobraževanja, ki si je še niso pridobili, ali usposobljenosti za strokovno delo v športu po tem zakonu.

(2) Minister natančneje določi način in pogoje za pridobitev pravice iz prejšnjega odstavka ter obseg povračila in vrste stroškov.

(3) Dobitniki medalj iz prvega odstavka tega člena in dobitniki Bloudkovih nagrad za življenjsko delo so upravičeni do izjemne pokojnine, pod pogoji in na način, kot jih določa zakon, ki ureja področje izjemnih pokojnin.

(4) Športnik je upravičen do prilagoditve šolskih in študijskih obveznosti. Obseg in način prilagoditve se določita s predpisi, ki urejajo področje vzgoje in izobraževanje oziroma področje visokega šolstva.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja postopek in način opravljanja mature, ima športnik, ki se v letu opravljanja mature udeleži velikega mednarodnega tekmovanja po tem zakonu, pravico do opravljanja mature v dveh delih, v dveh zaporednih rokih, kar izkazuje s potrdilom, ki ga izda OKS-ZŠZ.

(6) Športnikom iz prejšnjega odstavka tega člena, ki so opravili maturo v dveh delih v spomladanskem in jesenskem roku, se pri uveljavljanju pravic do vpisa v nadaljnje izobraževanje upošteva, kot da so maturo opravili v spomladanskem izpitnem roku, če so izpolnili pogoje za opravljanje mature v tem izpitnem roku.

36. člen (nacionalne barve državne reprezentančne opreme)

Športnik, ki nastopa na uradnem tekmovanju za državno reprezentanco Republike Slovenije, na tekmovanju nosi športno oblačilo v zeleni, modri oziroma beli barvi, ki ima grb oziroma zastavo Republike Slovenije, razen če to ni v nasprotju s tekmovalnimi pravili mednarodnih športnih zvez ali s pravili Mednarodnega olimpijskega komiteja.

VI. SODELOVANJE CIVILNE DRUŽBE

37. člen (strokovni svet)

Za odločanje o strokovnih zadevah in strokovno pomoč pri sprejemanju odločitev vlada ustanovi strokovni svet, ki opravlja naslednje naloge:

1. določa podrobnejše pogoje in kriterije iz drugega odstavka 33. člena tega zakona;
 2. določa, katera NPŠZ ima za posamezno športno panogo pooblastilo za pripravo, spremljanje in izvajanje programa usposabljanja na podlagi tega zakona;
 3. daje mnenje k predlogu za kandidacijo za organizacijo velike mednarodne prireditve v skladu s prvo in drugo alineo 4. točke prvega odstavka 78. člena tega zakona;
 4. daje mnenje k predlogu zakona in drugih predpisov, ki urejajo in posegajo na področje športa;
 5. daje strokovna mnenja na področju športa;
- ter se enkrat letno seznani s:
6. poročilom o izvajanju nacionalnega programa,
 7. poročilom inšpektorata, pristojnega za področje športa.

38. člen (sestava in organiziranje delovanja strokovnega sveta)

(1) Strokovni svet ima 17 članov, ki jih vlada imenuje izmed uveljavljenih strokovnjakov in športnih delavcev s področja športnih programov iz prvega odstavka 6. člena tega zakona, od tega šest na predlog OKS-ZŠZ, in sicer dva s področja individualnih športnih panog, dva s področja kolektivnih športnih panog, dva s področja športa za vse ter enega na predlog ZŠIS-POK in enega na predlog Slovenske univerzitetne športne zveze.

(2) Predsednika in podpredsednika imenuje strokovni svet z absolutno večino glasov vseh članov.

(3) Mandat strokovnega sveta je pet let. Posamezni član je lahko imenovan dvakrat zapored. Član strokovnega sveta mora imeti izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu, najmanj druge

stopnje oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje, in najmanj deset let izkušenj na področju športa.

(4) Organiziranje in način dela strokovnega sveta se določi s poslovnikom, ki ga sprejme strokovni svet z najmanj 12 glasovi. O ostalih zadevah odloča strokovni svet z navadno večino.

(5) Strokovne in administrativne naloge za strokovni svet opravlja ministrstvo.

39. člen (občinska športna zveza)

Lokalne športne organizacije se lahko povežejo v občinsko športno zvezo, ki je organizirana v skladu s predpisi, ki urejajo delovanje društev in predstavlja osrednjo športno organizacijo na lokalni ravni.

40. člen (nacionalna panožna športna zveza)

NPŠZ po tem zakonu je zveza društev, registrirana v skladu z zakonom, ki ureja društva, ki je včlanjena v OKS-ZŠZ ali mednarodno panožno športno zvezo, ki je članica mednarodnega olimpijskega gibanja. NPŠZ so nosilci uradnih tekmovalnih sistemov v Republiki Sloveniji in skrbijo za strokovna usposabljanja v svojih športnih panogah.

41. člen (OKS-ZŠZ)

OKS-ZŠZ je krovna športna organizacija, ki je del mednarodnega olimpijskega gibanja in povezuje nacionalne in občinske športne zveze ter druge športne organizacije in je organizirana v skladu s predpisi, ki urejajo delovanje društev.

42. člen (ZŠIS-POK)

ZŠIS-POK je krovna športna organizacija, ki je del mednarodnega paraolimpijskega gibanja in povezuje nacionalne invalidske organizacije na področju športa invalidov v Republiki Sloveniji.

43. člen (strateški svet za šport)

Ne glede na zakon, ki določa ustanavljanje strateških svetov, lahko strateški svet za šport ustanovi minister. Strateški svet za šport je posvetovalno telo, sestavljeno iz uveljavljenih strokovnjakov s področja športa, vrhunskih športnikov in športnih delavcev.

VII. JAVNI ZAVODI ZA ŠPORT

44. člen (javni zavodi za šport)

(1) Država ali lokalna skupnost lahko za opravljanje strokovnega, organizacijskega, tehničnega, administrativnega in drugega dela na področju športa ustanovi javne zavode za šport.

(2) Sredstva za delovanje javnega zavoda iz prejšnjega odstavka se določijo v letnem programu športa.

45. člen
(pristojnosti javnih zavodov za šport)

Pristojnosti javnih zavodov za šport iz prejšnjega člena so:

1. spremljanje in analiziranje nalog v športu ter izvajanje letnih programov športa;
2. dajanje pobud in predlogov ustanoviteljem za izboljšanje stanja v športu;
3. priprava strokovnih gradiv za ustanovitelja;
4. sodelovanje pri izvajanju programov športne vzgoje otrok in mladine;
5. dajanje strokovne in organizacijske pomoči izvajalcem letnega programa športa;
6. načrtovanje, obnova, izgradnja in upravljanje javnih športnih objektov;
7. zbiranje in dajanje podatkov za potrebe informatike v športu;
8. opravljanje drugih nalog v skladu z zakoni in drugimi predpisi.

VIII. DELO V ŠPORTU

1. Strokovno delo v športu

46. člen
(strokovno delo v športu)

(1) Strokovno delo v športu po tem zakonu predstavlja delo na področju športnih programov iz prvega odstavka 6. člena tega zakona in obsega načrtovanje, organiziranje, izvajanje, spremljanje in vrednotenje procesa športne vadbe. Strokovno delo v športu je tudi individualno poučevanje in poučevanje na tečajih, v športnih panogah, ki imajo evidentiran uradni tekmovalni sistem.

(2) Strokovno delo v športu opravlja strokovni delavec, ki:

1. ima ustrezno izobrazbo ali usposobljenost v skladu s tem zakonom in
2. je vpisan v razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu.

(3) Pogoji iz prejšnjega odstavka ne veljajo za izvajalce dopolnilnega strokovnega dela, ki sodelujejo v procesu športne vadbe.

(4) Ne glede na 1. točko drugega odstavka tega člena lahko delovno razmerje za delo na programih iz 2., 4., 7. in 9. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona sklene le strokovni delavec, ki ima strokovno izobrazbo v skladu z 48. členom tega zakona oziroma drugo stopnjo strokovne usposobljenosti v skladu s tem zakonom.

47. člen
(prepoved opravljanja dela)

Na področju strokovnega dela v športnih programih iz 1., 2., 4. in 7. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona ne more skleniti delovnega razmerja oziroma opravljati dela na kakšni drugi pravni podlagi oseba, ki:

1. je bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev;
2. je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.

48. člen
(strokovno izobražen delavec)

(1) Strokovno izobražen delavec je tisti, ki ima zaključen javnoveljavni višješolski študijski program ali javnoveljavni študijski program prve ali druge stopnje oziroma njegovo smer oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi prve ali druge stopnje, ki daje kompetence na področju športa v skladu z merili, ki jih določi minister.

(2) Minister na spletni strani objavi seznam programov iz prejšnjega odstavka in njihove izvajalce.

(3) Strokovno izobražen delavec, ki ima zaključen javnoveljavni višješolski študijski program iz prvega odstavka tega člena, lahko v skladu s pridobljenimi kompetencami načrtuje, organizira, izvaja in spremlja proces športne vadbe.

(4) Strokovno izobražen delavec, ki ima zaključen javnoveljavni študijski program prve ali druge stopnje oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi prve ali druge stopnje, iz prvega odstavka tega člena, lahko v skladu s pridobljenimi kompetencami načrtuje, organizira, izvaja, spremlja in vrednoti proces športne vadbe.

49. člen
(strokovno usposobljen delavec)

(1) Strokovno usposobljen delavec je tisti, ki je star najmanj 18 let, ima najmanj srednjo poklicno izobrazbo in strokovno usposobljenost prve ali druge stopnje za športno treniranje, športno rekreacijo, šport invalidov ali šport starejših po javnoveljavnih programih usposabljanja v skladu s tem zakonom.

(2) Strokovno usposobljen delavec, ki ima strokovno usposobljenost prve stopnje, lahko v skladu s pridobljenimi kompetencami, ki jih določajo programi usposabljanj, sprejeti po tem zakonu izvaja in spremlja proces športne vadbe.

(3) Vrhunski športnik, ki ima strokovno usposobljenost prve stopnje v športni panogi, v kateri si je pridobil naziv vrhunškega športnika, lahko v športnih programih iz 5. in 6. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona tudi načrtuje in organizira proces športne vadbe.

(4) Strokovno usposobljen delavec, ki ima strokovno usposobljenost druge stopnje, lahko v skladu s pridobljenimi kompetencami, ki jih določajo programi usposabljanj, sprejeti po tem zakonu načrtuje, organizira, izvaja in spremlja proces športne vadbe.

50. člen
(program usposabljanja strokovnih delavcev)

(1) Program usposabljanja prve in druge stopnje se določi za športno treniranje, športno rekreacijo, šport invalidov in šport starejših.

(2) Program usposabljanja vsebuje:

1. ime programa;
2. naziv, ki ga posameznik pridobi z usposabljanjem;
3. cilje usposabljanja;
4. kompetence, ki jih pridobi posameznik z usposabljanjem;
5. trajanje usposabljanja;
6. predmetnik, v katerem so navedeni vsebina in obseg predmetov ter standardi znanj;
7. obvezne načine preverjanja in ocenjevanja znanja;
8. reference, ki jih mora imeti predavatelj posameznih vsebin usposabljanja.

(3) Program usposabljanja na prvi stopnji obsega najmanj 80 in največ 160 ur.

(4) Program usposabljanja na drugi stopnji obsega najmanj 100 in največ 650 ur.

(5) Minister, po predhodnem mnenju strokovnega sveta in Komisije za akreditacijo programov usposabljanj na področju športa (v nadaljnjem besedilu: akreditacijska komisija), določi podrobnejše pogoje za vključitev v program usposabljanj, merila za prehode med programi usposabljanj, obvezne vsebine programov usposabljanja, trajanje posameznih stopenj usposabljanja, oblike in način obveznega preverjanja znanja, zahtevane reference za predavatelje obveznih vsebin usposabljanj, pogoje za vodjo programa usposabljanja in najvišjo ceno usposabljanja.

51. člen
(sprejemanje programov usposabljanj)

(1) Javnoveljavne programe usposabljanja sprejme minister na predlog pristojnega predlagatelja v skladu s tem zakonom in po pridobljenem mnenju akreditacijske komisije.

(2) NPŠZ, vsaka za vsako svojo panogo, predlaga en program za vsako stopnjo usposabljanja za

športno treniranje v športnih panogah, ki imajo evidentiran uradni tekmovalni sistem.

(3) OKS-ZŠZ predlaga en program za vsako stopnjo usposabljanja za športno rekreacijo in en program za vsako stopnjo usposabljanja za šport starejših v sodelovanju z izvajalci programov iz drugega odstavka 48. člena tega zakona.

(4) ZŠIS-POK predlaga en program za vsako stopnjo usposabljanja za šport invalidov v sodelovanju z Univerzitetnim rehabilitacijskim inštitutom Republike Slovenije – Soča.

(5) Ministrstvo vpiše sprejete programe usposabljanj v razvid javnoveljavnih programov usposabljanj in jih objavi na svoji spletni strani. Z vpisom v razvid program usposabljanja pridobi javno veljavnost.

52. člen (akreditacijska komisija)

(1) Akreditacijsko komisijo imenuje vlada.

(2) Člani akreditacijske komisije delujejo strokovno, samostojno in neodvisno ter pri svojem delovanju niso vezani na sklepe, stališča in navodila institucij, ki so jih imenovale, ali drugih institucij.

(3) Član akreditacijske komisije mora imeti izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu najmanj druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje, iz seznama programov iz drugega odstavka 48. člena tega zakona in najmanj deset let delovnih izkušenj na področju športa, od tega najmanj pet let na področju vzgoje in izobraževanja oziroma usposabljanja na področju športa ali zaključen študijski program medicine in deset let delovnih izkušenj.

(4) Člani akreditacijske komisije pri izvajanju nalog in sprejemanju odločitev upoštevajo načelo preprečevanja konfliktov interesa in načelo nepristranosti. Član akreditacijske komisije, ki sodeluje pri pripravi ali vodenju programa usposabljanja, ki ga akreditacijska komisija presoja, se v postopku odločanja o tem programu izloči.

(5) Akreditacijska komisija ima devet članov, ki jih imenuje vlada na predlog:

1. ministra, pristojnega za šport, enega člana;
2. ministra, pristojnega za zdravje, enega člana, zdravnika;
3. izvajalcev programov iz drugega odstavka 48. člena tega zakona, tri člane;
4. OKS-ZŠZ – enega člana s področja športne rekreacije in dva člana s področja športnega treniranja, od tega enega za individualne in enega za kolektivne športe panoge;
5. ZŠIS-POK – enega člana s področja športa invalidov.

(6) Akreditacijska komisija je imenovana za pet let in je konstituirana, ko je imenovanih več kot polovica članov.

(7) Predsednika akreditacijske komisije izvolijo člani izmed sebe.

(8) Član akreditacijske komisije se predčasno razreši, če:

1. se neupravičeno ne udeleži petih sej akreditacijske komisije;
2. poda izjavo o odstopu.

(9) Organiziranje in način dela akreditacijske komisije se uredita s poslovnikom, ki ga sprejme akreditacijska komisija z večino glasov vseh članov.

(10) Strokovne in administrativne naloge za akreditacijsko komisijo opravlja ministrstvo.

53. člen (spremljanje in posodabljanje programov usposabljanj)

(1) Spremljanje in evalviranje programa usposabljanja izvaja predlagatelj programa, ki lahko na podlagi opravljene evalvacije predlaga posodobitev programa usposabljanja.

(2) Minister po pridobljenem mnenju akreditacijske komisije, sprejme posodobljen program usposabljanja iz prejšnjega odstavka tega člena in ga vpiše v razvid javnoveljavnih programov usposabljanj.

(3) Minister podrobneje določi način spremljanja in evalvacije programov usposabljanj.

54. člen
(izvajanje usposabljanj)

(1) NPŠZ vsaka za svojo panogo organizira izvajanje programov usposabljanj za športno treniranje.

(2) OKS-ZŠZ oziroma izvajalci programov iz drugega odstavka 48. člena tega zakona organizirajo izvajanje programov usposabljanj za športno rekreacijo in šport starejših.

(3) ZŠIS-POK organizira izvajanje programa usposabljanja za šport invalidov v sodelovanju z Univerzitetnim rehabilitacijskim inštitutom Republike Slovenije – Soča.

(4) Izvajalci usposabljanj programe usposabljanj izvajajo v skladu z veljavnim programom usposabljanj.

(5) V program usposabljanja se vključi le oseba, ki izpolnjuje pogoje za vključitev po tem zakonu.

(6) Izvajalci programa usposabljanja so dolžni upoštevati znanja in kompetence, pridobljene v formalnem in neformalnem izobraževanju. Način vrednotenja znanj in kompetenc, pridobljenih v formalnem in neformalnem izobraževanju, določi minister.

55. člen
(diploma o usposobljenosti)

(1) Kdor uspešno opravi vse obveznosti po programu usposabljanja, pridobi diplomu o usposobljenosti, ki je javna listina.

(2) Vsebino in obliko diplome določi minister.

(3) Diplomno izda organizator usposabljanja iz prejšnjega člena tega zakona.

56. člen
(uporaba slovenskega jezika)

(1) Za strokovno delo z otroki v programih iz 1., 2. in 4. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona je potrebno znanje slovenskega jezika na srednji ravni, ki jo mora strokovni delavec, ki ni državljan Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: tuji strokovni delavec), izkazovati z javnoveljavno listino.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se od tujega strokovnega delavca ne zahteva znanje slovenskega jezika, če je zagotovljeno ustrezno prevajanje.

57. člen
(priznavanje poklicnih kvalifikacij za delo v športu, pridobljenih izven Republike Slovenije)

(1) Strokovni delavec, ki ni pridobil strokovne usposobljenosti (poklicne kvalifikacije) po tem zakonu, mora za opravljanje dela v programih iz prvega odstavka 6. člena tega zakona, izpolnjevati pogoje za opravljanje dela določene, s tem zakonom.

(2) Za vodenje postopka priznavanja strokovne usposobljenosti (poklicne kvalifikacije) in upravičencev do postopka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev.

(3) Naloge pristojnega organa v skladu z zakonom, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev na področju športa, opravlja ministrstvo.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko strokovni delavec občasno opravlja delo v programih iz prvega odstavka 6. člena tega zakona, če izpolnjuje pogoje, kakršni se zahtevajo za to delo v državi, iz katere prihaja in, če pred prvim opravljanjem občasnega dela in vsakokrat, ko se bistveno spremenijo okoliščine za opravljanje dela vložijo predhodno prijavo pri ministrstvu. Prijavo je treba podaljšati ob prvem občasnem opravljanju strokovnega dela v športu v Republiki Sloveniji v posameznem koledarskem letu.

58. člen

(vpis in izbris iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu)

(1) Strokovni delavec v športu vložijo predlog za vpis v razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu pri ministrstvu. Predlogu za vpis je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev.

(2) Strokovni delavec v športu se vpiše v razvid, če izpolnjuje pogoje, določene za opravljanje strokovnega dela v športu.

(3) Strokovno izobražen ali strokovno usposobljen delavec se – na svojo zahtevo ali po uradni dolžnosti – izbriše iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu, če ministrstvo ugotovi:

1. da je posamezniku s pravnomočno odločbo izrečena prepoved opravljanja poklica v športu;
2. da je podan predlog organa, pristojnega za nadzor, za izbris iz razvida.

(4) Podrobnejši postopek vpisa in izbrisa iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu določi minister.

2. Posebnosti dela v športu

59. člen

(zaposlitev športnikov in strokovnih delavcev v športu)

(1) Za delovna razmerja športnikov in strokovnih delavcev v športu velja zakon, ki ureja delovna razmerja.

(2) V primeru sklenitve pogodbe o zaposlitvi s športnikom ali strokovnim delavcem iz drugega odstavka 46. člena tega zakona lahko pogodbeni stranki v pogodbi o zaposlitvi, ne glede na omejitve, ki jih določa zakon, ki ureja delovna razmerja, drugače uredita pravice, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja v zvezi:

1. s pogoji in omejitvami delovnega razmerja za določen čas;
2. z delovnim časom;
3. z zagotavljanjem odmorov in počitkov;
4. s plačilom za delo;
5. z disciplinsko odgovornostjo;
6. s prenehanjem pogodbe o zaposlitvi.

60. člen

(pogodbe za določen čas)

Ne glede na določbe zakona, ki ureja delovna razmerja, o omejitvi sklepanja pogodb o zaposlitvi za določen čas za opravljanje istega dela, lahko športnik ali strokovni delavec iz drugega odstavka 46. člena tega zakona pri istem delodajalcu sklene več zaporednih pogodb o zaposlitvi za določen čas, katerih neprekinjen čas trajanja ne sme biti daljši od deset let. Tri mesečna ali krajša prekinitve ne pomeni prekinitve neprekinjenega desetletnega obdobja iz prejšnjega stavka.

61. člen

(javna objava)

Pogodba o zaposlitvi s športnikom in s strokovnim delavcem iz drugega odstavka 46. člena tega zakona se lahko sklene brez javne objave prostega delovnega mesta.

62. člen
(zasebno delo v športu)

- (1) Zasebno delo v športu lahko opravlja zasebni športni delavec in poklicni športnik.
- (2) Zasebni športni delavec lahko opravlja delo v športu, če ima ustrezno izobrazbo ali strokovno usposobljenost po tem zakonu in je vpisan v razvid zasebnih športnih delavcev pri ministrstvu.
- (3) Poklicni športnik lahko opravlja delo v športu, če je športnik, star najmanj 15 let, in je vpisan v razvid poklicnih športnikov pri ministrstvu.
- (4) Zasebni športni delavec oziroma poklicni športnik vloži predlog za vpis v razvid zasebnih športnih delavcev oziroma v razvid poklicnih športnikov pri ministrstvu. Predlogu za vpis je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev.
- (5) Zasebni športni delavec oziroma poklicni športnik se vpiše v razvid, če izpolnjuje pogoje iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.
- (6) Zasebni športni delavec oziroma poklicni športnik se – na njegovo zahtevo ali po uradni dolžnosti – izbriše iz razvida zasebnih športnih delavcev ali poklicnih športnikov, če ministrstvo ugotovi:
 1. da posameznik ne izpolnjuje več predpisanih pogojev;
 2. da mu je s pravnomočno odločbo izrečena prepoved opravljanja dejavnosti v športu;
 3. da je podan predlog organa, pristojnega za nadzor, za izbris iz razvida.

3. Zaposlovanje vrhunskih športnikov in trenerjev v javnem sektorju

63. člen
(namen zaposlovanja)

- (1) Za namen podpore in systemske pomoči vrhunskemu športu ter promocije države in lokalnih skupnosti se v javnem sektorju lahko zaposlijo vrhunski športniki in trenerji.
- (2) Zaposlitev iz prejšnjega odstavka se sklene na način in po pogojih, ki jih določajo predpisi, ki urejajo področje delovnih razmerij, javnih uslužbencev, policije, obrambe oziroma službe v Slovenski vojski.

64. člen
(merila za zaposlitev)

- (1) Kandidati za zaposlitev iz prejšnjega člena tega zakona morajo izpolnjevati kriterije za uvrstitev na prednostno listo za zaposlitev, ki jih na predlog NPŠZ pripravi in skupaj s prednostno listo za zaposlitev na svoji spletni strani objavi OKS-ZŠZ.
- (2) Za izbor kandidatov za zaposlitev s prednostne liste iz prejšnjega odstavka se upoštevajo naslednja merila:
 1. športna kakovost v skladu s kategorizacijo športnikov iz drugega odstavka 33. člena tega zakona;
 2. prednost športne panoge v skladu s športnotekmovalnimi potrebami posameznih zaposlovalcev;
 3. posebna potreba zaposlovalca za namen povečanja delovne usposobljenosti njegovih enot, povečanja prepoznavnosti zaposlovalca oziroma povečanja odmevnosti preventivnih, promocijskih in drugih dogodkov zaposlovalca.

65. člen
(podzakonski akt)

Vlada določi podrobnejša merila za zaposlovanje vrhunskih športnikov in trenerjev.

IX. VAROVANJE PRAVIC ŠPORTNIKOV

66. člen
(skrb za zdravje vadečih)

Izvajalci športnih programov iz prvega odstavka 6. člena tega zakona skrbijo, da proces športne vadbe ne škodi zdravju vadečih.

67. člen
(pravica športnika v času bolezni ali poškodbe)

Športnik v času bolezni ali poškodbe ni dolžan trenirati ali tekmovati.

68. člen
(preventivno zdravstveno varstvo športnikov)

Športniki so upravičeni do preventivnega zdravstvenega varstva, ki se ureja v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

69. člen
(varuh športnikovih pravic)

(1) Varuh športnikovih pravic (v nadaljnjem besedilu: varuh) skrbi za pravice športnikov in strokovnih delavcev v športu, obravnava pritožbe, pripombe, predloge in pobude deležnikov v športu, objavlja primere dobrih in slabih praks v športu na spletni strani varuha športnikovih pravic in o tem obvešča javnost, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(2) Varuh lahko kadar koli na deležnike v športu naslovi predloge, mnenja, kritike ali priporočila, ki so jih ti dolžni obravnavati in nanje odgovoriti v roku, ki ga postavi varuh in ni krajši od osem dni.

(3) Deležniki v športu morajo varuhu omogočiti dostop do vseh podatkov, ki so potrebni za njegovo delo v zvezi z zadevo, ki jo obravnava, najpozneje v petih dneh od prejema zahteve. Varuh se lahko seznanja z osebnimi podatki športnika ali strokovnega delavca v športu na podlagi njegove pisne privolitve.

(4) Varuh o svojem delu letno poroča ministrstvu, strokovnemu svetu in OKS-ZŠZ ter predlaga sprejetje ukrepov, ki vplivajo na integriteto in družbeno odgovornost v športu.

(5) Varuh svoje delo opravlja nepoklicno. Pri svojem delu je neodvisen in samostojen ter ravna častno, pošteno in dobronamerno.

(6) Varuha vlada imenuje za obdobje petih let na podlagi javnega poziva, ki se objavi na spletni strani ministrstva. Pred imenovanjem varuha vlada pridobi mnenje strokovnega sveta.

(7) Za varuha je lahko imenovan kandidat, ki:

1. je državljan Republike Slovenije;
2. obvlada uradni jezik;
3. ni pravnomočno obsojen;
4. ima izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu najmanj druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje;
5. ima najmanj deset let izkušenj na področju športa;
6. uživa strokovni in moralni ugled ter podporo deležnikov v športu.

(8) Delo varuha ne more opravljati:

1. član organa upravljanja športne organizacije;
2. funkcionar v športni organizaciji;
3. funkcionar v skladu z zakonom, ki ureja področje integritete in preprečevanja korupcije.

(9) Vlada predčasno razreši varuha, če:

1. to sam zahteva;

2. trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svojega dela;
3. zaradi ugotovljenih napak pri delu ni vreden zaupanja;
4. postane funkcionar v športni organizaciji oziroma funkcionar po predpisih s področja integritete in preprečevanja korupcije.

(10) Varuh deluje na sedežu ministrstva, ki zagotavlja materialna in finančna sredstva za njegovo delovanje. Varuh je upravičen do nagrade za svoje opravljeno delo in do povračila dejanskih stroškov dela.

(11) Podrobnejše pogoje o delovanju in financiranju varuha predpiše minister.

X. ŠPORTNI OBJEKTI IN POVRŠINE ZA ŠPORT V NARAVI

70. člen

(športni objekti in površine za šport v naravi)

(1) Športni objekti in površine za šport v naravi so športni centri, športni objekti, vadbeni prostori, vadbene površine ter površine za šport v naravi.

(2) Športni center sestavlja en ali več različnih športnih objektov in vadbenih prostorov, ki so povezani v enovito organizirano strukturo.

(3) Športni objekt je stavba ali gradbeno inženirski objekt, ki je zgrajen in opremljen za izvajanje športne dejavnosti in vključuje en ali več vadbenih prostorov, spremljajoče interne prostore in spremljajoče prostore za obiskovalce.

(4) Vadbeni prostor je funkcionalno opremljen prostor ali površina, ki omogoča izvajanje športne vadbe.

(5) Vadbena površina je zaokrožena površina, na kateri se izvaja športna vadba. Za posamezne športne panoge mora vadbena površina izpolnjevati pogoje panoge.

(6) Površine za šport v naravi so za športno dejavnost opremljene in urejene vadbene površine v naravi, ki so določene v prostorskih aktih.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek so površine za šport v naravi tudi naravne površine, ki niso posebej za športno dejavnost opremljene in urejene vadbene površine, če so kot take določene v prostorskih aktih in vključene v mrežo javnih športnih objektov in površin za šport v naravi iz 72. člena tega zakona.

(8) Uporabniki površine za šport v naravi uporabljajo na lastno odgovornost.

71. člen

(javni športni objekti in površine za šport v naravi)

(1) Javni športni objekti in površine za šport v naravi so športni objekti in površine za šport v naravi iz prejšnjega člena, ki so lastnina Republike Slovenije ali lastnina lokalnih skupnosti.

(2) Javni športni objekti in površine za šport v naravi se vpišejo v razvid javnih športnih objektov in površin za šport v naravi.

72. člen

(mreža javnih športnih objektov in površin za šport v naravi)

(1) Mrežo javnih športnih objektov in površin za šport v naravi, ki obsega obstoječe javne športne objekte in površine za šport v naravi ter merila za načrtovanje novih in za posodobitev obstoječih športnih objektov in površin za šport v naravi določi, ministrstvo.

(2) Mrežo javnih športnih objektov in površin za šport v naravi na lokalni ravni določi lokalna skupnost.

73. člen

(namembnost javnih športnih objektov in površin za šport v naravi)

(1) Javni športni objekti in površine za šport v naravi so v javni rabi in jih lahko za namen, za katerega so bili zgrajeni in urejeni uporabljajo vsi pod enakimi pogoji.

(2) Če se javnim športnim objektom spremeni namembnost, se morajo zagotoviti nadomestni javni športni objekti.

74. člen

(prednost pri uporabi)

(1) Programi športa, ki se izvajajo v okviru obveznega ali razširjenega dela vzgojno izobraževalnega programa na javnih športnih objektih in površinah za šport v naravi, imajo prednost pred izvajalci letnega programa športa in drugimi uporabniki.

(2) Športna društva, ki izvajajo letni program športa, imajo za izvajanje nacionalnega programa pod enakimi pogoji prednost pri uporabi javnih športnih objektov in površin za šport v naravi pred drugimi izvajalci in uporabniki.

(3) Upravljevec športnih objektov in površin za šport v naravi v lasti Republike Slovenije se s pristojnimi organi lokalne skupnosti, pred sprejemom letnega programa športa na lokalni ravni, dogovori glede načina zagotavljanja prednosti uporabe športnih objektov in površin za šport v naravi v lasti Republike Slovenije.

XI. ŠPORTNE PRIREDITVE

75. člen

(športne prireditve)

Športne prireditve po tem zakonu so organizirana športna srečanja in tekmovanja.

76. člen

(športni objekt v času športne prireditve)

Športni objekt v času športne prireditve je športni objekt, v katerem poteka športna prireditev, od vhoda v oziroma na športni objekt, kjer se izvaja zadnji pregled vstopnic oziroma se izvajajo ukrepi organizatorja za preprečitev vnosa nevarnih predmetov in snovi na športni objekt.

77. člen

(velike mednarodne športne prireditve)

(1) Za veliko mednarodno športno prireditev se šteje prireditev, ki je vpisana v koledar letnih športnih prireditev pri mednarodni športni zvezi in NPŠZ.

(2) Velike mednarodne športne prireditve so:

1. olimpijske in paraolimpijske igre;
2. evropske igre;
3. mladinske olimpijske igre;
4. olimpijada gluhih;
5. šahovska olimpijada;
6. svetovne igre;
7. sredozemske igre;
8. univerzijade;
9. evropske univerzitetne igre;
10. svetovna in evropska prvenstva (tudi mladinska);
11. olimpijski festival evropske mladine;
12. svetovni pokali;
13. kvalifikacijske tekme članske državne reprezentance za nastop na velikih mednarodnih

športnih prireditvah in mednarodne tekme klubov v evropskih klubskih tekmovanjih v kolektivnih športnih panogah na najvišji ravni.

78. člen
(kandidiranje in organiziranje velikih mednarodnih tekmovanj)

(1) Kandidati za organizacijo velikih mednarodnih športnih prireditev v Republiki Sloveniji iz 1. do 12. točke drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona morajo:

1. oblikovati iniciativno telo za celostno pripravo kandidature za izpeljavo prireditve;
2. izdelati in predložiti ministrstvu študijo o izvedljivosti prireditve ter oceni negativnih vplivov na okolje in družbo z načrtovanimi ukrepi za njihovo zmanjšanje;
3. pridobiti soglasje ustrezne NPŠZ, če za prireditev ne kandidira sama ali OKS-ZŠZ;
4. pred vložitvijo kandidature pri mednarodni športni zvezi pridobiti soglasje za kandidaturo ter soglasje za morebitno sofinanciranje iz državnih sredstev od:
 - državnega zbora za olimpijske in paraolimpijske igre, olimpijado gluhih, šahovsko olimpijado, svetovne igre, evropske igre, mladinske olimpijske igre, sredozemske igre, univerzijado in evropske univerzitetne igre, po predhodno pridobljenem mnenju strokovnega sveta;
 - vlade za svetovna in evropska prvenstva ter olimpijski festival evropske mladine po predhodno pridobljenem mnenju strokovnega sveta ali
 - ministrstva za svetovne pokale.

(2) Podrobnejše pogoje in postopek za kandidiranje in organiziranje velikih športnih prireditev predpiše vlada.

XII. ZBIRKE PODATKOV NA PODROČJU ŠPORTA

79. člen
(razvidi ministrstva)

(1) Za izvajanje tega zakona ministrstvo upravlja oziroma vodi naslednje zbirke podatkov (v nadaljnjem besedilu: razvid):

1. razvid poklicnih športnikov;
2. razvid zasebnih športnih delavcev;
3. razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu;
4. razvid javnoveljavnih programov usposabljanj;
5. razvid javnih športnih objektov in površin za šport v naravi.

(2) Razvid poklicnih športnikov vsebuje:

1. ime in priimek;
2. spol;
3. stalno, začasno prebivališče ali sedež opravljanja dejavnosti;
4. rojstne podatke;
5. športno panogo.

(3) Razvid zasebnih športnih delavcev vsebuje:

1. ime in priimek;
2. spol;
3. stalno, začasno prebivališče ali sedež opravljanja dejavnosti;
4. rojstne podatke;
5. področje športne dejavnosti;
6. strokovno izobrazbo ali strokovno usposobljenost.

(4) Razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu vsebuje:

1. ime in priimek;
2. enotno matično številko občana;
3. stalno in začasno prebivališče;
4. spol;
5. rojstne podatke;
6. naziv in stopnjo izobrazbe ali naziv in stopnjo strokovne usposobljenosti;

7. športno dejavnost;
 8. podatke o izdajatelju, ki je izdal javno listino o pridobljeni izobrazbi oziroma strokovni usposobljenosti.
- (5) Razvid javnoveljavnih programov usposabljanj vsebuje:
1. podatke o programu (naziv, stopnja, športna panoga);
 2. kompetence, ki jih posameznik pridobi z usposabljanjem;
 3. ime in sedež oziroma naslov subjekta, ki je program predlagal.
- (6) Razvid javnih športnih objektov in površin za šport v naravi je evidenca infrastrukture, ki vsebuje:
1. podatke o lastniku in upravljavcu;
 2. podatke o lokaciji;
 3. karakteristične podatke o objektu in vadbenih površinah.
- (7) Upravljavec razvida javnih športnih objektov in površin za šport v naravi, podatke o javnih športnih objektih in površinah za šport v naravi brezplačno pridobi iz evidenc, ki jih pristojni organ upravlja v skladu s predpisi, ki urejajo evidentiranje nepremičnin.
- (8) Obliko razvida ter natančnejši postopek vpisa in izbrisa podrobneje predpiše minister.

80. člen
(evidenca OKS-ZŠZ)

- (1) Za evidentiranje športnikov in njihovo razvrščanje v sistem kategorizacije se pri OKS-ZŠZ, kot upravljavcu zbirke podatkov, vodi evidenca registriranih in kategoriziranih športnikov.
- (2) Evidenca registriranih in kategoriziranih športnikov vsebuje:
1. ime in priimek;
 2. spol;
 3. rojstne podatke
 4. stalno in začasno prebivališče;
 5. tekmovalno licenco (naziv društva, obdobje);
 6. športno panogo in športne rezultate (nastop oziroma uvrstitev, disciplina, starostna kategorija; kraj in datum tekmovanja), dosežene na uradnih mednarodnih in domačih tekmovanjih.
- (3) Podatki iz evidence iz prejšnjega odstavka se lahko za izbiro programov in področij letnega programa športa posredujejo izvajalcu razpisa.
- (4) Obliko evidence ter natančnejši postopek vpisa in izbrisa podrobneje določi OKS-ZŠZ v splošnem aktu, h kateremu daje soglasje ministrstvo in ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

81. člen
(uporaba razvidov)

Za namen obveščanja javnosti ter za raziskovalnoanalitične in statistične namene oziroma za izvajanje statističnih, socialno-ekonomskih in drugih raziskovanj s področja športa se osebni podatki po tem zakonu obdelujejo v anonimizirani obliki.

82. člen
(shranjevanje razvidov)

Razvidi in evidenca po tem zakonu se trajno hranijo pri upravljavcih posameznih zbirk podatkov v skladu s posebnimi predpisi.

83. člen
(dokumentacija)

Določila v zvezi z vodenjem, uporabo in shranjevanjem osebnih podatkov iz razvidov in evidence po

tem zakonu se uporabljajo tudi za dokumentacijo, na podlagi katere so bili zbrani osebni podatki.

XIII. NADZOR

84. člen (nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov glede uresničevanja javnega interesa v športu, športnih programov in izvajalcev, izvajanja dela v športu, pravic športnikov, športnih objektov in površin za šport v naravi, namenske porabe javnih sredstev, športnih prireditev ter preprečevanja nasilja v športu in na športnih prireditvah, opravlja inšpektorat, pristojen za šport.

(2) Inšpektorat, pristojen za šolstvo, izvaja nadzor nad obsegom in načinom prilagoditve šolskih obveznosti, v skladu s predpisi s področja vzgoje in izobraževanja iz četrtega odstavka 35. člena tega zakona ter nad petim in šestim odstavkom 35. člena tega zakona.

85. člen (postopek nadzora)

(1) Inšpektor za šport, ki pri opravljanju inšpekcijskega nadzora ugotovi kršitve določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, ima poleg pravic in dolžnosti, določenih v zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, tudi pravico in dolžnost, da:

1. odredi odpravo ugotovljenih neskladij, če ugotovi, da:
 - občinski letni program športa ni v skladu z nacionalnim programom in s tem zakonom;
 - izvajalci športnih programov ne delujejo v skladu s svojim temeljnim ali ustanovitvenim aktom in v skladu s tem zakonom oziroma, da izvajalci iz 1. točke drugega odstavka 6. člena tega zakona športnih programov ne izvajajo v skladu s pravili NPŠZ za svojo panogo;
 - športna organizacija onemogoča športniku, da brez odškodnine prestopiti v drugo športno organizacijo oziroma se športniku zaračuna odškodnina v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 34. člena tega zakona;
 - za strokovno delo z otroki v programih iz 1., 2. in 4. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona ni zagotovljena uporaba slovenskega jezika v skladu s 56. členom tega zakona;
 - športno društvo, ki izvaja letni program športa, za izvajanje nacionalnega programa nima pod enakimi pogoji prednosti pri uporabi javnih športnih objektov in površin za šport v naravi pred drugimi izvajalci in uporabniki;
2. odredi javno objavo, če ugotovi, da izvajalec športnega programa, ki je izbran za izvajanje letnega programa športa na državni ali lokalni ravni ali letnega programa športa Fundacije za šport, javno ne objavi izračuna cene športnega programa, za katerega izvajanje prejema javna sredstva;
3. odredi vračilo presežka denarja vadečim, če ugotovi, da športni program, ki je v celoti financiran iz javnih sredstev, za uporabnika ni brezplačen oziroma se v primeru delnega sofinanciranja športnih programov iz javnih sredstev stroški, ki jih krijejo vadeči, niso ustrezno zmanjšali;
4. prepove opravljanje strokovnega dela v športu osebi, če ugotovi, da ta oseba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje strokovnega dela v športu v skladu z drugim odstavkom 46. člena tega zakona;
5. prepove opravljanje strokovnega dela iz 1., 2., 4. in 7. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona osebi, če ugotovi, da ta oseba ne izpolnjuje pogojev za sklenitev delovnega razmerja oziroma opravljanja dela na drugi pravni podlagi iz 47. člena tega zakona;
6. prepove nadaljnje izvajanje programa usposabljanja, če ugotovi, da se program usposabljanja ne izvaja v skladu z javno veljavnim programom usposabljanja;
7. predlaga izbris iz razvida strokovno izobraženih in usposobljenih delavcev v športu, če ugotovi, da je bila strokovnemu delavcu izdana javna listina in je bil vpisan v razvid strokovno izobraženih in usposobljenih delavcev v športu v nasprotju z določbami tega

zakona;

8. predlaga izbris iz razvida zasebnih športnih delavcev in razvida strokovno izobraženih in usposobljenih delavcev v športu, če ugotovi, da je bila zasebnemu športnemu delavcu izdana javna listina in je bil vpisan v razvid zasebnih športnih delavcev ter razvid strokovno izobraženih in usposobljenih delavcev v športu v nasprotju z določbami tega zakona.

(2) Nadzorni organi iz tega zakona imajo za opravljanja svojih nadzornih nalog neposreden vpogled v vse zbirke podatkov iz tega zakona.

86. člen (inšpektorji za šport)

Inšpektor za šport mora imeti izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje, oziroma raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje, in pet let delovnih izkušenj na pedagoškem, razvojno-raziskovalnem ali upravnem področju športa ter opravljen strokovni izpit za inšpektorja.

XIV. KAZENSKÉ DOLOČBE

87. člen (prekrški izvajalca športnega programa)

(1) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki ne deluje v skladu s temeljnim ali ustanovitvenim aktom oziroma ki športnih programov ne izvaja v skladu s pravili NPŠZ (tretji odstavek 6. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki je izbran za izvajanje letnega programa športa na državni ali lokalni ravni ali letnega programa športa Fundacije za šport, ki javno ne objavi izračuna cene športnega programa, za katerega izvajanje prejema javna sredstva (prvi odstavek 31. člena).

(3) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki uporabniku zaračuna udeležbo v posameznem športnem programu, ki je v celoti financiran iz javnih sredstev in je za vadečega brezplačen. Z enako globo se za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki vadečim ustrezno ne zmanjša stroškov za udeležbo v športnem programu, ki se delno sofinancira iz javnih sredstev (drugi odstavek 31. člena).

(4) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki nenamensko porablja finančna sredstva, ki jih prejme za izvedbo oziroma za udeležbo v posameznem športnem programu (tretji odstavek 31. člena).

(5) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa iz 1., 2. in 4. točke prvega odstavka 5. člena, ki je sklenil delovno razmerje oziroma je omogočil delo na kakšni drugi pravni podlagi osebi, ki je bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot šest mesecev ali pa je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost (47. člen).

(6) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa iz 1., 2. ali 4. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, ki za strokovno delo z otroki ne uporablja slovenskega jezika (56. člen).

(7) Z globo od 500 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba v samoupravni lokalni skupnosti ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjih odstavkov tega člena.

88. člen (prekrški športne organizacije)

(1) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje športna organizacija, ki športniku ob prehodu v drugo športno organizacijo nezakonito zaračuna odškodnino za prestop (prvi odstavek 34. člena).

(2) Z globo od 500 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba športne organizacije, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

89. člen
(prekrški organizatorja oziroma izvajalca usposabljanj)

(1) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje izvajalec usposabljanj, ki ne izvaja programa usposabljanja v skladu z javno veljavnim programom usposabljanja (četrti odstavek 54. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje organizator usposabljanj, ki podeli diplomo o usposobljenosti, osebi, ki ni opravila vseh obveznosti po programu usposabljanja (prvi odstavek 55. člena).

(3) Z globo od 500 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca usposabljanj, ki stori prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena.

90. člen
(prekrški strokovnega delavca v športu)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, kadar omogoči opravljanje strokovnega dela v športu osebi brez ustrezne izobrazbe ali strokovne usposobljenosti v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 46. člen).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje zasebni športni delavec, ki kot posameznik, samostojno opravlja dejavnost oziroma samostojni podjetnik, posameznik, če opravlja strokovno delo v športu brez ustrezne izobrazbe ali strokovne usposobljenosti v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 46. člen).

(3) Z globo od 500 do 1.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 100 do 300 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, če opravlja strokovno delo v športu brez ustrezne izobrazbe ali strokovne usposobljenosti v skladu s tem zakonom (drugi odstavek 46. člen).

91. člen
(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem prekrškovnem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

XV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

92. člen
(Strokovni svet Republike Slovenije za šport)

(1) Vlada imenuje strokovni svet v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Z dnem imenovanja strokovnega sveta iz prejšnjega odstavka tega člena preneha mandat Strokovnega sveta Republike Slovenije za šport, ki je bil imenovan v skladu z določbami Zakona o

športu (Uradni list RS, št. 22/98, 97/01 – ZSDP in 15/03 – ZOPA; v nadaljnjem besedilu: ZSpo).

(3) Strokovni svet sprejme poslovnik iz četrtega odstavka 38. člena tega zakona v roku treh mesecev od imenovanja.

93. člen
(akreditacijska komisija)

(1) Vlada imenuje akreditacijsko komisijo v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Akreditacijska komisija sprejme poslovnik iz devetega odstavka 52. člena tega zakona v roku treh mesecev od konstituiranja akreditacijske komisije.

94. člen
(programi usposabljanja)

Programi usposabljanja strokovnih delavcev v športu, ki jih je na podlagi določb ZSpo določil Strokovni svet Republike Slovenije za šport, prenehajo veljati dve leti po uveljavitvi tega zakona.

95. člen
(strokovna usposobljenost)

(1) Usposobljenost druge stopnje v skladu z ZSpo ustreza usposobljenosti prve stopnje po tem zakonu.

(2) Usposobljenost tretje stopnje v skladu z ZSpo ustreza usposobljenosti druge stopnje po tem zakonu.

(3) Ne glede na določbe tega zakona lahko strokovni delavec, ki si je pridobil usposobljenost prve stopnje v skladu z ZSpo, najdlje tri leta od uveljavitve tega zakona opravlja strokovno delo v športu pod enakimi pogoji, kot jih določa ZSpo.

96. člen
(vzpostavitev razvidov ministrstva)

(1) Razvidi v skladu s tem zakonom se vzpostavijo v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(2) Podatki iz razvida vrhunskih in drugih športnikov, razvida izvajalcev letnega programa športa, razvida velikih mednarodnih športnih prireditev in razvida javnih zavodov v športu v skladu ZSpo se s prenehanjem veljavnosti tega razvida uničijo oziroma predajo v arhiv, če gre za arhivsko gradivo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo dokumentarnega in arhivskega gradiva.

(3) Podatki iz razvida poklicnih športnikov, zasebnih športnih delavcev, strokovnih delavcev v športu in razvida športnih objektov v skladu ZSpo se s prenehanjem veljavnosti teh razvidov prenesejo v razvide v skladu z novim zakonom.

97. člen
(vzpostavitev evidence OKS-ZŠZ)

OKS-ZŠZ vzpostavi evidenco registriranih in kategoriziranih športnikov v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

98. člen
(uskladitev akta o ustanovitvi zavoda Planica)

Akt o ustanovitvi Zavoda za šport Republike Slovenije Planica se uskladi s tem zakonom do začetka uporabe tega zakona.

99. člen

(akti Fundacije za šport)

(1) Akt o ustanovitvi Fundacije za šport se uskladi s tem zakonom do začetka uporabe tega zakona.

(2) Fundacije za šport splošni pravni akt iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona sprejme do začetka uporabe tega zakona.

100. člen
(splošni akt OKS-ZŠZ)

OKS-ZŠZ splošni akt iz četrtega odstavka 80. člena tega zakona sprejme do začetka uporabe tega zakona.

101. člen
(nacionalni program športa)

Resolucija o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 (Uradni list RS, št. 26/14) sprejeta na podlagi 5. člena ZSpo se šteje kot nacionalni program iz 8. člena tega zakona.

102. člen
(podzakonski predpisi)

Podzakonski predpisi iz tega zakona se sprejmejo najkasneje v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

103. člen
(prenehanje veljavnosti in uporaba)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o športu (Uradni list RS, št. 22/98, 97/01 – ZSDP in 15/03 – ZOPA);
2. 43. člen Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04, 57/12, 17/15 in 52/16 – ZPPreb-1);
3. drugi stavek drugega odstavka 27. člena Zakona o plovbi po celinskih vodah (Uradni list RS, št. 30/02);
4. Pravilnik o posebnem delu strokovnega izpita za inšpektorja za šolstvo in inšpektorja za šport (Uradni list RS, št. 56/05);
5. Pravilnik o pripravi in strokovnih izpitih strokovnih delavcev v športu (Uradni list RS, št. 38/10);
6. Pravilnik o napredovanju strokovnih delavcev v športu v nazive (Uradni list RS, št. 117/07);
7. Pravilnik o štipendiranju za delovanje na področju športa (Uradni list RS, št. 51/00).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati in se do uveljavitve podzakonskih predpisov iz tega zakona še naprej uporabljajo:

1. Pravilnik o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa na državni ravni (Uradni list RS, št. 22/15 in 1/16);
2. Pravilnik o načinu in postopku sofinanciranja izvajalcev letnega programa športa (Uradni list RS, št. 95/99 in 11/06);
3. Pravilnik o vodenju razvidov po Zakonu o športu (Uradni list RS, št. 108/08);
4. Pravilnik o prilagoditvi šolskih obveznosti dijaku v srednji šoli (Uradni list RS, št. 38/09) in
5. Pravilnik o vodenju razvida zasebnih športnih delavcev in razvida poklicnih športnikov (Uradni list RS, št. 108/08);
6. Pravilnik o pogojih, merilih in postopku za razporeditev sredstev Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 92/07, 86/10 in 80/12);
7. Sklep o postopku za kandidiranje in organiziranje velikih športnih prireditev v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 64/93 in 22/98 – ZSpo).

104. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2018.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. Členu: (vsebina zakona)

Člen določa vsebino zakona. Šport po tem zakonu predstavlja vse, s strani športne stroke dogovorno opredeljene oblike gibalne dejavnosti, ki so z neorganiziranim ali organiziranim ukvarjanjem usmerjene k izražanju ali izboljševanju telesne pripravljenosti, ohranjanju zdravja, duševnemu blagostanju in k oblikovanju družbenih odnosov oziroma doseganju rezultatov na različnih ravneh tekmovanj. Šport razvija tudi odlike mišljenja in osebnosti. Zakon določi javni interes v športu in mehanizme za njegovo uresničevanje, organe, ki so zanj pristojni oziroma odgovorni. Določa tudi pogoje za opravljanje strokovnega dela v športu, pravice športnic in športnikov, opredeljuje javne športne objekte in površine za šport v naravi, določa velike mednarodne športne prireditve in način kandidiranja za organizacijo teh prireditev. Prav tako so z zakonom opredeljene zbirke podatkov, ki so potrebne za izvajanje dejavnosti na področju športa. Na koncu je določen tudi nadzor nad izvajanjem določb zakona, globe za prekrške in pristojnosti nadzornih organov.

K 2. členu: (pomen izrazov)

V tem členu so natančno opredeljeni posamezni pojmi, ki so uporabljeni v predlaganem zakonu. V 16. točki prvega odstavka se določi, da je športno društvo društvo, ki je registrirano v skladu z Zakonom o društvih in ima v temeljnem aktu šport opredeljen kot pretežno dejavnost. Z opredelitvijo športnega društva so pokrite vse pojavne oblike združevanja v civilni športni sferi, kot na primer zveze društev in zveza zvez. Zaradi izkušenj pri izvajanju zakona v preteklosti in različnega razumevanja pomena posameznih športnih dejavnosti se natančno opredelijo pojmi: prostočasna športna vzgoja otrok in mladine, športna vzgoja otrok in mladine s posebnimi potrebami, obštudijske športne dejavnosti, športna vzgoja otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport, kakovostni šport, vrhunski šport, šport invalidov, športna rekreacija (kot sinonim se uporablja tudi termin šport za vse) in šport starejših, ki so skladni z opredelitvijo v Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji 2014–2023, ki jih je določil kot športne programe. Prav tako se opredelita pojma »poklicni športnik« in »zasebni športni delavec« in sicer na način, iz katerega izhaja, da se takšno delo opravlja kot samozaposlitev ali kot dopolnilna dejavnost. Opredeli se pojem »uradni tekmovalni sistem« in kdo ga evidentira. Določi se, kdo je športnik, kdo je perspektivni in kdo vrhunski športnik. Določi se tudi kdo je trener, da se lahko oblikuje kategorija posameznikov, ki so upravičeni do kandidiranja za zaposlitev v javnem sektorju.

K 3. členu: (splošna načela delovanja v športu)

Nacionalni program športa 2014–2023 temelji na humanizmu in odgovornem ravnanju do okolja, zato si tudi z zakonom prizadevamo za spoštovanje človekovih oziroma športnikovih pravic, varstvo in krepitev etičnih vrednot v športu, upoštevanje njegovih pravil in predpisov ter trajnostni razvoj. Ključno preventivno delovanje na področju humanizma je športno obnašanje vseh udeležencev v športu ter izvajanje ukrepov, ki posegajo na področje preprečevanja zlorab v športu. Osrednja izziva okoljske in družbene odgovornosti sta zmanjšanje škodljivih vplivov na okolje (ob upoštevanju danosti in omejitev) in povečanje koristnih družbenih učinkov v prizadevanjih.

Na področju varstva in krepitev moralnih in etičnih vrednot ter izogibanja nepoštenemu doseganju rezultatov je Republika Slovenija podpisala Mednarodno konvencijo proti uporabi nedovoljenih snovi v športu, ki jo je ratificirala z Zakonom o ratifikaciji Mednarodne konvencije proti uporabi nedovoljenih snovi v športu (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 15/07) in je tako postala del našega pravnega reda. Prav tako je Republika Slovenija podpisala Konvencijo Sveta Evrope o preprečevanju dogovarjanja športnih tekmovanj, ki jo bo prav tako ratificirala in bo postala del našega pravnega reda.

K 4. členu: (javni interes v športu)

Predlagani člen določa, da javni interes v športu obsega naloge nacionalnega in lokalnega pomena v vseh segmentih športa, ki se podrobneje opredelijo v nacionalnem programu. Šport je dejavnost, ki bogati kakovost posameznikovega življenja, zaradi svojih učinkov pa pomembno vpliva na družbo. Šport ima izjemne možnosti, da združuje ljudi in da doseže vsakogar, ne glede na starost ali socialno pripadnost. Javni interes je, da se prebivalci Slovenije čim več in čim bolj kakovostno

ukvarjajo s športom oziroma z različnimi gibalnimi dejavnostmi, s katerimi ohranjajo svoje zdravje.

Javni interes v športu se uresničuje zlasti na področjih športa v vzgojno-izobraževalnem sistemu, pri prostočasnih športnih vzgoji otrok in mladine, pri športni vzgoji otrok in mladine s posebnimi potrebami in pri tistih, ki so usmerjeni v kakovostni in vrhunski šport, pri obštudijski športni dejavnosti, pri kakovostnem in vrhunskem športu, pri športu invalidov in starejših ter pri športni rekreaciji – športu za vse. Razvojne dejavnosti v športu predstavljajo podporo vsem drugim dejavnostim športa. To so predvsem strokovne naloge, ki se medsebojno prepletajo. Razvojne dejavnosti omogočajo uspešnost na vseh področjih športa – brez uresničevanja teh nalog slovenski šport ne bi bil tako kakovosten, množičen, varen, izobraževalen in konkurenčen športu v razvitih državah. Veljavni nacionalni program športa med razvojno dejavnostjo med drugim opredeljuje izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov v športu, statusne pravice športnikov in trenerjev ter informacijsko-komunikacijsko tehnologijo z analitiko na področju športa. Kot razvojna dejavnost je opredeljeno tudi izobraževanje nadarjenih in vrhunskih športnikov. Ključne dejavnosti za razvoj športa so spremljanje pripravljenosti športnikov, svetovanje o športni vadbi in strokovna podpora programov. Med pomembne razvojne dejavnosti, ki jo opredeljuje nacionalni program, spada tudi znanstvenoraziskovalna dejavnost v športu, katere namen je prek temeljnih in aplikativnih raziskav pridobivati osnovna znanja o kineziologiji. Med razvojne dejavnosti štejemo tudi zdravstveno varstvo športnikov. Nacionalni program opredeljuje tudi cilje in ukrepe na področju zaposlovanja vrhunskih športnikov in vrhunskih trenerjev ter založništva v športu. Nacionalni program opredeljuje organiziranost v športu, kjer določi cilje in ukrepe za doseganje javnega interesa na področju športa s prostovoljnimi delom ter opredeli cilje in ukrepe za delovanje športnih organizacij, profesionalni šport in mednarodno dejavnost v športu. Športne prireditve imajo velik vpliv na promocijo okolja, v katerem potekajo (lokalne skupnosti, regije, država), in na razvoj turizma in drugega gospodarstva. Ob tem imajo velik pomen za razvoj in negovanje športne kulture, saj lahko pospešujejo motivacijo za šport in športno dejavnost in zato predstavljajo najpomembnejšo obliko promocije športa. Najbolj prepoznavna značilnost športa je tekmovanje, ki predstavlja dobro priložnost, da posameznik spozna svoje sposobnosti in omejitve. Zato si je treba prizadevati za integriteto v športu, za spoštovanje človekovih pravic, za varstvo in krepitev etičnih vrednot v športu, za upoštevanje pravil in predpisov. Ključno je zagotavljanje športnega obnašanja vseh udeležencev v športu ter preprečevanje zlorab. Pomemben dejavnik športnega udejstvovanja je tudi materialno okolje, zato je tudi eno od področij javnega interesa v športu učinkovita in dostopna mreža kakovostnih športnih objektov in površin za šport v naravi, za katere je nujno, da se upoštevajo trajnostni vidiki, s katerimi se omejujejo možni negativni vidiki športa na okolje in zagotovi nadaljnji razvoj športa, ki bo prispeval k trajnostnemu razvoju naše družbe. Nacionalni program določi tudi cilje in ukrepe za prijazno poslovno okolje za športne organizacije, za preprečevanje zlorab pri športnih stavah in za delovanje inšpekcije v športu.

Nacionalni program športa je določil, da bomo udejanjanje javnega interesa dosegli tako, da bomo: zagotovili vsakemu posamezniku možnosti za dejavno sodelovanje v športu v varnem in zdravem okolju; zagotovili vsem mladim kakovostno zunajšolsko športno udejstvovanje, ki jim bo skupaj s kakovostnim poukom športne vzgoje omogočilo pridobiti gibalne in druge kompetentnosti na taki ravni, da bo šport postal del njihovega zdravega življenjskega sloga; zagotovili vsakemu, ki ga to zanima in je za to sposoben, možnost izboljšanja osebnega športnega dosežka z namenom uveljavitve v organiziranem mednarodnem športnem prostoru in možnost javnega priznanja njegove pomembnosti, s čimer bo posledično povečan tudi ugled države v mednarodnem okolju; varovali in spodbujali uveljavljanje moralnih in etičnih vrednot v športu, spoštovali človekovo dostojanstvo in varnost vseh, ki so povezani s športom; skladno z načeli trajnostnega razvoja ustvarjali spodbudno okolje za razvoj različnih oblik športne dejavnosti za vse skupine prebivalstva, dejavnega transporta ljudi (pešačenje, kolesarjenje, rolanje ipd.), njihovega druženja in preživljanja prostega časa (igrišča, parki, naravne poti idr.); krepili vlogo in pomen predvsem tistih športnih društev, ki prebivalcem ponujajo kakovostne športne storitve, imajo značaj javne dobrine in so kot taka pomemben del civilne družbe, ki si s svojim pretežno prostovoljnim delovanjem prizadevajo tudi za dobrobit celotne

skupnosti.

Lokalne skupnosti določijo javni interes v svojem lokalnem okolju z občinskimi letnimi programi športa, ki pa morajo biti v skladu z nacionalnim programom.

K 5. členu: (načini uresničevanja javnega interesa)

Država uresničuje javni interes v športu tako, da v integralnem proračunu zagotovi sredstva za izvajanje nacionalnega programa in da zagotavlja spodbudno administrativno in davčno okolje za šport. To pomeni, da s svojimi predpisi in ukrepi za izvajanje programov ne predpisuje oziroma ne določa dodatnih administrativnih bremen in da z davčno politiko ne predpisuje davčnih ovir za področje športa.

Lokalna skupnost za uresničevanje javnega interesa zagotavlja sredstva v občinskih proračunih in z letnim programom športa na lokalni ravni, sofinancira športne programe in načrtuje, gradi in vzdržuje lokalno pomembne športne objekte in površine za šport v naravi, ki so v lasti lokalnih skupnosti. Lokalne skupnosti tudi spodbujajo in zagotavljajo pogoje za opravljanje in razvoj športnih dejavnosti v svojih občinah.

Fundacija za šport uresničuje javni interes na področju športa z določitvijo letnega programa športa Fundacije za šport, v katerem določi programe in področja športa, ki se bodo sofinancirali, in obseg sredstev, ki bo na voljo za izvedbo.

Sredstva za uresničevanje javnega interesa se zagotavljajo iz treh javnih virov sredstev, ki so: državni proračun in proračuni lokalnih skupnosti ter sredstva Fundacije za šport, pridobljena iz dajatev na podlagi določb 19., 46. in 48. člena zakona o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 27/95), ki so namenjena za financiranje dejavnosti športnih organizacij v Republiki Sloveniji. Sredstva za uresničevanje javnega interesa se lahko zagotavljajo tudi iz zasebnih sredstev v obliki donacij, sponzorskih sredstev in drugih virov.

Množičnost športa še vedno temelji na prostovoljstvu, zato zakon pripoznava pomen posameznikov, ki s svojim delom in izkušnjami prispevajo k delovanju slovenskega športa.

K 6. členu: (športni programi in izvajalci)

Posamezne oblike športa imajo različne cilje in so programsko prilagojene različnim skupinam ljudi, njihovim zmožnostim (znanju, sposobnostim, lastnostim in motivaciji) in njihovi starosti. Člen določa, da se športni programi po tem zakonu delijo na programe: prostočasne športne vzgoje otrok in mladine, športne vzgoje otrok in mladine s posebnimi potrebami, obštudijske športne dejavnosti, športne vzgoje otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport, kakovostnega športa, vrhunskega športa, športa invalidov, športne rekreacije – športa za vse in športa starejših. Športni programi praviloma predstavljajo strokovno organizirano in vodeno športno vadbo, izjema je le športna rekreacija – šport za vse, kjer pomemben del ljudi vadi zunaj športnih organizacij.

Člen določi, kdo vse lahko izvaja športne programe. Gre predvsem za društva (klube) in športne zveze, ki so registrirane v Sloveniji v skladu z Zakonom o društvih in v okviru katerih se izvaja večina športnih programov. To pomeni, da so izvajalci letnega programa športa tudi nacionalne panožne športne zveze, nacionalne športne zveze oziroma športne zveze. Z opredelitvijo športnega društva so pokrite vse pojavne oblike združevanja v civilni športni sferi, saj gre pri prej omenjenih oblikah za zveze društev in zveze zvez.

Izvajalci so tudi športna društva in športne zveze zamejskih Slovencev v Italiji, Avstriji in na Madžarskem, ki niso registrirani in ne delujejo v skladu z Zakonom o društvih. Omenjena društva oziroma zveze so registrirani in delujejo v skladu z zakonodajo v posameznih državah, v katerih delujejo. Nadzor nad porabo javnih sredstev, ki so jim dodeljena, se izvaja prek skrbništva pogodbe o sofinanciranju.

Izvajalci športnih programov so lahko tudi javni zavodi za šport, ustanovljeni po tem zakonu.

Izvajalci športnih programov pa so lahko tudi zavodi, gospodarske družbe, zasebniki in druge

organizacije, registrirane za opravljanje dejavnosti v športu, če so izbrani na javnem razpisu in izpolnjujejo vse razpisane pogoje. S tem so pokrite vse možne pravnoorganizacijske oblike izvajalcev letnega programa.

Izvajalci so lahko tudi ustanove, ki so ustanovljene za splošno koristen namen na področju športa in sta njihov namen in delovanje določena skladno z Zakonom o ustanovah (Uradni list RS, št. 70/05 in 91/05).

Izvajalci so tudi zavodi s področja vzgoje in izobraževanja, to so vrtci, osnovne, poklicne, srednje šole, višje in visoke šole ter univerze, ki izvajajo javnoveljavne programe.

Izvajalci letnega programa športa so lahko tudi lokalne skupnosti, če se prijavijo na javni razpis, ki ga objavi ministrstvo, pristojno za šport, in so na njem izbrane za izvajanje prijavljenih programov oziroma dejavnosti.

Člen določa, da morajo izvajalci športnih programov delovati v skladu s svojimi temeljnimi ali ustanovnimi akti in po pravilih, ki jih določijo, ter v skladu s tem zakonom. Športna društva pa morajo izvajati športne programe tudi v skladu s pravili, ki jih NPŠZ določijo za svojo panogo. S tem se želi doseči poenotenje delovanja vseh športnih društev v posamezni panogi in zagotoviti boljša in primerljiva kakovost izvedenih športnih programov. V primeru, da si posamezna nacionalna panožna športna zveza ali nacionalna športna zveza z razlogom zagotavljanja varnosti izvajanja športnih programov in večje kakovosti strokovnega dela v svoji športni panogi predpiše licence za svojo športno panogo oziroma področje delovanja, bo ta obveznost veljala za vsa športna društva, ki so člani te zveze. Prav tako si NPŠZ lahko določijo sistem nadomestil za vzgojo mladih športnikov, kar bo pomenilo poenoteno prakso za vse klube v posamezni športni panogi. Sistem nadomestil za vzgojo mladih športnikov ne sme ovirati prenosa tekmovalne licence za otroka, mlajšega od 15. let.

Zakon o spodbujanju razvoja turizma določa posebne pogoje za opravljanje dejavnosti organiziranja turističnih aranžmajev ali paketnih potovanj. Turistični aranžma opredeli kot kombinacijo vsaj dveh storitev, med katere uvršča, prevoz, nastanitev, ponudbo jedi in podobno. V primeru izvajanja športnih programov, športno društvo ali športna zveza večkrat organizira vadbeni proces (treninki in priprave na tekmovanja) izven kraja bivanja svojih članov, zato zanje organizira tako prevoz, nastanitev kot tudi prehrano. Če bi bili izvajalci športnih programov za organizacijo vadbenega procesa zavezani upoštevati določila Zakona o spodbujanju razvoja turizma, bi morali biti za organizacijo takšnih treningov in priprav izven kraja bivanja registrirani kot organizatorji potovanj ali turistični agenti oziroma bi morali za takšno organizacijo najeti ustrezne izvajalce. Namen izvajanja športnih programov ni turistična dejavnost, zato ocenjujemo, da je treba narediti izjemo od Zakona o spodbujanju razvoja turizma. Izjema se nanaša tudi na vzgojno-izobraževalne zavode, ki organizirajo šole v naravi, ki so namenjene športnemu udejstvovanju otrok in ne turistični dejavnosti. Navedena izjema ne velja v primeru, da športna društva poleg treningov in priprav na tekmovanja organizirajo tudi različne dogodke, recimo poletne/zimske taborne in šole, s katerimi vabijo k udeležbi tudi osebe, ki niso člani društev in ne sodelujejo v procesu vadbe.

K 7. členu: (znanstvenoraziskovalno delo v športu)

Zaradi težav pri izvajanju znanstvenoraziskovalnega dela na področju športa in poseganja drugih znanstvenih ved s sorodnih področij v znanstvenoraziskovalno delo na področju športa člen določi, kaj je znanstvenoraziskovalno delo v športu. Postaviti se želi razmejitev do drugih znanstvenih ved, saj je v praksi prihajalo do tega, da so sredstva, ki jih Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije namenja iz državnega proračuna za izvajanje raziskovalnih programov in projektov na področju športa, dobili izvajalci, ki ne delujejo na področju športa. Nadalje se opredelijo izvajalci, ki so pristojni za znanstvenoraziskovalno delo na področju športa. To so visokošolski zavodi, ki izvajajo veljavne akreditirane študijske programe športne smeri, ter druge pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje raziskovalne dejavnosti na področju športa v skladu s klasifikacijo Javne agencije za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije, kjer je pod raziskovalno vedo 5 – Družboslovje določeno področje 5.10 – Šport.

Člen določi, da strokovno podporo programom, ki je v veljavni Resoluciji o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 (Uradni list RS, št. 26/14) opredeljena v poglavju 6.3.2.2 Spremljanje pripravljenosti športnikov, svetovanje o športni vadbi in strokovna podpora programom, zagotavljajo izvajalci, ki so visokošolski zavodi, ki izvajajo javnoveljavne programe na

področju športa, v tem trenutku so to Fakulteta za šport Univerze v Ljubljani, Pedagoška fakulteta Univerze v Mariboru in Fakulteta za matematiko, naravoslovje in informacijske tehnologije Univerze na Primorskem ter pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje za opravljanje raziskovalne dejavnosti na področju športa v skladu s klasifikacijo Javne agencije za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije, kjer je pod raziskovalno vedo 5 – Družboslovje določeno področje 5.10 – Šport. Navedeni izvajalci lahko za izvajanje strokovne podpore programom vključijo v izvajanje tudi strokovnjake z drugih komplementarnih področij, kot so navedena v 1. točki 2. člena, npr.: psihološka podpora, svetovanje o prehrani, hidraciji in načinu življenja idr. Izvajalci meritev so tudi trenerji v skladu s kompetenčnim modelom definiranim v 46. členu tega zakona. Osnovo strokovnega načrtnega dela v športu predstavljajo dejavnosti, kot so: ugotavljanje in spremljanje pripravljenosti športnikov na vseh ravneh (vrhunski, nadarjeni, rekreativni športniki) ter svetovanje staršem otrok. Pri nadarjenih in vrhunskih športnikih pomeni humanizacijo pri delu s športniki in temelj njihove tekmovalne uspešnosti; pri otrocih z razvojnimi težavami pa učinkovito pomoč pri njihovem celostnem razvoju.

K 8. členu: (nacionalni program)

Člen določa, da se za načrtovanje športne politike sprejme nacionalni program, ki predstavlja strateški dokument razvojnega načrtovanja, ki za srednjeročno obdobje opredeli javni interes, cilje in prednostne športne politike, športne programe, investicije v športne objekte in površine za šport v naravi, razvojne in strokovne dejavnosti v športu, organiziranost v športu, športne prireditve in promocijo športa, družbeno in okoljsko odgovornost v športu, podporne mehanizme za šport in izvajanje nadzora na področju športa.

Za lažje spremljanje uresničevanja zastavljenih strateških ciljev drugi odstavek člena določi, da se za posamezne ukrepe, opredeljene v nacionalnem programu, določijo kazalniki, po katerih se lahko meri napredek.

Nacionalni program mora predvideti strateške, finančne, kadrovske in organizacijske usmeritve, ki so potrebne za njegovo uresničevanje. S tem se postavijo okvirji za izvajanje športne politike v času izvajanja veljavnega nacionalnega programa.

Nacionalni program se sprejme za obdobje desetih let. V primeru, da po preteku veljavnosti nacionalnega programa ni sprejet novi nacionalni program, se do sprejetja le-tega uporablja zadnji veljavni nacionalni program.

Za uveljavitev nacionalnega programa so odgovorne vlada in lokalne skupnosti, za izvajanje posameznih ukrepov, določenih z nacionalnim programom, pa skrbijo v okviru svojih pristojnosti ministrstvo, pristojno za šport, lokalne skupnosti in druga ministrstva ter ostali pristojni organi in organizacije.

K 9. členu: (priprava in sprejemanje)

Nacionalni program sprejme državni zbor na predlog vlade, ki ga pripravi ministrstvo, pristojno za šport, in zanj pridobi mnenje strokovnega sveta in soglasje Olimpijskega komiteja Slovenije. S takšnim načinom sprejemanja nacionalnega programa se želi zagotoviti, da je sprejet nacionalni program usklajen tako s strokovno kot tudi civilno javnostjo na področju športa.

Če Olimpijski komite Slovenije in pristojno ministrstvo ne bi dosegla soglasja glede vsebine predloga nacionalnega programa, potem bi pristojno ministrstvo predlog nacionalnega programa ponovno posredovalo v obravnavo strokovnemu svetu, ki bi moral v ponovni obravnavi soglašati z njim. Po prejetem soglasju strokovnega sveta pa bi pristojno ministrstvo predlog lahko posredovalo vladi, ki bi ga nato v sprejem predložila državnemu zboru.

Gre za ureditev, ki je enaka ureditvi v veljavnem Zakonu o športu in s katero se strinjajo deležniki v športu.

K 10. členu: (izvedbeni načrt)

Zaradi večje preglednosti nad izvajanjem ukrepov, predvidenih z nacionalnim programom, in

operacionalizacije teh ukrepov zakon predvideva, da ministrstvo, pristojno za šport, v šestih mesecih po sprejemu nacionalnega programa posreduje vladi v sprejem predlog izvedbenega načrta, ki mora zajemati predlog dejavnosti za posamezne ukrepe nacionalnega programa, za katere je treba določiti tudi rok za izvedbo in nosilce posameznih dejavnosti. Pri pripravi izvedbenega načrta se ministrstvo posvetuje s strokovnim svetom in OKS-ZŠZ, od katerih mora pridobiti ustrezno mnenje ali soglasje.

Izvedbeni načrt mora zajemati celotno obdobje veljavnosti nacionalnega programa. To pomeni, da se morajo predvideti dejavnosti za vsa leta izvajanja nacionalnega programa. Če bi se sprejemal izvedbeni načrt za krajše obdobje od veljavnosti samega nacionalnega programa, bi težko zagotovili celovitost izvajanja ukrepov, določenih z nacionalnim programom.

K 11. členu: (poročanje)

Da bi se lahko zagotovil pregled nad izvajanjem sprejetih ukrepov, je določeno, da mora vlada vsaki dve leti državnemu zboru predložiti poročilo o izvajanju nacionalnega programa. Poročilo mora vsebovati tudi oceno rezultatov. Državni zbor prejeto poročilo obravnava in se do njega opredeli.

Poročilo pripravi pristojno ministrstvo na podlagi podatkov, ki jih posredujejo lokalne skupnosti o izvedenem letnem programu športa na lokalni ravni, Fundacija za šport o izvedenem letnem programu športa fundacije ter ostali nosilci dejavnosti opredeljeni v izvedbenem načrtu. Zavod za šport Republike Slovenije Planica, ki ga je država ustanovila za opravljanje administrativnega, strokovnega, organizacijskega in tehničnega dela na področju športa pripravi informacijski sistem s katerim se zbere in pripravi podatke za potrebe poročanja.

K 12. členu: (letni program športa na državni ravni)

Člen določa, da za izvajanje izvedbenega načrta nacionalnega programa minister, pristojen za področje športa, sprejme letni program športa za vsako koledarsko leto posebej. Pristojnost za sprejem letnega programa je glede na veljavni zakon prenesena z vlade na ministra, ker je z novim predlogom zakona predviden sprejem izvedbenega načrta, ki ga sprejme vlada. Vlada tako sprejme izhodišča, kako izvajati nacionalni program, pristojni minister pa nato vsako leto pripravi letni program, ki določa dejavnosti in obseg javnih sredstev za njihovo izvajanje, ki so zagotovljene v državnem proračunu.

Ker gre za enega pomembnejših načinov zagotavljanja javnega interesa na področju športa, člen določa, da mora pristojni minister pred sprejemom letnega programa pridobiti mnenji Olimpijskega komiteja Slovenije kot predstavnika civilne športne sfere in strokovnega sveta kot predstavnika strokovne sfere. V primeru, da mnenje v roku enega meseca ni podano lahko, zaradi zagotavljanja uresničevanja javnega interesa, letni program športa potrdi minister, pristojen za šport, brez pridobljenega mnenja.

K 13. členu: (letni program športa na lokalni ravni)

Člen določa, da izvajanje nacionalnega programa na lokalni ravni določi občinski svet z letnim programom športa za svojo občino. Z letnim programom športa na lokalni ravni se določi obseg javnih sredstev, ki se zagotovijo v proračunu lokalne skupnosti. Pri pripravi letnega programa športa mora lokalna skupnost upoštevati strukturo in prednostne naloge, opredeljene v nacionalnem programu. Člen določa, da si mora lokalna skupnost pred sprejemom letnega programa športa pridobiti mnenje občinske športne zveze. V primeru, da v določeni občini občinska športna zveza ne obstaja, mnenje ni potrebno. V primeru, da v posamezni občini obstaja več občinskih športnih zvez, je treba mnenje pridobiti od vseh občinskih športnih zvez. V primeru, da mnenje v roku enega meseca ni doseženo lahko, zaradi zagotavljanja uresničevanja javnega interesa, letni program športa potrdi občinski svet brez pridobljenega mnenja.

K 14. členu: (letni program športa Fundacije za šport)

Z letnim programom športa Fundacije za šport se določijo dejavnosti in obseg javnih sredstev, ki se zagotovijo iz sredstev Fundacije za šport. Pri pripravi letnega programa športa mora Fundacija za šport upoštevati strukturo in prednostne naloge, opredeljene v nacionalnem programu in

izvedbenem načrtu. Po ugotovitvah Računskega sodišča Republike Slovenije pri reviziji »Kdo in kako uresničuje javni interes na področju športa?« so tudi sredstva Fundacije za šport javna sredstva, zato je treba pri njihovem razdeljevanju in porabi slediti usmeritvam, ki jih je določil Državni zbor Republike Slovenije s sprejetjem nacionalnega programa.

K 15. členu: (programi in področja ter izvajalci letnega programa športa)

Člen določi, kateri programi in področja športa se lahko sofinancirajo iz javnih sredstev, ki se razpisujejo z letnimi programi športa. Struktura programov in področij je usklajena oziroma poenotena s strukturo programov in področij, za katere je Nacionalni program športa določil ukrepe za obdobje do leta 2023 (Uradni list RS, št. 26/14).

Izvajalci letnega programa športa so lahko vsi tisti, ki so navedeni kot izvajalci športnih programov v drugem odstavku 6. člena tega zakona.

K 16. členu: (način izbire programov in področij letnega programa športa)

Določijo se merila za izbor posameznih športnih programov oziroma področij. Podrobnejši način izbire programov in področij se nato določi s pravilnikom, ki ga sprejme minister za državno raven, občinski svet za lokalno raven in svet Fundacije za šport za javni razpis, ki ga izvede Fundacija za šport. S temi pravilniki se podrobneje določijo pogoji in merila za izbor. S pravilniki se opredelijo tudi način določitve višine sofinanciranja, podrobnejši postopek izbora, način sklepanja in vsebina pogodb o sofinanciranju ter način izvajanja nadzora nad sofinanciranjem.

Določi se, da postopek izbora in sofinanciranje letnega programa športa na državni ravni izvede pristojno ministrstvo, na lokalni ravni občina, postopek izbora in sofinanciranje letnega programa športa Fundacije za šport pa Fundacija za šport.

K 17. členu: (vrste in uporaba postopkov)

Za razdeljevanje javnih sredstev, ki so namenjena uresničevanju javnega interesa na področju športa, se lahko izvede javni razpis ali se sklene neposredna pogodba.

Za izbor izvajalcev se praviloma uporablja postopek javnega razpisa, kjer imajo vsi upravičeni prijavitelji možnost kandidirati na javna sredstva pod enakimi pogoji. Sofinancirani so tisti izvajalci letnega programa športa, katerih vloge so glede na postavljena merila in pogoje ovrednotene bolje.

Za dodelitev sredstev državnega proračuna za financiranje dejavnosti, izhajajoč iz javnega pooblastila oziroma dejavnosti javnega interesa, katerih izvajalec je en sam, se uporabi postopek sklenitve neposredne pogodbe. OKS-ZŠZ je edini subjekt, ki lahko, v skladu s pravili mednarodnega olimpijskega gibanja, slovenske športnike pelje na olimpijske igre; ZŠIS-POK je edini, ki lahko športnike pelje na paraolimpijske igre, Slovenska univerzitetna športna zveza pa je edina, ki lahko športnike študente pelje na univerzijado oziroma evropske univerzitetne igre, zato se z njimi lahko sklene neposredna pogodba za izvedbo teh aktivnosti v višini sredstev, kot jih določi letni program športa. Prav tako se lahko sklene neposredna pogodba za izvajanje športnega programa ali področja, ki je bil/-o za sofinanciranje izbran/-o pri mednarodni športni zvezi ali Evropski uniji.

Določba omogoča, da se iz državnega proračuna lahko sofinancirajo investicije v javne športne objekte in površine za šport v naravi v lasti lokalnih skupnosti tudi s sklenitvijo neposredne pogodbe v primeru, da takšna investicija presega pomen, ki ga ima posamezni športni objekt ali površina za šport v naravi za lokalno skupnost, ali da je pomembna zaradi skladnega razvoja države. Potreba po takšni investiciji mora izhajati iz mreže javnih športnih objektov in površin za šport v naravi.

K 18. členu: (smiselna uporaba splošnega upravnega postopka)

Za vsa vprašanja, ki niso posebej opredeljena v tem zakonu, se smiselno uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

K 19. členu: (uvedba in ustavitev postopka javnega razpisa)

Zaradi zagotovitve hitrejšega razdeljevanja javnih sredstev se z zakonom uvaja posebni postopek, ki bo omogočal, da se bodo določena dejanja razdeljevanja sredstev lahko izpeljala že pred potrditvijo državnega in lokalnih proračunov. V zadnjih letih je zaradi poznega sprejemanja proračunov prihajalo do tega, da so končni uporabniki javna sredstva prejeli šele v drugi polovici leta, ob tem da so morali neprekinjeno uresničevati javni interes.

Določi se, da se lahko, ne glede na omejitve Zakona o javnih financah o začetku postopka za dodelitev sredstev, postopek javnega razpisa začne pred sprejetjem proračuna. Določi se tudi varovalo, da odločbe o financiranju letnega programa športa ni dopustno izdati pred sprejetjem proračuna. Člen prav tako določa, kdo in na kakšen način uvede in ustavi postopek javnega razpisa.

K 20. členu: (komisija)

Postopek javnega razpisa vodi komisija, ki jo imenuje izvajalec razpisa. Člen določi pogoje za člane komisije.

K 21. členu: (besedilo javnega razpisa)

Člen določi sestavine za objavo javnega razpisa.

K 22. členu: (razpisna dokumentacija)

Določijo se nujne vsebine razpisne dokumentacije in način vpogleda vanjo.

K 23. členu: (razpisni roki)

Člen določi razpisni rok.

K 24. členu: (vloge)

Člen določi način posredovanja, dopolnjevanja in spreminjanja vlog na javni razpis.

K 25. členu: (odpiranje vlog)

Člen določi način in pogoje za odpiranje vlog, prispelih na javni razpis.

K 26. členu: (poziv k dopolnitvi vloge)

Člen določi rok za odpiranje vlog, prispelih na javni razpis, ter rok za dopolnitve.

K 27. členu: (ocenjevanje in vrednotenje vlog)

Člen določi način ocenjevanja in vrednotenja vlog, prispelih na javni razpis. Vloge se ocenijo glede na merila, kjer imajo boljše ocenjene vloge prednost pri sofinanciranju.

Določi se izjema, da imajo športna društva, kot osnovna celica civilne športne sfere, pod enakimi pogoji, prednost pri izvajanju letnega programa športa.

Druga izjema, ki jo določa člen je pri programih prostočasne športne vzgoje otrok in mladine, kjer imajo pod enakimi pogoji prednost pri izvajanju letnega programa športa športna društva in zavodi s področja vzgoje in izobraževanja. V določenih lokalnih skupnostih ni ustreznih športnih društev, ki bi izvajala programe prostočasne športne vzgoje otrok in mladine, zato so lokalne skupnosti predlagale, da so v tem primeru prednostni izvajalci športnih programov vrtci in šole.

K 28. členu: (odločba)

Člen določi način odločanja o posameznih vlogah, prispelih na javni razpis.

K 29. členu: (poziv k podpisu pogodbe)

Določita se način in rok za podpis pogodbe o izvajanju letnega programa športa.

K 30. členu: (ugovor)

Določijo se možnost vlaganja ugovora in roki, ki tečejo v zvezi s tem. Določi se tudi, da predmet ugovora ne morejo biti postavljena merila za ocenjevanje vlog.

K 31. členu: (dolžnosti in pravica izvajalcev letnega programa športa)

Za zagotovitev večje preglednosti nad porabo javnih sredstev in bolj transparentnega poslovanja na področju športa zakon določi, da morajo vsi izvajalci letnega programa športa javno objaviti izračune cen svojih športnih programov, za katere prejemajo javno financiranje. Način in obliko izračuna bo določil minister s pravilnikom.

Za zagotavljanje javnega interesa in za čim večjo vključenost prebivalcev v športne programe se mora zagotoviti, da so programi, ki so v celoti financirani iz javnih sredstev za končnega uporabnika

oziroma vadečega, brezplačni. Za programe, ki so delno sofinancirani, pa se mora cena ustrezno znižati. Država in lokalne skupnosti skozi različne mehanizme (nacionalne in občinske panožne športne šole, razpisi LPŠ) spodbujajo čim večjo vključenost državljanov v športne programe, zato želijo, da so le-ti dostopni čim večjemu številu posameznikov. Če država in lokalne skupnosti zagotovijo financiranje strokovnega kadra, financirajo delovanje športnih organizacij in brezplačno dajo v uporabo športne objekte oziroma površine za šport v naravi, morajo biti takšni programi za uporabnika brezplačni.

Z določbo tretjega odstavka se želi preprečiti prelivanje sredstev med posameznimi programi in zagotoviti namensko porabo sredstev, ki jih posamezniki plačajo zase ali za svoje otroke oziroma lokalne skupnosti ali drugi javni financerji za udeležbo/vadbo v posameznih športnih programih. V praksi lahko za izvedbo posameznega športnega programa lokalna skupnost nudi brezplačno uporabo športnega objekta ali površine za šport v naravi, posamezniki plačajo vadnino za udeležbo v tem programu, lokalne skupnosti ali država lahko sofinancirajo tudi delo strokovnega kadra, ki izvaja vadbo oziroma športni program, zato bi se morala vsa ta vložena sredstva odražati tudi na ceni posameznega programa. Dejansko pa je cena posameznih športnih programov enaka, ne glede na to, ali so bila prejeta določena javna sredstva ali ne.

Z namenom promocije Slovenije v tujini, kjer to ni v nasprotju s tekmovalnimi pravili mednarodnih športnih zvez ali tekmovanj oziroma gre za dovoljeno označitev objektov, se ob prejemu proračunskih sredstev med zahteve predpiše tudi uporaba nacionalne znamke države – I FEEL SLOVENIA. Urad RS za komuniciranje je za Republiko Slovenijo skrbnik znamke I feel Slovenia, ki je kot slogan zaščiten in registriran pri Uradu za intelektualno lastnino. S tem sloganom se država predstavlja tako doma kot po svetu z namenom povečanja prepoznavnosti v tujini ter izboljšanja simbolnega položaja in vpliva v mednarodnem prostoru. Znamka I feel Slovenia ima jasno razdelano identiteto in zgodbo, tudi za področje športa, kar je zapisano v njenem priročniku, načini njene uporabe pa v Priročniku celostne grafične podobe znamke (dostopna na spletnih straneh UKOM). Gre za izražanje emocionalne pripadnosti, kar je posebej izrazito na področju športa. Šport je izjemno pomemben del identitete slogana I feel Slovenia. Urad RS za komuniciranje kot del državne uprave nima možnosti sponzoriranja in ne doniranja sredstev ima pa kot skrbnik nacionalne znamke možnost finančno pristopiti k posameznim projektom kadar se prepozna možnost promocije tako same znamke kot države na področju športa. V letu 2016 je UKOM finančno in s promocijskimi materiali podprl veliko mednarodnih športnih tekmovanj, med drugim tudi pri Olimpijskih igrah v Riu.

Določi se izjema, da izvajalcem, ki so izbrani za izvajanje letnega programa športa na državni in lokalni ravni ali pri Fundaciji za šport in so si pridobili status društva v javnem interesu, ni treba letno poročati o načrtih dela in o opravljenem delu, saj svoje načrte dela detajlno opredelijo pri prijavi na letni program športa in potem tudi poročajo o opravljenem delu. Zato se določi izjema od zakona, ki ureja statut društev v javnem interesu in takšnim društvom nalaga letno poročanje in sporočanje načrtov nadaljnjega dela. Določba je namenjena zmanjševanju administrativnih bremen uporabnikov. Športna društva, ki niso izbrana za izvajanje letnega programa športa in pridobijo status društva v javnem interesu na področju športa, morajo izpolnjevati zakonska določila.

K 32. členu: (športnik)

Člen določi, da je športnik vsaka fizična oseba, ki je stara najmanj 12 let in je član športnega društva, ki je včlanjeno v NPŠZ ali ZŠIS-POK in ima s strani OKS-ZŠZ potrjen nastop na tekmovanju uradnega tekmovalnega sistema. Uradni tekmovalni sistemi so tisti, ki so evidentirani pri OKS v skladu s kriteriji, ki jih le-ta določi. OKS vpiše športnike v evidenco registriranih in kategoriziranih športnikov.

Člen določi tudi izjemo, da je športnik tudi vsak otrok, mlajši od 12 let, ki je registriran pri NPŠZ v športni panogi z ustreznim usmerjanjem. Te športne panoge so določene v Pogojih in kriterijih za kategorizacijo športnikov. Gre na primer za športne panoge gimnastike, plavanja in umetnostnega drsanja, kjer na mednarodnih tekmovanjih nastopajo v članskih kategorijah že otroci.

K 33. členu: (sistem kategorizacije športnikov)

Za razdeljevanje javnih sredstev, ki so namenjena za zagotavljanje javnega interesa na področju športa, je bil vzpostavljen sistem registracije in kategorizacije športnikov. Pogoje, pravila in kriterije za registracijo in razvrstitev v naziv pripravijo ustrezna telesa znotraj OKS-ZŠZ, nato pa te pogoje, pravila in kriterije določi Strokovni svet Republike Slovenije za šport. Sistem deluje na način, da

posamezne nacionalne panožne športne zveze registrirajo svoje športnike in potem sporočajo njihove dosežene rezultate na državnih in mednarodnih tekmovanjih OKS-ZŠZ, ki jih v skladu s sprejetimi pravili glede na dosežen rezultat evidentira in razvrsti v ustrezne kategorije. Na podlagi tega sistema kategorizacije in drugih meril, določenih v drugi alineji prve točke prvega odstavka 16. člena, se nato posamezne športne panoge razvrstijo v razrede, ki so nato podlaga za razdeljevanje javnih sredstev, ki jih posamezne NPŠZ ali njeni klubi prejmejo na državni ali lokalni ravni oziroma pri Fundaciji za šport. Pri sistemu registracije in kategorizacije ne gre za odločanje o pravicah posameznega športnika, temveč je sistem namenjen za vzpostavitev učinkovitega, preglednega in enakopravnega razdeljevanja javnih sredstev.

Športnik se, ko dopolni 14 let, glede na dosežen rezultat na uradnem tekmovanju, razvrsti v eno izmed kategorij, ki jih določi zakon. To so kategorija mladinskega, državnega, perspektivnega, mednarodnega, svetovnega ali olimpijskega razreda. Pogoje in kriterije za razvrstitev določi Strokovni svet Republike Slovenije na predlog OKS-ZŠZ. V kategorijo vrhunškega športnika se razvrstijo vsi športniki, ki se z doseženim rezultatom razvrstijo v kategorijo mednarodnega, svetovnega ali olimpijskega razreda. Kategorija vrhunskih športnikov je vezana na rezultate, dosežene v absolutni starostni kategoriji. OKS-ZŠZ registrirane in kategorizirane športnike vodi v evidenci.

K 34. členu: (prestop v drugo športno organizacijo)

Varuhinja človekovih pravic je v svojih poročilih večkrat opozorila na problematiko zaračunavanja odškodnin oziroma denarnih nadomestil otrokom ob menjavi kluba. Člen določi, da se športniku, mlajšemu od 15. let, ne sme zaračunati odškodnina za prestop razen, če ima s športno organizacijo sklenjeno pisno pogodbo in na njeni podlagi prejema višje plačilo, kot so njegovi (športnikovi) dejanski stroški za pripravo in tekmovanja. Določi se, da je najnižje povprečno mesečno plačilo, ki ga more športnik prejeti, da se mu sme zaračunati nadomestilo za prestop, minimalna plača v Republiki Sloveniji.

Nacionalne panožne športne zveze lahko določijo sistem nadomestil za vzgojo športnikov, ki se sme urejati samo oziroma zgolj med športnimi društvi oziroma klubi in ne sme v nobeni obliki vplivati na možnost prostega prestopa športnika v drug klub. Športniki to so v skladu z 32. členom tega zakona registrirani športniki, ki so stari najmanj 12. let in imajo s strani OKS-ZŠZ potrjen nastop na tekmovanju uradnega tekmovalnega sistema ter so vpisani v evidenco registriranih športnikov po tem zakonu. Nadomestila za vzgojo športnika se ne more zaračunati članom športnih organizacij, ki ne izpolnjujejo navedenih pogojev.

Določbe internih aktov športnih organizacij in pogodb, sklenjenih med športnikom in športno organizacijo, ki so v nasprotju s tem členom, so nične.

V primeru, da je športnik starejši od 15 let in dobiva na podlagi pogodbe plačilo v višini najmanj bruto minimalne plače v Republiki Sloveniji, je plačilo odškodnine za prestop v drugo športno organizacijo breme športnika, plačilo nadomestila za vzgojo športnika pa je izključno breme športne organizacije, v katero športnik prestopa, in se nikakor ne sme zaračunati športniku samemu.

K 35. členu: (pravice)

Dobitniki olimpijskih in paraolimpijskih medalj, medalj z olimpijade gluhih ali medalj s svetovnih prvenstev v olimpijskih kolektivnih športnih panogah ali individualnih športnih disciplinah so s svojimi športnimi dosežki naredili izjemno promocijo države Slovenije v svetu, zato se jim, kot je primerjalna praksa tudi v drugih državah, zagotovijo določene pravice. Upravičeni so do pridobitve javnoveljavne izobrazbe v Republiki Sloveniji ali usposobljenosti, ki je predpisana za strokovno delo v športu. Nastali stroški se krijejo iz sredstev državnega proračuna, ki je namenjen za šport.

Prav tako so dobitniki omenjenih medalj in prejemniki Bloudkove nagrade za življenjsko delo upravičeni do izjemne pokojnine. Tudi to je praksa v ostalih državah. Pogoji in način izplačevanja takšne izjemne pokojnine se uredijo v zakonu, ki ureja izjemne pokojnine.

Športniki so upravičeni tudi do prilagoditve šolskih in študijskih obveznosti, njihov obseg in način prilagoditve pa se določita s predpisi, ki urejajo področje vzgoje in izobraževanja oziroma področje visokega šolstva. Ministrstvo, pristojno za šport, pripravi smernice za prilagoditev za učence, dijake ali študente športnike.

Skrb za izobraževanje športnikov je pomembna dolžnost države, saj lahko športnikom s prilagoditvami njihovih šolskih in športnih obveznosti damo možnost, da bodo po končani športni poti imeli svoj poklic in eksistenco – gre za koncept usklajevanja dvojne kariere. Osnovni namen prilagoditve šolskih obveznosti dijakov športnikov je, da dokončajo šolanje in pridobijo izobrazbo. Dijaki športniki v letu mature zadnjič tekmujejo v mladinski kategoriji in jih v pomladanskem delu čakajo najpomembnejša tekmovanja v njihovih tekmovalnih karierah (svetovna in evropska mladinska prvenstva, olimpijske igre mladih itd.). Pot do nastopov na teh tekmovanjih vodi prek visoke obremenitve treningov, testiranj in tekmovanj, ki glede na specifične posameznih športnih panog in tekmovalnih sistemov otežujejo učno pripravo na celoten obseg maturitetnih vsebin in predmetov. V praksi je zelo težko zagotoviti prilagoditev opravljanja splošne mature za dijake, ki se v svojem zadnjem letu šolanja udeležujejo tudi velikega mednarodnega tekmovanja. Zato menimo, da jim je z določbo, ki jim omogoča opravljanje splošne mature v dveh delih v dveh zaporednih rokih s priznavanjem za nazaj omogočeno, da dokončajo šolanje in pridobijo izobrazbo.

K 36. členu: (nacionalne barve državne reprezentančne opreme)

Zaradi večje prepoznavnosti Slovenije v tujini člen določi poenotenje nacionalnih barv. Športniki, ki bodo na mednarodnem tekmovanju predstavljali Republiko Slovenijo, morajo biti oblečeni v športno opremo, ki je v kombinaciji zelene, modre ali bele barve. Športna oblačila naj bi vsebovala tudi grb ali zastavo Republike Slovenije. V primeru, da bi bile zgoraj določene barve in simboli v nasprotju s pravili mednarodnih športnih zvez, se športna oblačila oblikujejo tako, da čim bolj sledijo zgornjim usmeritvam.

K 37. členu: (strokovni svet)

Člen določi, da se za strokovno pomoč pri sprejemanju odločitev imenuje Strokovni svet Republike Slovenije za šport kot strokovno svetovalno telo Vlade Republike Slovenije.

Strokovni svet ugotavlja, katera NPŠZ ima pravice v skladu s tem zakonom in določa pogoje in kriterije za določitev statusa registriranega in kategoriziranega športnika. Prav tako strokovni svet poda svoje mnenje k predlogu nacionalnega programa, zakona in drugih predpisov, ki urejajo področje športa, k letnemu programu športa na državni ravni, k predlogom drugih zakonov in drugih predpisov, ki posegajo na področje športa, k drugim strokovnim nalogam nacionalnega pomena na področju športa in daje strokovna mnenja na področju športa. Strokovni svet se enkrat letno seznani s poročilom o izvajanju letnega programa športa in poročilom pristojnega inšpektorata, ki opravlja nadzor nad izvajanjem Zakona o športu.

K 38. členu: (sestava in organiziranje delovanja strokovnega sveta)

Člen določa, da je strokovni svet sestavljen iz 17 članov. Člane strokovnega sveta imenuje vlada izmed uveljavljenih strokovnjakov in športnih delavcev iz športnih programov prostočasne športne vzgoje otrok in mladine, športne vzgoje otrok in mladine s posebnimi potrebami, občudijske športne dejavnosti, športne vzgoje otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport, kakovostni šport, vrhunski šport, šport invalidov, športno rekreacijo, šport starejših. Šest članov strokovnega sveta predlaga Olimpijski komite Slovenije – od tega dva, ki predstavljata individualne športe panoge, dva, ki predstavljata kolektivne športe panoge, in dva, ki predstavljata področje športne rekreacije. Enega predstavnika strokovnega sveta predlaga Slovenska univerzitetna športna zveza, enega člana pa ZŠIS-POK.

Člani strokovnega sveta izmed sebe z absolutno večino glasov imenujejo predsednika in podpredsednika. Mandat strokovnega sveta je pet let in so lahko imenovani največ dvakrat zapored.

Člen določa tudi, da se organiziranje in način dela strokovnega sveta uredita s poslovnikom. Poslovnik sprejme strokovni svet z dvotretjinsko večino vseh glasov, to je z najmanj 12 glasovi. S tem se želi zagotoviti, da sta organiziranje in način dela strokovnega sveta urejena na način, s katerim soglašata večina vseh članov. O ostalih zadevah strokovni svet odloča z navadno večino.

Člen določa, da strokovne in administrativne naloge za strokovni svet opravlja ministrstvo, pristojno za področje športa, kot je to praksa v skladu z veljavnim zakonom. Sredstva za delovanje strokovnega sveta se zagotovijo iz sredstev državnega proračuna. Gre za že obstoječo zakonsko zavezo in ne prinaša novih finančnih bremen za državni proračun.

K 39. členu: (občinska športna zveza)

Na ravni lokalnih skupnosti se športna društva, ki so registrirana in delujejo v posamezni občini, lahko združijo v občinsko športno zvezo in tako postanejo sogovornik organom lokalne skupnosti pri urejanju področja športa v lokalni skupnosti.

Zakon o društvih sicer ne pozna pojma »občinska zveza«, saj je od društev samih odvisno, katera zveza na ravni lokalne skupnosti je tista, ki povezuje vsa ali pretežno vsa društva v lokalni skupnosti. Namen predlagatelja je spodbuditi, da bi se športna društva na lokalni ravni začela povezovati in bi postala pomemben sogovornik pri oblikovanju lokalnih politik na področju športa v svoji občini. V primeru, da bi se v posamezni občini oblikovalo več občinskih športnih zvez, na primer takšna, ki bi povezovala športna društva, ki se ukvarjajo z ekipnimi športi, športna društva, ki se ukvarjajo z individualnimi športi, ali pa športna društva s področja športne rekreacije, ali kakršno koli drugačno interesno povezanost športnih društev, bi bili sogovorniki pri oblikovanju politik s področja športa vse občinske športne zveze v posamezni občini.

Dejstvo, ali je neka zveza športnih društev občinska športna zveza, ne izhaja zgolj iz njenega imena, temveč iz dejstva, da zveza društev povezuje več športnih društev v lokalni skupnosti, kar izhaja iz njenega temeljnega akta in iz članstva v tej zvezi društev.

K 40. členu: (nacionalna panožna športna zveza)

Člen opredeli, da je nacionalna panožna športna zveza tista, ki je registrirana v skladu z določili Zakona o društvih in ki je včlanjena v Olimpijski komite Slovenije ali pa v mednarodno športno zvezo, ki je članica Mednarodnega olimpijskega komiteja. Olimpijske športne panoge so tiste panoge, ki so uvrščene na program letnih ali zimskih olimpijskih iger. Mednarodne panožne športne zveze, ki so nosilke športnih panog, ki so priznane s strani Mednarodnega olimpijskega komiteja, so združene v mednarodni organizaciji Association of International Olympic Committee Recognized International Sports Federation (ARISF) (<http://www.arisf.org/>), ki je s strani Mednarodnega olimpijskega komiteja priznana tudi kot mednarodna športna organizacija.

V skladu s tem zakonom so NPŠZ nosilke posameznih uradnih tekmovalnih sistemov v Republiki Sloveniji in v skladu z določili 51., 53. in 54. člena skrbijo za razvoj stroke v svojih športnih panogah.

K 41. členu: (OKS-ZŠZ)

Člen določi, da je v Sloveniji krovna športna organizacija Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez, ki povezuje nacionalne in občinske športne zveze ter druge športne organizacije. Olimpijski komite Slovenije je organiziran v skladu z Zakonom o društvih.

Olimpijski komite Slovenije je tudi del mednarodnega olimpijskega gibanja ter deluje po določitih Mednarodnega olimpijskega komiteja.

K 42. členu: (ZŠIS-POK)

Šport invalidov ima v vseh svojih raznovrstnih oblikah pomembne psihosocialne učinke (možnost rehabilitacije s pomočjo gibanja, vključevanje v družbo) in tudi športne učinke (od možnosti doseganja vrhunskih rezultatov do ukvarjanja s športno rekreacijo). Zaradi raznolikosti športnih dejavnosti na področju športa invalidov je na področju športa invalidov oblikovana osrednja športna organizacija, to je Zveza za šport invalidov Slovenije – Paraolimpijski komite.

K 43. členu: (strateški svet za šport)

Da se lahko minister za šport posvetuje o strateških zadevah in strokovnih nalogah nacionalnega pomena s strokovno in civilno sfero, ustanovi Strateški svet za šport, v katerem so uveljavljeni strokovnjaki in športni delavci.

K 44. členu: (javni zavodi za šport)

Člen določi možnost ustanovitve javnih zavodov za šport s strani države ali lokalnih skupnosti in njihov namen. Država je javni zavod za področje športa že ustanovila, to je Zavod za šport Republike Slovenije Planica, ki opravlja strokovna, organizacijska, administrativna, tehnična in druga dela v skladu z aktom o ustanovitvi.

K 45. členu: (pristojnosti javnih zavodov za šport)

Člen določi pristojnosti, ki jih imajo javni zavodi, ki so ustanovljeni za področje športa.

K 46. členu: (strokovno delo v športu)

Člen določi, da je strokovno delo v športu tisto delo, ki se izvaja na področju prostočasne športne vzgoje otrok in mladine, športne vzgoje otrok in mladine s posebnimi potrebami, občudijske športne dejavnosti, športne vzgoje otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport, na področju kakovostnega in vrhunskega športa, športa invalidov, športne rekreacije ter športa starejših.

Strokovno delo je tisto delo, ki obsega načrtovanje, organiziranje, izvajanje, spremljanje in vrednotenje procesa športne vadbe. Določeno je tudi, da morajo strokovni delavci izpolnjevati pogoje strokovne izobraženosti ali usposobljenosti ter vpisa v ustrezen razvid tudi, kadar individualno in v krajšem časovnem obsegu poučujejo posamezne športne panoge. Tako mora imeti na primer učitelj plavanja ali učitelj smučanja ustrezno izobrazbo ali usposobljenost, tudi če posameznika poučuje plavanje ali smučanje samo eno individualno uro ali v krajšem tečaju.

Proces načrtovanja vsebuje vsa dela, povezana z načrtovanjem športne vadbe in ravnanja z ljudmi v športni vadbi. Ta proces prav tako predvideva načrtovanje učinkov vadbe tako na posameznika, ki je v proces vadbe vključen, kakor tudi učinkov vadbe na širše družbeno okolje.

Proces organiziranja v širšem smislu pomeni načrtovanje in uveljavljanje primerne organizacijske strukture – tako z vidika zahtevanih delovnih mest kakor tudi z vidika kadrovanja interdisciplinarne skupine strokovnjakov, potrebnih za izvajanje načrtovanega procesa vadbe.

V ožjem smislu pa proces podrazumeva tudi zagotavljanje vseh potrebnih virov za varno izvedbo načrtovanega vadbenega procesa.

Proces izvajanja predstavlja vodenje in izvedbo načrtovanega procesa vadbe, kjer gre za neposredno izvajanje posameznih delovnih nalog, potrebnih za učinkovito in varno ravnanje z udeleženci v procesu vadbe. Strokovni kader je v procesu izvajanja zadolžen tudi za ustvarjanje ustreznega in varnega okolja za športno vadbo.

Proces spremljanja predstavlja proces, povezan z dokumentiranim sledenjem izvajanja načrtovanega procesa vadbe in primerjave med načrtovanim in dejansko izvedenim procesom.

Proces vrednotenja v širšem smislu predstavlja celostno analizo učinkov vadbe na posameznika in širše družbeno okolje ter doseženih ciljev vadbe. Proces vrednotenja zahteva široko interdisciplinarno znanje, saj pridobljeni rezultati tega procesa predstavljajo podlage za razvoj konkretnega vadbenega programa kakor tudi športne stroke nasploh.

Sistem razvoja kadrov v športu je s tem zakonom razdeljen na ravni izobraževanja in usposabljanja strokovnih delavcev v športu.

Na ravni izobraženih se z zakonom določata ravni visokošolsko izobraženih in višješolsko izobraženih, medtem ko sta na ravni usposabljanja vzpostavljeni dve stopnji, prva in druga stopnja.

Ravni celotnega sistema so hierarhično urejene in raven izobraženih je v hierarhiji postavljena višje kot raven usposobljenih, pri čemer na ravni izobraženih priznavamo višjo raven kompetenc visokošolsko izobraženim kot tudi višješolsko izobraženim.

Na ravni usposobljenih kadrov pa se priznava višja stopnja kompetenc tistim, ki so usposobljeni na drugi stopnji, kakor tudi tistim, ki so usposobljeni na prvi stopnji.

Glede na število ur, ki jih na posamezni ravni izobraževanja ali usposabljanja absolvirajo slušatelji, so temeljne kompetence za delo v športu razdeljene glede na zahtevnost posameznega organizacijskega procesa v procesu športne vadbe. Tako je celoten proces športne vadbe razdeljen

v procese: načrtovanja, organiziranja, izvajanja, spremljanja in vrednotenja.

Člen določi, da mora strokovni delavec za opravljanje strokovnega dela v športu imeti strokovno izobrazbo ali strokovno usposobljenost v skladu s tem zakonom in da mora biti vpisan v razvid strokovno izobraženih in usposobljenih delavcev v športu.

Člen določi izjemo, da lahko pri strokovnem delu v športnih panogah, ki imajo evidentiran uradni tekmovalni sistem, sodelujejo kot izvajalci dopolnilnega strokovnega dela tudi tisti posamezniki, ki ne izpolnjujejo pogojev za strokovno delo v skladu z drugim odstavkom tega člena, vendar so nujni za trenajni proces. Tu je mišljeno strokovno delo psihologov, fizioterapevtov, dietetikov, koreografov, kondicijskih trenerjev in drugih, ki predstavljajo pomemben dejavnik za doseganje vrhunskih rezultatov. Vsi, ki opravljajo dopolnilno strokovno delo, naj bodo ustrezno izobraženi, usposobljeni ali licencirani v skladu s predpisi za svoje strokovno področje dela. To pomeni, da morajo imeti – če na njihovem strokovnem področju obstaja akreditiran visokošolski program – zaključen tak študij in pridobljeno strokovno izobrazbo. Če na posameznem področju akreditirani visokošolski programi ne obstajajo, mora imeti posameznik najvišjo stopnjo usposobljenosti na tistem strokovnem področju, s katerim bo sodeloval pri procesu športne vadbe.

Kdor bo v rednem delovnem razmerju in bo opravljal strokovno delo v športu z otroki in mladimi (razen prostočasne športne vzgoje), invalidi ali starejšimi, mora imeti strokovno izobrazbo ali vsaj strokovno usposobljenost druge stopnje.

K 47. členu: (prepoved opravljanja dela)

Člen predvideva, da z otroki in mladino ne more delati oseba, ki je bila na nepogojno kazen zapora v trajanju več kot šest mesecev pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.

Delodajalec lahko takšni osebi odpove pogodbo o zaposlitvi iz krivdnih razlogov oziroma iz krivdnih razlogov odpove drugo pogodbo, na podlagi katere oseba opravlja delo.

Prav tako oseba, zoper katero je uveden kazenski postopek za kaznivo dejanje zoper spolno nedotakljivost, ne more skleniti pogodbe o zaposlitvi za delo z otroki in mladino.

K 48. členu: (strokovno izobražen delavec)

Člen določi, da je strokovno izobražen delavec tisti, ki ima višješolsko izobrazbo pridobljeno v skladu z Zakonom o višjem strokovnem izobraževanju (Uradni list RS, št. 86/04 in 100/13) oziroma visokošolsko ali univerzitetno izobrazbo prve ali druge stopnje v skladu z Zakonom o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 109/12 in 85/14) športne smeri. Glede na možnost prehodov med študijskimi programi v skladu z bolonjskim študijskim sistemom člen določi zahtevano izobrazbo, in sicer višješolsko ali izobrazbo prve in druge stopnje, saj se lahko na primer na tretjo stopnjo športne smeri vpiše nekdo z osnovno izobrazbo tehnične ali naravoslovne smeri, ki ne bo pridobil osnovnih znanj s področja športne vzgoje, športnega treniranja, športne rekreacije ali kineziologije, ki so pogoj za kakovostno strokovno delo.

Katera je primerna izobrazba športne smeri, bo določil minister, pristojen za šport. Minister bo seznam ustreznih študijskih programov in izvajalcev objavil na spletni strani.

Člen določa, da lahko strokovno izobražen kader, ki ima višješolsko izobrazbo, načrtuje, organizira, izvaja in spremlja proces športne vadbe, tisti, ki ima izobrazbo prve ali druge stopnje, pa lahko opravlja celoten proces športne vadbe, ki obsega načrtovanje, organiziranje, izvajanje, spremljanje in vrednotenje športne vadbe v skladu s pridobljenimi kompetencami, ki jih določajo akreditirani izobraževalni programi na področju športa.

K 49. členu: (strokovno usposobljen delavec)

Da lahko posameznik opravlja strokovno delo v športu kot strokovno usposobljen delavec, mora biti polnoleten, imeti mora najmanj srednjo poklicno izobrazbo in strokovno usposobljenost prve ali druge stopnje za športno treniranje, športno rekreacijo, šport invalidov ali šport starejših v skladu s tem zakonom.

Strokovno usposobljen kader s prvo stopnjo usposobljenosti lahko izvaja in spremlja športno vadbo v skladu s pridobljenimi kompetencami, ki jih določajo javnoveljavni programi usposabljanj po tem zakonu.

Strokovno usposobljen kader z drugo stopnjo usposobljenosti lahko načrtuje, organizira, izvaja in spremlja športno vadbo v skladu s pridobljenimi kompetencami, ki jih določajo javnoveljavni programi usposabljanj po tem zakonu.

Nekdanjim vrhunskim športnikom se določi izjema, da lahko opravljajo strokovno delo v športu na programih kakovostnega in vrhunškega športa, če pridobijo prvo stopnjo usposobljenosti s kompetencami druge stopnje usposobljenosti. Izjema velja le za strokovno delo v športni panogi, v kateri je športnik pridobil naziv vrhunškega športnika. S tem se omogoča, da se lahko vrhunski športniki po zaključeni športni karieri vključijo v trenajni proces v članskih kategorijah, če pridobijo zgolj prvo stopnjo usposobljenosti.

K 50. členu: (program usposabljanja strokovnih delavcev)

Programi usposabljanja se določijo za športno treniranje za športne panoge, ki imajo evidentiran uradni tekmovalni sistem pri Olimpijskem komiteju Slovenije, in sicer za vsako panogo posebej po en program na prvi in en program na drugi stopnji. Prav tako pa se določijo programi usposabljanja za športno rekreacijo, šport invalidov in šport starejših. Programi usposabljanja za športno treniranje za športne panoge, ki imajo evidentiran uradni tekmovalni sistem, so potrebni za zagotavljanje strokovnega dela in razvoja posameznih športnih panog. Programi usposabljanja za športno rekreacijo, šport invalidov in šport starejših pa so potrebni za ustrezno strokovno delo, ki je temelj za zagotavljanje posameznikove pravice do varnosti. Po en program usposabljanja se določi za prvo in drugo stopnjo.

Program usposabljanja mora vsebovati ime programa, cilje usposabljanja, kompetence, ki jih bo posameznik pridobil z usposabljanjem, trajanje usposabljanja, predmetnik, v katerem so navedeni vsebina in obseg predmetov in standardi znanj in sposobnosti, ki jih mora imeti posameznik, da bo lahko opravljal strokovno delo v specifični športni panogi, obvezne načine preverjanja in ocenjevanja znanja, reference, ki jih morajo imeti predavatelji posameznih vsebin usposabljanja.

Programi usposabljanj na prvi stopnji se bodo izvajali v obsegu 80 do 160 ur, na drugi stopnji pa v obsegu 100 do 650 ur. Velik razpon v obsegu potrebnih ur usposabljanja je posledica specifik posameznih športnih panog.

Podrobnejše pogoje za vključitev v program usposabljanja, merila za prehode med posameznimi programi oziroma stopnjami, katere so obvezne vsebine, ki jih mora vsebovati vsak predlagani program, minimalni obseg posameznih vsebin, oblike in način preverjanja znanja, ustreznost referenc za predavatelje, ki izvajajo usposabljanja, pogoje, ki jih mora izpolnjevati vodja usposabljanja, ter najvišjo ceno usposabljanja določi minister v pravilniku. Tam se uredijo tudi vsa ostala vprašanja, ki se vežejo na pripravo programov usposabljanj.

K 51. členu: (sprejemanje programov usposabljanj)

Programi usposabljanj po tem zakonu sprejme minister, pristojen za šport, po pridobljenem mnenju akreditacijske komisije in so javnoveljavni.

Program usposabljanj za pridobitev usposobljenosti za strokovno delo za športno treniranje v športnih panogah, ki imajo evidentiran uradni tekmovalni sistem, sprejmejo Nacionalne panožne športne zveze – vsaka za svojo panogo po en program za vsako stopnjo. Program usposabljanja mora vključevati strokovne vsebine, ki se nanašajo na tekmovalni in ne-tekmovalni del posamezne športne panoge, saj takšna usposobljenost omogoča opravljanje strokovnega dela v posamezni športni panogi za vse športne programe: prostočasno športno vzgojo otrok in mladine, športno vzgojo otrok in mladih s posebnimi potrebami, obštudijsko športno dejavnost, športno vzgojo otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport, kakovostni šport, vrhunski šport, šport invalidov, športno rekreacijo in šport starejših. Vsaka NPŠZ je odgovorna za strokovni razvoj svoje športne panoge in je zato tudi najbolj kompetentna, da pripravi svoj programa usposabljanja.

OKS-ZŠZ pripravi in predlaga po en program usposabljanja za vsako stopnjo za športno rekreacijo

in šport starejših. Gre za vsebinsko področje v okviru pristojnosti Strokovnega sveta OKS-ZŠZ športa za vse. Program pripravijo v sodelovanju z visokošolskimi zavodi, ki izvajajo javnoveljavne programe, ki dajejo kompetence za delo v športu.

ZŠIS-POK pripravi in predlaga en program usposabljanja za vsako stopnjo za šport invalidov v sodelovanju z Univerzitetnim rehabilitacijskim inštitutom Republike Slovenije – Soča.

Ministrstvo, pristojno za šport, vpiše vse javnoveljavne programe v poseben razvid, ki je javno objavljen in imajo tako vsi zainteresirani subjekti možnost vpogleda v javnoveljavne programe usposabljanj, ki se izvajajo na področju športa. S tem se bo dosegla večja preglednost nad programi usposabljanj.

V športnih panogah, ki imajo evidentiran uradni tekmovalni sistem, bo moral imeti vsak strokovni delavec usposobljenost iz te panoge, ne glede na to, kateri program iz 6. člena tega zakona bo izvajal.

Za izvajanje programov iz 6. člena tega zakona, ki se izvajajo v športnih panogah, ki nimajo evidentiranega uradnega tekmovalnega sistema, bo moral imeti strokovni delavec ustrezno usposobljenost za športno rekreacijo, šport invalidov ali šport starejših – odvisno od posameznega programa.

K 52. členu: (akreditacijska komisija)

Za akreditacijo programov usposabljanj bo vlada po tem zakonu imenovala Komisijo za akreditacijo programov usposabljanj, ki jo bo sestavljalo devet članov. Akreditacijska komisija bo neodvisna, člani bodo morali delovati strokovno in samostojno ter pri svojem delovanju ne bodo vezani na sklepe, stališča ali navodila institucij, ki jih bodo imenovale, ali na stališča in navodila drugih institucij.

Člani akreditacijske komisije bodo morali pri izvajanju nalog in sprejemanju odločitev upoštevati načela preprečevanja konfliktov interesa in načela nepristranosti. V ta namen bodo morali podpisati izjavo, s katero se bodo zavezali k spoštovanju načel, določenih v tem členu. Zaradi preprečevanja konfliktov interesov se bo moral član akreditacijske komisije izločiti iz odločanja o programu usposabljanja, pri pripravi ali vodenju katerega je sodeloval.

Člane akreditacijske komisije bo imenovala Vlada Republike Slovenije na predlog: ministra za šport, enega člana, ministra, pristojnega za zdravje, enega člana, izvajalcev programov iz drugega odstavka 48. člena tega zakona, tri člane, strokovnjake – za vsako področje usposabljanja po enega. OKS-ZŠZ kot krovna institucija na področju vrhunškega športa bo predlagala dva člana, strokovnjaka s področja športnega treniranja, po enega za individualne in enega za ekipne športe in enega člana s področja športne rekreacije. Enega člana strokovnjaka s področja športa invalidov bo predlagala ZŠIS-POK.

Akreditacijska komisija bo konstituirana z imenovanjem večine članov, predsednika bodo izvolili člani izmed sebe.

Za zagotavljanje strokovnosti dela komisije mora imeti član komisije visokošolsko ali univerzitetno izobrazbo druge stopnje športne smeri in najmanj deset let delovnih izkušenj na področju športa, od tega najmanj pet let na področju vzgoje in izobraževanja ali usposabljanj ali zaključen študijski program medicine in deset let delovnih izkušenj.

Mandat akreditacijske komisije bo trajal pet let, član pa bo lahko predčasno razrešen, če se ne bo udeleževal sej ali če bo podal izjavo o odstopu.

Organiziranje in način dela komisije se bosta uredila s poslovníkom, ki ga sprejme komisija z večino vseh članov.

Strokovne in administrativne naloge za akreditacijsko komisijo bo opravljalo ministrstvo, pristojno za šport, sredstva za delovanje komisije se bodo zagotavljala iz sredstev državnega proračuna. Pri veljavnem sistemu usposabljanj, za katerega je po veljavnem Zakonu o športu pristojen Strokovni svet in njegova Komisija za usposabljanja, strokovne in administrativne zadeve vodi Direktorat za

šport in se že zdaj sredstva za to zagotavljajo iz sredstev državnega proračuna.

K 53. členu: (spremljanje in posodabljanje programov usposabljanj)

Spremljanje in evalviranje programov za športno treniranje je v pristojnosti NPŠZ. Vsaka NPŠZ bo za svojo športno panogo spremljala izvajanje programov in opravljala evalvacijo. Na podlagi ugotovljenih potreb bo predlagala posodobitev programa za svojo športno panogo.

Spremljanje in evalviranje programov, ki jih pripravita in predlagata OKS-ZŠZ in ZŠIS-POK, sta v njihovi pristojnosti in izvedena v sodelovanju s subjekti, s katerimi sta pripravljala programe usposabljanj.

Minister po istem postopku, kot je sprejel program, sprejme tudi posodobitev programa. Minister tudi podrobneje določi način spremljanja izvajanja in evalvacije.

K 54. členu: (izvajanje usposabljanj)

Vsak predlagatelj programa usposabljanja je pristojen tudi za organizacijo tega usposabljanja. To pomeni, da lahko usposabljanja izvaja sam ali pa za izvajanje pooblasti ustreznega izvajalca. V tem primeru je odgovoren za ustrezno izvajanje usposabljanja organizator.

V skladu z usmeritvami Evropske unije je določeno, da morajo izvajalci usposabljanja upoštevati vsa znanja, ki jih je posameznik predhodno pridobil v okviru formalnega ali neformalnega izobraževanja. V pravilniku o strokovnem delu v športu bo podrobneje določeno, katere oblike formalnega in neformalnega izobraževanja, v kakšnem obsegu in na kakšen način se bodo posamezniku priznale pri pridobivanju določene usposobljenosti, ki jo določa ta zakon.

K 55. členu: (diploma o usposobljenosti)

Kdor bo uspešno opravil vse obveznosti v skladu s programom usposabljanja, bo pridobil diplomu o usposobljenosti, ki je javna listina. Vsebino in obliko diplome bo določil minister v pravilniku. Diplomo bo posamezniku izdal organizator usposabljanja, ko bo ta uspešno opravil usposabljanje.

K 56. členu: (uporaba slovenskega jezika)

Za strokovno delo z otroki je potrebno znanje slovenskega jezika. Od leta 1994 je za preverjanje znanja slovenskega jezika in izdajanje javnoveljavne listine o znanju slovenščine kot drugega jezika pooblaščen Center za slovenščino kot drugi/tuji jezik pri Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Izpit iz slovenskega jezika je mogoče opravljati na treh ravneh – osnovni, srednji in visoki – in to v skladu s standardi znanja, določenimi v izobraževalnem programu Slovenščina za tužce.

Člen določa, da je za strokovno delo z otroki potrebno znanje slovenskega jezika na srednji ravni, ki jo mora strokovni delavec, ki ni državljan Republike Slovenije, izkazovati z javnoveljavno listino. Izpit iz slovenščine na srednji ravni je namenjen odraslim, katerih prvi jezik ni slovenščina, potrebujejo pa javnoveljavno listino o znanju slovenščine kot drugega jezika za zasebne ali uradne namene (npr. za sklenitev delovnega razmerja ali vpis na katero od slovenskih univerz ali visokih šol). Izpit je sestavljen iz petih enakovrednih delov: štiri so pisni, en pa ustni. Pisni del je sestavljen iz: 1) razumevanja govornih besedil: kandidat posluša dve avtentični govornici in ob njih odgovarja na vprašanja ali izbira med že danimi odgovori (30 minut); 2) razumevanja zapisanih besedil: kandidat prebere tri ali štiri krajša avtentična zapisana besedila in ob njih odgovarja na vprašanja v zvezi z njihovo vsebino, besednim zakladom in podobno (30 minut); 3) poznavanja slovničnih struktur: kandidat izbira med danimi jezikovnimi oblikami, ureja besedila, jih dopolnjuje ipd. (3–4 naloge, 30–40 minut) in 4) tvorjenja pisnega besedila: kandidat po navodilih napiše praktično besedilo (vodeno pisanje) in samostojno napiše krajše besedilo esejskega tipa na izbrano družbeno temo (75 minut). Ustni del je sestavljen iz pogovora na določeno temo in predstavitev teme iz izbranega strokovnega področja. Kandidati pred izpitom pripravijo predstavitev konkretne teme s svojega poklicnega ali interesnega področja (gradivo poiščejo v različnih medijih) in temo na ustnem delu izpita predstavijo tričlanski komisiji (5–7 minut). Za pozitivno oceno morajo biti vsi deli izpita na srednji ravni ocenjeni pozitivno (najmanj 60 % točk). Kandidat izpita ne opravi, če katero koli od štirih izpitnih pol pri pisnem delu izpita pusti prazno, če ni pripravljen na ustni del izpita, če napiše esej na neznano temo – torej temo, ki ni predmet izpita.

Drugi odstavek člena določa izjemo za tuje strokovne delavce – če bo zagotovljeno ustrezno prevajanje, znanje slovenskega jezika ni potrebno. To je mišljeno predvsem za izvajanje raznih

poletnih taborov, kjer na povabilo iz tujine pridejo tuji strokovni delavci in otrokom posredujejo svoje znanje.

K 57. členu: (priznavanje poklicnih kvalifikacij za delo v športu, pridobljenih izven Republike Slovenije)

Določijo se pogoji za delo strokovnih delavcev, ki so strokovno usposobljenost (poklicne kvalifikacije) pridobili izven Republike Slovenije. V primeru, da ne bodo delali več kot eno leto, je za opravljanje dela dovolj, da izkazujejo usposobljenost, ki je za tako delo potrebna v državi, iz katere prihajajo. V primeru, da delo opravljajo več kot eno leto, pa morajo izpolnjevati pogoje za opravljanje dela, določene v tem zakonu. Postopek in priznavanja pogojev za opravljanje dela se izvaja v skladu z Zakon o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (Uradni list RS, št. 39/16) in se bo podrobneje določil v pravilniku, ki ga bo sprejel minister, pristojen za šport.

K 58. členu: (vpis in izbris iz razvida strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu)

Strokovni delavec, ki bo želel opravljati strokovno delo v športu, bo moral pri pristojnem ministrstvu vložiti vlogo za vpis v razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu, ki ji bo moral predložiti vsa dokazila o izpolnjevanju pogojev.

Izbris iz razvida se opravi na zahtevo strokovno usposobljenega delavca ali po uradni dolžnosti, če je posamezniku s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje poklica v športu ali če je podan predlog organa, pristojnega za nadzor, za izbris.

K 59. členu: (zaposlitev športnikov in strokovnih delavcev v športu)

Delovna razmerja so urejena v Zakonu o delovnih razmerjih. Zakon o delovnih razmerjih v 2. členu določa, da se delovna razmerja oziroma posamezna specifična vprašanja delovnih razmerij na posameznih področjih lahko urejajo tudi v posameznih zakonih. V tem poglavju se urejajo določena specifična vprašanja zaposlenih v športu. Na področju športa obstajajo številne specifikke, ki terjajo drugačno ureditev od sistemske na področju opravljanja dela. Kariera poklicnih športnikov je časovno omejena in nikoli ne traja celotno delovno aktivno obdobje posameznika. V kolektivnih športnih panogah, kjer je največ poklicnih športnikov, je uspeh posamezne ekipe odvisen od vseh posameznikov, ki so del te ekipe. Določitev odgovornosti je zato specifična in mora biti opredeljena drugače, kot je to sistemsko predvideno. Prav tako so specifične obveznosti in odgovornosti, ki se pričakujejo od posameznega poklicnega športnika. Nesistemsko je urejen delovni čas v športu, ki je vezan na tekmovanja, ki so določena glede na koledarje nacionalnih in mednarodnih panožnih športnih zvez. S tem v zvezi je treba urediti tudi izjeme glede obveznega počitka in drugih obremenitev v zvezi z delom.

V tem členu je določeno, da si lahko določena taksativno naštetá vprašanja v pogodbi o zaposlitvi stranki uredita drugače. Narava športne dejavnosti ni takšna, da bi v vseh primerih upravičevala dolgoročno sodelovanje med izvajalcem in športno organizacijo. Po večini se vprašanja, ki se nanašajo na sodelovanje med izvajalci in športnimi organizacijami, urejajo s pravili nacionalnih oziroma mednarodnih panožnih športnih zvez. Namen zakonodajalca pa je, da v tovrstna pravila z ureditvijo delovnih razmerij v tem zakonu ne posega. Iz teh razlogov zakonodajalec pogodbenim strankam prepušča, da s pogodbo o zaposlitvi bodisi prevzamejo pravila o disciplinski odgovornosti, zagotavljanju odmorov in počitkov, delovnem času, plačilu za delo ter prenehanju pogodbe o zaposlitvi (natančneje o sodelovanju med izvajalcem in športno organizacijo) bodisi jih prenesejo v pravila panožne športne zveze. Če to ponazorimo na primeru: nesmiselno je, da se v primeru zlorabe nedovoljenih substanc v športu vodi postopek v skladu s pravili športne zveze in v skladu z delovnopravnimi pravili. Prav z namenom preprečitve podvajanja reševanja določenih vprašanj je dopuščeno, da se v pogodbi o zaposlitvi dopusti drugačno reševanje določenih vprašanj.

Takšen odstop od siceršnjih pravil delovnopravnih razmerij po mnenju zakonodajalca ni prekomeren, saj se je treba zavedati, da profesionalni športni delavci oziroma profesionalni športniki niso v enako podrejenem položaju, kot to sicer velja za delavce v delovnem razmerju. V razmerju športnik – športna organizacija gre za skoraj izenačen položaj, saj športna organizacija na »trgu delovne sile« bistveno težje najde ustreznega izvajalca, kot pa to velja v realnem gospodarstvu.

K 60. členu: (pogodbe za določen čas)

Zaradi specifikke dela v športu je dovoljeno skleniti pogodbo o zaposlitvi za določen čas pri istem

delodajalcu večkrat zapored, ne glede na omejitve, ki jih določa Zakon o delovnih razmerjih, vendar skupno trajanje pogodbe o zaposlitvi za določen čas za opravljanje istega dela ne sme trajati več kot deset let.

K 61. členu: (javna objava)

Ker gre za specifična razmerja med izvajalci in športnimi organizacijami, pri čemer konkurenca na trgu delovne sile niti ni možna, je določeno, da se za opravljanje dela strokovnega delavca ter športnika lahko sklene delovno razmerje brez objave prostega delovnega mesta. Ta določba pa športnim organizacijam, ki želijo pri zasedbi prostega delovnega mesta za izvajanje strokovnih nalog v športu oziroma na delovno mesto športnika pridobiti čim širši nabor možnih kandidatov, ne onemogoča, da izvedejo objavo prostega delovnega mesta.

K 62. členu: (zasebno delo v športu)

V tem členu je določeno, kdo je zasebni delavec v športu in kdo je poklicni športnik, kot tudi, da je dopustno zasebno delo v športu, pod pogojem, da izvajalec pridobi ustrezen status. Tako zasebni delavec v športu kot tudi poklicni športnik lahko opravljata zasebno delo v športu le osebno, kar pomeni, da v tem statusu ne bosta mogla zaposlovati drugih delavcev.

Za pridobitev statusa zasebnega športnega delavca kot tudi poklicnega športnika je treba izpolnjevati določene pogoje, poleg tega pa mora biti oseba vpisana v ustrezen razvid, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za šport. Zasebni delavec v športu se lahko vpiše v razvid ob izpolnjevanju izobrazbenega pogoja oziroma strokovne usposobljenosti. Kakšno izobrazbo oziroma strokovno usposobljenost mora imeti zasebni delavec v športu, zakonodajalec določa v poglavju o strokovnem delu v športu. Za vpis v register poklicnih športnikov mora oseba izpolnjevati dva pogoja, in sicer mora biti registriran športnik, prav tako pa mora izpolniti minimalni starostni pogoj 15 let. Športnik se registrira v skladu z določbami tega zakona, ko je star najmanj 12 let, pri nacionalni panožni športni zvezi v skladu s pravili, ki jih za registracijo določi Strokovni svet Republike Slovenije za šport. S starostno mejo zakon sledi Direktivi Sveta 94/33/ES z dne 22. junija 1994 o varstvu mladih ljudi pri delu (UL L št. 216 z dne 20. 8. 1994, str. 12–20), dopolnjena z Direktivo 2007/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o spremembah Direktive Sveta 89/391/EGS, njenih posebnih direktiv in direktiv Sveta 83/477/EGS, 91/383/EGS, 92/29/EGS in 94/33/ES za poenostavitev in racionalizacijo poročil v zvezi s praktičnim izvajanjem (Besedilo velja za EGP) (UL L št. 165 z dne 27. 6. 2007, str. 21–24) in ratificirani Konvenciji Mednarodne organizacije dela št. 138 o minimalni starosti za sklenitev delovnega razmerja, 1973, ter v tej zvezi sprejetega Priporočila št. 146, v kateri je določeno, da naj minimalna starost za sklenitev delovnega razmerja ne bi bila nižja od starosti, ki je predvidena za dokončanje obveznega šolanja oziroma ne nižja od 15 let starosti. Ker delovnega razmerja ni dopustno skleniti pred 15. letom otrokove starosti, je treba omejiti tudi samostojno poklicno opravljanje dela v športu, saj ima tudi to razmerje posamezne elemente delovnega razmerja in s tem podobna tveganja, kot so bili razlogi za določitev te starosti kot minimalne starosti za opravljanje samostojnega dela.

S pridobitvijo statusa zasebnega športnega delavca ali poklicnega športnika, si posameznik pridobi status osebe, ki lahko samostojno opravlja dejavnost.

Samostojni podjetnik, posameznik, registriran v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah – ZGD-1, lahko tudi opravlja strokovno delo v športu, če izpolnjuje predpisane pogoje, vendar pri njem ne gre za opravljanje zasebnega dela v športu, saj ima status za opravljanje dejavnosti že urejen na drugi pravni podlagi. Torej, samostojni podjetnik, posameznik, ki želi opravljati strokovno delo v športu, mora izpolnjevati pogoje iz drugega odstavka 46. člena, ne rabi pa si pridobiti statusa zasebnega športnega delavca ali poklicnega športnika.

Določena sta tudi vpis in izbris iz registra zasebnih športnih delavcev in poklicnih športnikov.

K 63. členu: (namen zaposlovanja)

Za namen podpore in systemske pomoči vrhunskemu športu ter promocije države in lokalnih skupnosti se lahko v javnem sektorju zaposlijo vrhunski športniki in trenerji. Zaposlitev se sklene v skladu z določili Zakona o javnih uslužbencih, Zakona o obrambi, Zakona o policiji in Zakona o službi v Slovenski vojski, ki predstavljajo pravno podlago za njihove zaposlitve.

K 64. členu: (merila za zaposlitev)

Kandidati za zaposlitev morajo izpolnjevati kriterije za uvrstitev na prednostno listo za zaposlitev.

Splošni pogoji so: 1. Kandidate za zaposlitev, ki morajo soglašati s predlogom, lahko predlagajo nacionalne panožne športne zveze (v nadaljnjem besedilu: NPŠZ) individualnih športnih panog. 2. Prednostna lista zajema realno najboljše vrhunske športnike in trenerje v Republiki Sloveniji na podlagi doseženih rezultatov in uradno potrjene olimpijske kandidate, predlagane s strani NPŠZ. 3. Število športnikov na prednostni listi praviloma ni večje od 40, število trenerjev ne večje od pet. 4. Število športnikov posamezne športne panoge posamezne NPŠZ na prednostni listi praviloma ni večje od pet, trener pa je le en.

Pogoji za športnike so: 1. Kandidati za zaposlitev morajo imeti najmanj veljavni status kategoriziranega športnika olimpijskega, svetovnega ali mednarodnega razreda, v izjemnih primerih tudi perspektivnega razreda ali uradno potrjen status kandidata za nastop na olimpijskih igrah. 2. Za razvrščanje kandidatov na prednostni listi se uporabljajo kriteriji, ki vrednotijo rezultate, dosežene v tekoči oziroma zadnji sezoni, upoštevajo se izključno najboljše uvrstitve na velikih mednarodnih tekmovanjih (izjema so ocene alpinističnih vzponov). 3. Če kandidat na podlagi doseženega rezultata v tekoči oziroma zadnji sezoni ni bil zaposlen, se v prihodnji ali več sezonah, odvisno od trajanja njegovega statusa kategoriziranega športnika, lahko ohrani njegovo mesto na prednostni lestvici. 4. Kandidat z uradno potrjenim statusom olimpijskega kandidata ima dve leti pred olimpijskimi igrami zaradi optimalne priprave na olimpijske igre prednost pri razvrstitvi posamezne prioritete skupine. V primeru, da nima ustreznega rezultata za uvrstitev na prednostno listo in posledično kategorizacije vrhunskega športnika, se na predlog OVŠ lahko kljub temu uvrsti na prednostno listo. 5. V primeru zaposlitve enega od članov posadke (če je že zaposlen en član čolna, dvojca, para ...) ima drugi član prednost pri razvrstitvi posamezne prioritete skupine. 6. V primeru enakega dosežka kandidatov se za razvrstitev na prednostni listi upoštevajo dodatni kriteriji: uvrstitve v individualnih disciplinah imajo prednost pred ekipnimi (štafete, čolni, ekipe ...), upoštevajo se drugi doseženi rezultati na olimpijskih igrah, svetovnem prvenstvu, evropskem prvenstvu v zadnjih dveh sezonah, prednost ima kandidat, ki je iz deficitarne panoge (še nimajo zaposlenih športnikov), prednost ima kandidat, ki je prej dosegel rezultat. 7. Športnik se izbriše s prednostne liste po izteku statusa kategoriziranega športnika olimpijskega, svetovnega, mednarodnega ali izjemoma perspektivnega razreda, po zaključku njegove športne kariere oziroma prej, če tako predlaga NPŠZ.

Pogoji za trenerje so: 1. Kandidati za zaposlitev morajo imeti ustrezno strokovno usposobljenost. 2. Področje delovanja kandidata za zaposlitev mora biti vrhunski šport, njegov status pa trener nacionalne članske reprezentance. 3. Kandidati za zaposlitev morajo imeti pod svojim okriljem športnike, ki izpolnjujejo pogoje najmanj 4. prioritete skupine. 4. Prednostno se upoštevajo kandidati – trenerji državnih reprezentanc, ki imajo pod svojim okriljem športnike, ki izpolnjujejo pogoje višjih prioriteten skupin prednostne liste oziroma so dosegli boljši rezultat v zadnjih dveh sezonah. 5. Skupno število zaposlenih trenerjev ne sme presegati 10 % od skupnega števila zaposlenih športnikov. 6. Trenerja je smiselno zaposliti na ministrstvu, kjer je že zaposlen kakšen športnik iste športne panoge. 7. V primeru enake uspešnosti kandidatov se za razvrstitev na prednostni listi upoštevajo dodatni kriteriji: uspešnost v preteklosti (rezultati športnikov na olimpijskih igrah, svetovnem prvenstvu, evropskem prvenstvu v zadnjih dveh sezonah), vodenje kandidatov s priznanim statusom olimpijskega kandidata – prednost ima kandidat, ki je iz deficitarne panoge (nimajo profesionalno zaposlenih trenerjev). 8. Trener se izbriše s prednostne liste po izgubi statusa nacionalnega trenerja ali v primeru, da pod svojim okriljem nima več kategoriziranih športnikov olimpijskega, svetovnega, mednarodnega ali perspektivnega razreda, po zaključku njegove trenerske kariere oziroma prej, če tako predlaga NPŠZ. 9. V primeru zaposlitve se trenerjeva uspešnost preverja na štiri leta.

Postopek uvrstitve na prednostno listo: 1. OVŠ pozove NPŠZ za pripravo prednostnih seznamov športnikov/trenerjev kandidatov za zaposlitev in športnikov/trenerjev, ki jih predlagajo za prekinitve zaposlitve enkrat letno – praviloma oktobra. 2. NPŠZ posreduje OVŠ prednostna seznama športnikov in trenerjev – kandidatov za zaposlitev, na katerih so po prioriteten vrstnem redu navedeni kandidati za zaposlitev. 3. V primeru nepopolnih vlog OVŠ pozove NPŠZ za dopolnitev. 4. OVŠ izdela in potrdi skupni seznam kandidatov ter ga objavi na svojih spletnih straneh in posreduje skupini za koordinacijo zaposlovanja športnikov/trenerjev na ministrstvih. 5. Nadaljnji postopek zaposlovanja vodi KOORDINACIJSKA skupina za zaposlovanje, ki obvešča OVŠ o stanju zaposlenih športnikov in trenerjev na posameznih ministrstvih. 6. OVŠ na svoji spletni strani objavlja

sezname športnikov/trenerjev, ki so zaposleni v državni upravi.

K 65. členu: (podzakonski akt)

Vlada bo na predlog ministra za šport določila podrobnejša merila za zaposlovanje vrhunskih športnikov in strokovnih delavcev v organih državne uprave.

K 66. členu: (skrb za zdravje vadečih)

Izvajalci športnih programov morajo poskrbeti, da proces športne vadbe ne škodi vadečim.

K 67. členu: (pravica športnika v času bolezni ali poškodbe)

Telesne obremenitve, prisotne pri vadbi, zahtevajo zdravega športnika, pri čemer zdravje ni pojmovano samo kot odsotnost bolezni, temveč kot stanje telesne, duševne in socialne blaginje. Trening ali tekmovanje v času poškodbe ali bolezni lahko povzroči dodatno okvaro zdravja. Posebej ranljiva skupina so otroci in mladostniki. Zakonodajalec ocenjuje, da potrebujejo športniki zakonsko določeno zaščito pred možnostjo tovrstnih zlorab s strani vseh strokovnjakov in drugih, ki so z njimi v kakršnem koli stiku. Tovrstno določilo vsebuje že veljavni Zakon o športu.

K 68. členu: (preventivno zdravstveno varstvo športnikov)

Strokovna ocena je, da je v Sloveniji zdravih samo tretjina športnikov. Najpogostejše okvare zdravja pri športnikih so mišično-skeletne bolezni, sledijo okvare dihal in srčno-žilnega sistema. Redka, vendar izjemnega pomena je nenadna srčna smrt, ki je med mladimi športniki trikrat pogostejša kot pri nešportnikih (Corrado 2003; Maron 2009; Borjesson 2011). Težave z dihanjem pri športnikih so pogostejše kot pri splošni populaciji, s prevalenco 23–50 % (Carlsen et al. 2008, Cummiskey et al. 2008). Motnje hranjenja so med športniki prav tako bistveno pogostejše kot pri splošni populaciji in dosegajo prevalenco do 30 % (Byrne in McLean 2002, Sundgot-Borgen in Torstveit 2004).

Redne zdravstvene preglede zato priporočajo Evropsko kardiološko združenje (ESC) in druga mednarodna zdravniška združenja. Mednarodne športne zveze, kot so Združenje evropskih nogometnih zvez (UEFA), Mednarodna avtomobilistična zveza (FIA) in Mednarodna hokejska zveza (IIHF) zahtevajo vsakoletni pregled športnikov v teh panogah, ki tekmujejo na državnem nivoju. Mednarodni olimpijski komite (IOC) je izdal smernice za preventivne preglede športnikov (The International Olympic Committee (IOC) Consensus Statement on Periodic Health Evaluation of Elite Athletes, 2009).

Preventivno zdravstveno varstvo športnikov zdaj urejajo 42., 43., 44. in 45. člen Zakona o športu (Uradni list RS, št. 22/98) in Pravilnik za izvajanje preventivnega zdravstvenega varstva na primarni ravni (Uradni list RS, št. 19/98, 47/98, 26/00, 67/01, 33/02, 37/03, 117/04, 31/05, 83/07, 22/09 in 17/15), ki določajo obvezne prehodne in obdobjne zdravstvene preglede za športnike, ki nastopajo na uradnih tekmovanjih nacionalnih panožnih športnih zvez. V skladu s pravilnikom se iz obveznega zdravstvenega zavarovanja financirajo predhodni in obdobjni preventivni pregledi vrhunskih, potencialno vrhunskih, perspektivnih in republiških športnikov ter športnikov panog z večjim rizikom za poškodbe. Preglede opravljajo pooblašteni zdravniki (specialisti medicine dela, prometa in športa oziroma specialisti šolske medicine z znanjem iz medicine športa).

K 69. členu: (varuh športnikovih pravic)

Šport lahko z napačnimi pristopi pripelje do nehumanega dela s športniki kot so na primer nastopi kljub poškodbam, pretreniranost, neprimerne metode treninga pri mladih tekmovalcih, siljenje ali napeljevanje na nepošteno športno udejstvovanje, telesno nasilje nad športniki pri treningu ali tekmovanju, poniževanja ali žalitve, spolno izkoriščanje, ipd. Vsak športnik in strokovni delavec v športu je upravičen do uživanja vseh pravic in svoboščin, ki jih opredeljujeta Splošna konvencija o človekovih pravicah, Konvencija o otrokovih pravicah in ta zakon, zato zakon predvideva institucionalno zaščito pravic športnikov in strokovnih delavcev v športu z varuhom športnikovih pravic, ki bo svoje delo opravljal nepoklicno.

Člen opredeljuje naloge in dolžnosti varuha športnikovih pravic, njegovo imenovanje, pogoje za imenovanje. Podrobnejše pogoje o delovanju in financiranju varuha športnikovih pravic bo določil pristojni minister.

K 70. členu: (športni objekti in površine za šport v naravi)

Člen določi, kaj so športni objekti in površine za šport v naravi, kaj je športni center, vadbeni prostor in površine ter kaj so površine za šport v naravi. Površine za šport v naravi so lahko tudi planinske poti. Določi tudi izjemo, da so površine za šport v naravi tudi naravne površine, ki niso posebej za športno dejavnost opremljene in urejene vadbene površine, če so vključene v mrežo športnih objektov in površin za šport v naravi v javni lasti. S tem se želi zagotoviti, da se pri odločitvah o poseganju v prostor, tam, kjer se izvaja določena športna dejavnost, vključijo kot zainteresirani deležniki v procesu tudi uporabniki s področja športa. Uporabniki površine za šport v naravi uporabljajo na lastno odgovornost.

K 71. členu: (javni športni objekti in površine za šport v naravi)

Člen določi, da so javni športni objekti in površine za šport v naravi tisti, ki so last Republike Slovenije ali lastnina lokalnih skupnosti. Vsi športni objekti in površine za šport v naravi morajo biti vpisani v razvid.

K 72. členu: (mreža javnih športnih objektov in površin za šport v naravi)

Mreža javnih športnih objektov in površin za šport v naravi na državni ravni predstavlja pregled obstoječih javnih športnih objektov in površin za šport v naravi in potrebe za posodobitev obstoječih ter načrtovanje novih športnih objektov in površin za šport v naravi. Takšno mrežo na državni ravni sprejme minister, pristojen za šport. Mrežo javnih športnih objektov na lokalni ravni, ki vsebuje javne športne objekte in površine za šport v naravi na lokalni ravni, določi lokalna skupnost sama.

K 73. členu: (namembnost javnih športnih objektov in površin za šport v naravi)

Javni športni objekti in površine za šport v naravi so v javni rabi in jih lahko uporabljajo vsi pod enakimi pogoji in za namen, za katerega so bili zgrajeni in urejeni. Zaradi zagotavljanja ustreznih količin primernih športnih objektov za zagotavljanje javnega interesa drugi odstavek določi, da se morajo – če se javnim športnim objektom spremeni namembnost – zagotoviti nadomestni javni športni objekti.

K 74. členu: (prednost pri uporabi)

Športni programi, ki se izvajajo v vzgojno-izobraževalnih zavodih in v katere so vključeni otroci, imajo prednost pred izvajalci športnih programov letnega programa športa.

Športna društva, ki izvajajo letni program športa, imajo za izvajanje nacionalnega programa pod enakimi pogoji prednost pri uporabi javnih športnih objektov in površin za šport v naravi pred drugimi izvajalci. S tem se športnim društvom kot osnovnim celicam športne organiziranosti v Sloveniji zagotovi prednost predvsem pred izvajalci, ki so organizirani kot gospodarske družbe. Pri izvajanju programa prostočasne športne vzgoje otrok in mladine pa imajo pod enakimi pogoji prednost pri izvajanju športna društva in vzgojno-izobraževalni zavodi.

Lastniki športnih objektov in površin za šport v naravi v javnem interesu se morajo s pristojnimi službami lokalne skupnosti dogovoriti o načinu zagotavljanja prednosti, ki jo ta člen predvideva.

K 75. členu: (športne prireditve)

Člen določi, da so športne prireditve organizirana športna srečanja in tekmovanja.

K 76. členu: (športni objekt v času športne prireditve)

Člen določi, kaj je športni objekt v času športne prireditve. Gre za določitev območja nadzora, v katerem se morajo izvajati ukrepi v skladu z določitvami 12. člena Zakona o omejevanju porabe alkohola. Člen zajema tako športne objekte, kot so dvorane in stadioni, kjer se zadnji pregled vstopnic izvaja na vhodu v/na objekt, kot tudi prostor in prizorišča v naravi ali na površinah, kjer se odvijajo športne prireditve in ni fizične meje, ki bi razmejevala športni objekt od prireditvenega prostora po Zakonu o javnih zbiranjih.

V primeru grajenega objekta (športne dvorane, stadiona, športnega igrišča ipd.) se za športni objekt v času športne prireditve šteje športni objekt, kot je opredeljen v tretjem odstavku 63. člena tega zakona, in sicer: gradbenoinženirski objekt, ki je zgrajen in opremljen za izvajanje športne dejavnosti in ki vključuje en ali več vadbeneh prostorov, spremljajoče interne prostore in spremljajoče prostore za obiskovalce. Za športni objekt se v tem primeru torej šteje celotna športna dvorana oziroma

stadion, od vhoda v sam objekt (dvorano) oziroma na stadion, posledično s tem se ukrepi ZOPA izvajajo v vseh prostorih, ki so znotraj gradbenoinženirskega objekta (npr. tudi VIP-prostor).

Kadar se športne prireditve odvijajo v naravi oziroma na drugem prizorišču, kjer ni fizične meje, ki bi razmejevala športni objekt od prireditvenega prostora oziroma kjer ni vstopov v ali na objekt, velja za športni objekt prostor, ki ga določi organizator, oziroma območje, kjer organizator izvaja ukrepe za zagotovitev reda in varnosti po tem zakonu oziroma na prostoru, ki je namenjen gledalcem športne prireditve. Območje športnega objekta po tem členu velja od mesta, kjer je prisoten kateri koli element zadnjega odstavka.

K 77. členu: (velike mednarodne športne prireditve)

Člen v prvem odstavku določi, da se za veliko mednarodno športno prireditev šteje prireditev, ki je vpisana v koledar letnih športnih prireditev pri mednarodni športni zvezi in nacionalni panožni športni zvezi. Drugi odstavek določi, katere so velike mednarodne športne prireditve, in sicer: olimpijske in paraolimpijske igre, evropske igre, mladinske olimpijske igre, olimpijada gluhih, šahovska olimpijada, sredozemske igre, univerzijade, evropske univerzitetne igre, svetovna in evropska prvenstva (tudi mladinska), svetovni pokali ter kvalifikacijske tekme državne reprezentance za nastop na velikih mednarodnih športnih prireditvah in mednarodne tekme klubov v evropskih klubskih tekmovanjih v ekipnih športih. Med evropska klubska tekmovanja na najvišjem nivoju spadajo tako liga prvakov kot tudi evropska liga.

K 78. členu: (kandidiranje in organiziranje velikih mednarodnih tekmovanj)

Prvi odstavek člena določi pogoje, ki jih morajo za organizacijo velikih mednarodnih športnih prireditev v Republiki Sloveniji izpolniti kandidati: oblikovati iniciativno telo za celostno pripravo kandidature za izpeljavo prireditve, izdelati in predložiti ministrstvu, pristojnemu za področje športa, študijo o izvedljivosti in morebitni uspešnosti prireditve ter oceno negativnih vplivov na okolje in družbo z načrtovanimi ukrepi za njihovo zmanjšanje, pridobiti soglasje ustrezne nacionalne panožne športne zveze, če za prireditev ne kandidira sama ali Olimpijski komite Slovenije, ter pred vložitvijo kandidature pri mednarodni športni zvezi pridobiti soglasje za kandidaturo ter soglasje za morebitno sofinanciranje iz državnih sredstev.

Drugi odstavek določi, da pogoji iz prvega odstavka veljajo tudi v primeru, ko organizator prireditve sam zagotovi vsa finančna sredstva.

Tretji odstavek pa določi, da podrobnejše pogoje o postopku za kandidiranje in organiziranje velikih športnih prireditev v Republiki Sloveniji predpiše vlada.

K 79. členu: (razvidi ministrstva)

Na ministrstvu, pristojnem za šport, se vodijo razvidi poklicnih športnikov, razvid zasebnih športnih delavcev, razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu, razvid javnoveljavnih programov usposabljanj ter razvid javnih športnih objektov in površin za šport v naravi. Določeno je, katere podatke vsebuje posamezen razvid. Določen je način vpisa in izbrisa iz razvida. Ministrstvo, pristojno za šport, za pregled nad strokovnim kadrom v športu vodi razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu. Določeno je, kateri podatki se v tem razvidu zbirajo. Za preglednost nad sistemom usposabljanj na področju športa pristojno ministrstvo vodi tudi razvid javnoveljavnih programov usposabljanj. Določeno je, kaj ta razvid vsebuje. Za pregled in sistematično spremljanje stanja športnih objektov in površin za šport v naravi, za načrtovanje posodobitve obstoječih športnih objektov in površin za šport v naravi ter za vodenje dolgoročne politike načrtovanja novih športnih objektov in površin za šport v naravi vodi ministrstvo, pristojno za šport, kot upravljavec zbirke podatkov razvid javnih športnih objektov in površin za šport v naravi. Določeno je tudi, da podrobnejša določila v zvezi z vodenjem razvida sprejme minister, pristojen za šport.

K 80. členu: (evidenca OKS-ZŠZ)

Člen določi, da se za evidentiranje športnikov in razvrščanje tistih, ki dosežejo vrhunski rezultat, na podlagi katerega pridobijo naziv kategoriziranega športnika, vodi evidenca registriranih in kategoriziranih športnikov. Določeno je, katere podatke vsebuje ta evidenca in da podrobnejša določila v zvezi z vodenjem evidence sprejme OKS-ZŠZ v posebnem aktu. V 16. členu je določeno, da se pri izbiri programov in področij letnega programa športa, ki ga izvajajo ministrstvo, pristojno za šport, lokalne skupnosti in Fundacija za šport, kot merilo uporabita število športnikov in število

kategoriziranih športnikov, zato je nujno, da lahko upravljavec evidence te podatke posreduje izvajalcem razpisa.

K 81. členu: (uporaba razvidov)

Člen določi, da se osebni podatki iz razvidov po tem zakonu zbirajo, shranjujejo in posredujejo le v skladu z zakonskimi predpisi in da se za namene obveščanja javnosti oziroma za raziskovalno-analitične in statistične namene osebni podatki obdelujejo samo v anonimizirani obliki.

K 82. členu: (shranjevanje razvidov in evidenc)

Določeno je, da se razvidi hranijo pri upravljavcih posameznih zbirk v skladu z veljavnimi predpisi. Razvidi se hranijo trajno, saj se podatki iz teh razvidov lahko uporabljajo v različnih časovnih obdobjih. Posameznik, ki je vpisan v razvid poklicnih športnikov ali v razvid zasebnih športnih delavcev, je na osnovi tega vključen v sistem socialnega zavarovanja. Zaradi težav pri uveljavljanju pravice iz naslova obveznega pokojninskega zavarovanja, v katerega so vključeni posamezniki iz omenjenih razvidov, ocenjujemo, da bo v prihodnosti vedno več zaprosil za podatke iz omenjenih razvidov, ki jih bodo posamezniki potrebovali pri upokojevanju, in zato menimo, da je smiselno, da se ti podatki hranijo trajno, saj to zagotavlja socialno varnost za posameznike tudi po zaključeni aktivni dobi.

Za opravljanje strokovnega dela v športu zakon zahteva ustrezno strokovno izobrazbo oziroma strokovno usposobljenost od posameznikov, ki želijo opravljati to delo. V večini primerov posameznik pridobi ustrezno strokovno izobrazbo v času rednega študija oziroma strokovno usposobljenost v mlajših letih. Kasneje si lahko izbere drugo področje opravljanja dela, vendar se lahko vsak posameznik kadar koli odloči in začne opravljati strokovno delo v športu tudi čez več deset let, zato ocenjujemo, da je nujno, da se ti podatki hranijo trajno.

Zakon določa pravice športnikom, ki so dosegli vrhunski športni rezultat, med drugim možnost povračila stroškov izobraževanja, možnost izjemne pokojnine, možnost opravljanja strokovnega dela v športu pod posebnimi pogoji. Posameznik se lahko odloči za koriščenje teh pravic v katerem koli življenjskem obdobju, zato ocenjujemo, da je potreba po trajnem hranjenju podatkov iz evidence registriranih in kategoriziranih športnikov nujna.

K 83. členu: (dokumentacija)

Člen določi, da veljajo določila v zvezi z vodenjem, uporabo in shranjevanjem osebnih podatkov iz razvidov po tem zakonu tudi za vso dokumentacijo, na podlagi katere so bili ti podatki zbrani.

K 84. členu: (nadzor)

Določijo se pristojni organi za nadzor določb tega zakona. Za vse določbe, ki izhajajo iz zakona in podzakonskih aktov in ki se nanašajo na uresničevanje javnega interesa v športu, športne programe in izvajalce teh programov, izvajanje dela v športu, pravic športnikov, športnih objektov in površin za šport v naravi, namenske porabe javnih sredstev, namenjenih športu, opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za šolstvo in šport. Prav tako je omenjeni inšpektorat pristojen za nadzor nad zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo organizacijo in opravljanje dejavnosti v športu, za katere niso zadolženi drugi organi nadzora. Za nadzor nad izvajanjem prilagoditev šolskih obveznosti in opravljanja mature je pristojen Inšpektorat za šolstvo.

K 85. členu: (postopek nadzora)

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da občinski letni program športa ni v skladu z nacionalnim programom in s tem zakonom odredi odpravo ugotovljenih neskladij.

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da izvajalci športnih programov ne delujejo v skladu s svojim temeljnim ali ustanovitvenim aktom in v skladu s tem zakonom oziroma, da izvajalci iz 1. točke drugega odstavka 6. člena tega zakona športnih programov ne izvajajo v skladu s pravili NPŠZ za svojo panogo odredi odpravo ugotovljenih neskladij.

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da športna organizacija onemogoča športniku, da brez odškodnine prestopiti v drugo športno organizacijo oziroma se športniku zaračuna odškodnina v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 34. člena tega zakona odredi odpravo ugotovljenih neskladij.

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da za strokovno delo z otroki v programih iz 1., 2. in 4. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona ni zagotovljena uporaba slovenskega jezika v skladu s 56. členom tega zakona odredi odpravo ugotovljenih neskladij.

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da športno društvo, ki izvaja letni program športa, za izvajanje nacionalnega programa nima pod enakimi pogoji prednosti pri uporabi javnih športnih objektov in površin za šport v naravi pred drugimi izvajalci in uporabniki odredi odpravo ugotovljenih neskladij.

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da izvajalec športnega programa, ki je izbran za izvajanje letnega programa športa na državni ali lokalni ravni ali letnega programa športa Fundacije za šport, javno ne objavi izračuna cene športnega programa, za katerega izvajanje prejema javna sredstva odredi javno objavo.

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da športni program, ki je v celoti financiran iz javnih sredstev, za uporabnika ni brezplačen oziroma se v primeru delnega sofinanciranja športnih programov iz javnih sredstev stroški, ki jih krijejo vadeči, niso ustrezno zmanjšali odredi vračilo presežka denarja vadečim.

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da oseba ne izpolnjuje pogojev za sklenitev delovnega razmerja oziroma opravljanja dela na drugi pravni podlagi iz 47. člena tega zakona tej osebi prepove opravljanje strokovnega dela iz 1., 2., 4. in 7. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da se program usposabljanja ne izvaja v skladu z javno veljavnim programom usposabljanja prepove nadaljnje izvajanje tega programa usposabljanja.

Če inšpektor, pristojen za šport, ugotovi, da je bila zasebnemu športnemu delavcu izdana javna listina in je bil vpisan v razvid zasebnih športnih delavcev ter razvid strokovno izobraženih in usposobljenih delavcev v športu v nasprotju z določbami tega zakona predlaga izbris iz razvida zasebnih športnih delavcev in razvida strokovno izobraženih in usposobljenih delavcev v športu.

K 86. členu: (inšpektorji za šport)

Člen določa pogoje, ki jih mora izpolnjevati posameznik, da lahko opravlja delo inšpektorja za šport.

K 87. členu: (prekrši izvajalca športnega programa)

Ob kršitvi tretjega odstavka 6. člena se z globo od 1.000 do 2.000 eurov za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki ne deluje v skladu s temeljnim ali ustanovitvenim aktom oziroma ki športnih programov ne izvaja v skladu s pravili NPŠZ.

Ob kršitvi prvega odstavka 31. člena se z globo od 1.000 do 2.000 eurov za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki je izbran za izvajanje letnega programa športa na državni ali lokalni ravni ali letnega programa športa Fundacije za šport, ki javno ne objavi izračuna cene športnega programa, za katerega izvajanje prejema javna sredstva.

Ob kršitvi drugega odstavka 31. člena se z globo od 2.000 do 4.000 eurov za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki uporabniku zaračuna udeležbo v posameznem športnem programu, ki je v celoti financiran iz javnih sredstev in je za vadečega brezplačen. Z enako globo se za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki vadečim ustrezno ne zmanjša stroškov za udeležbo v športnem programu, ki se delno sofinancira iz javnih sredstev.

Ob kršitvi tretjega odstavka 31. člena se z globo od 1.000 do 2.000 eurov za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa, ki nenamensko porablja finančna sredstva, ki jih prejme za izvedbo oziroma za udeležbo v posameznem športnem programu.

Ob kršitvi 47. člena se z globo od 1.000 do 2.000 eurov za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa iz 1., 2. in 4. točke prvega odstavka 5. člena, ki je sklenil delovno razmerje oziroma je omogočil delo na kakšni drugi pravni podlagi osebi, ki je bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot šest mesecev ali pa je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.

Ob kršitvi 56. člena se z globo od 1.000 do 2.000 eurov za prekršek kaznuje izvajalec športnega programa iz 1., 2. ali 4. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, ki za strokovno delo z otroki ne uporablja slovenskega jezika.

Z globo od 500 do 1.000 eurov se ob kršitvi za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba v samoupravni lokalni skupnosti ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjih odstavkov.

K 88. členu: (prekrški športne organizacije)

Ob kršitvi prvega odstavka 34. člena se z globo od 1.000 do 2.000 eurov za prekršek kaznuje športna organizacija, ki športniku ob prehodu v drugo športno organizacijo nezakonito zaračuna odškodnino za prestop ter z globo od 500 do 1.000 eurov odgovorna oseba športne organizacije, ki je storila ta prekršek.

K 89. členu: (prekrški izvajalcev usposabljanj)

Ob kršitvi četrtega odstavka 54. člena se z globo od 1.000 do 2.000 eurov za prekršek kaznuje izvajalec usposabljanj, ki ne izvaja programa usposabljanja v skladu z javno veljavnim programom usposabljanja.

Ob kršitvi prvega odstavka 55. člena se z globo od 1.000 do 2.000 eurov za prekršek kaznuje organizator usposabljanj, ki podeli diplomo o usposobljenosti, osebi, ki ni opravila vseh obveznosti po programu usposabljanja.

Z globo od 500 do 1.000 eurov pa se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca usposabljanj, ki stori prekršek iz prejšnjih odstavkov.

K 90. členu: (prekrški strokovnega delavca v športu)

Ob kršitvi drugega odstavka 46. člen se z globo 2.000 do 4.000 eurov kaznuje pravno osebo, ki zaposluje ali omogoča delo osebi, ki ne izpolnjuje pogojev za opravljanje strokovnega dela v športu, z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za tak prekršek kaznuje zasebni športni delavec ali samostojni podjetnik posameznik, ki opravlja strokovno delo v športu z globo od 500 do 1.000 eurov se za tak prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost ter z globo od 100 do 300 eurov se za tak prekršek kaznuje posameznik, če opravlja strokovno delo v športu brez ustrezne izobrazbe ali strokovne usposobljenosti v skladu s tem zakonom.

K 91. členu: (višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Določi se, da se sme za prekrške po tem zakonu v hitrem prekrškovnem postopku izrekat tudi globe, ki so višje od najnižje predpisane.

K 92. členu: (Strokovni svet Republike Slovenije za šport)

Člen določi, kdaj se oblikuje strokovni svet v skladu z določbami tega zakona in kdaj preneha mandat strokovnega sveta, ki je imenovan v skladu z Zakonom o športu (Uradni list RS, št. 22/98, 97/01 – ZSDP in 15/03 – ZOPA).

K 93. členu: (akreditacijska komisija)

Člen določi, kdaj se oblikuje akreditacijska komisija.

K 94. členu: (programi usposabljanja)

Člen določi prehodno obdobje veljavnosti programov usposabljanj, sprejetih po starem zakonu.

K 95. členu: (strokovna usposobljenost)

Strokovnim delavcem, ki so svojo usposobljenost druge ali tretje stopnje pridobili po starem zakonu, se prizna ustrezna usposobljenost po tem zakonu. Pri tem se druga stopnja usposobljenosti po starem zakonu razume kot prva stopnja usposobljenosti po tem zakonu, tretja stopnja usposobljenosti po starem zakonu pa kot druga stopnja usposobljenosti po novem zakonu. Člen določi izjemo, da strokovni delavci, ki so po starem zakonu pridobili prvo stopnjo usposobljenosti, ki pomeni, da svojega dela ne smejo opravljati samostojno, lahko še tri leta opravljajo strokovno delo v

športu pod pogoji starega zakona. Po preteku tega obdobja pa bodo morali pridobiti ustrezno usposobljenost po novem zakonu.

K 96. členu: (vzpostavitev razvidov ministrstva)

Določita se rok in način vzpostavitve razvidov v skladu z določbami tega zakona.

K 97. členu: (vzpostavitev evidence OKS-ZŠZ)

Določi se rok vzpostavitve evidence registriranih in kategoriziranih športnikov.

K 98. členu: (uskladitev akta o ustanovitvi Javnega zavoda za šport Republike Slovenije Planica)

Do začetka uporabe zakona je potrebno uskladiti akt o ustanovitvi Javnega zavoda za šport Republike Slovenije Planica.

K 99. členu: (uskladitev splošnih pravil aktov Fundacije za šport)

Do začetka uporabe zakona je potrebno uskladiti je treba uskladiti akt o ustanovitvi Fundacije za šport in sprejeti pravni akt iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona.

K 100. členu: (splošni akt OKS-ZŠZ)

Do začetka uporabe zakona je treba sprejeti splošni akt iz četrtega odstavka 80. člena.

K 101. členu: (nacionalni program športa)

Resolucija o Nacionalnem programu športa v Republiki Sloveniji za obdobje 2014–2023 (Uradni list RS, št. 26/14) je nacionalni program po tem zakonu.

K 102. členu: (podzakonski predpisi)

V roku enega leta po uveljavitvi se sprejme podzakonske akte na podlagi tega zakona.

K 103. členu: (prenehanje veljavnosti in uporaba)

Določijo se akti, ki jim z dnem uveljavitve preneha veljavnost in njihova uporaba do sprejetja novih.

K 104. členu: (začetek veljavnosti)

Določi se rok za začetek veljavnosti in uporabe zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

/

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Zakon se sprejema po rednem postopku.

VI. PRILOGE

Priloga 1: Pravilnik o merilih za izbor in sofinanciranje letnega programa športa na državni ravni (16. člen)

Priloga 2: Pravilnik o metodologiji za oblikovanje cen športnih programov izvajalcev letnega programa športa (31. člen)

Priloga 3: Pogoji, pravila in kriteriji za registriranje in kategoriziranje športnikov v Republiki Sloveniji (33. člen)

Priloga 4: Pravilnik o strokovnem delu v športu (50., 53., 55. člen)

Priloga 5: Uredba o merilih za zaposlovanje vrhunskih športnikov in trenerjev v javnem sektorju (65. člen)

Priloga 6: Uredba o delovanju in financiranju varuha športnikovih pravic (69. člen)

Priloga 7: Sklep o postopku za kandidiranje in organiziranje velikih športnih prireditev (78. člen)

Priloga 8: Pravilnik o vodenju razvidov ministrstva (79. člen)

